.. sarvavedAntasiddhAntasArasa.ngrahaH ..

॥ सर्ववेदान्तसिद्धान्तसारसंग्रहः ॥

verses 1-3 Salutation to Brahman

॥ १ ॥ वन्दनम् ॥

अखण्डानन्दसम्बोधो वन्दनाद्यस्य जायते ।
गोविन्दं तमहं वन्दे चिदानन्दतनुं गुरुम् ॥ १॥
अखण्डं सच्चिदानन्दमवाङ्मनसगोचरम् ।
आत्मानमखिलाधारमाश्रयेऽभीष्टसिद्धये ॥ २॥
यदालम्बो दरं हन्ति सतां प्रत्यूहसंभवम् ।
तदालम्बे दयालम्बं लम्बोदरपदाम्बुजम् ॥ ३॥

verses 4-15 The 4 indispensable qualifications

॥ २ ॥ साधन- चतुष्टय ॥

वेदान्तशास्त्रसिद्धान्तसारसंग्रह उच्यते ।
प्रेक्षावतां मुमुक्षूणां सुखबोधोपपत्तये ॥ ४॥
अस्य शास्त्रानुसारित्वादनुबन्धचतुष्टयम् ।
यदेव मूलं शास्त्रस्य निर्दिष्टं तदिहोच्यते ॥ ५॥
अधिकारी च विषयः सम्बन्धश्च प्रयोजनम् ।
शास्त्रारम्भफलं प्राहुरनुबन्धचतुष्टयम् ॥ ६॥
चतुर्भिः साधनैः सम्यक्सम्पन्नो युक्तिदक्षिणः ।
मेधावी पुरुषो विद्वानधिकार्यत्र संमतः ॥ ७॥
विषयः शुद्धचैतन्यं जीवब्रह्मैक्यलक्षणम् ।
यत्रैव दृश्यते सर्ववेदान्तानां समन्वयः ॥ ८॥
एतदैक्यप्रमेयस्य प्रमाणस्यापि च श्रुतेः ।
सम्बन्धः कथ्यते सद्भिर्बोध्यबोधकलक्षणः ॥ ९॥
ब्रह्मात्मैकावगमं सन्तः प्राहुः प्रयोजनम् ।
येन निःशेषसंसारबन्धात्सद्यः प्रमुच्यते ॥ १०॥
प्रयोजनं संप्रवृत्तेः कारणं फललक्षणम् ।
प्रयोजनमनुद्दिश्य न मन्दोऽपि प्रवर्तते ॥ ११॥
साधनचतुष्टयसंपत्तिर्यस्यास्ति धीमतः पुंसः ।
तस्यैवैतत्फलसिद्धिर्नान्यस्य किंचिदूनस्य ॥ १२॥
चत्वारि साधनान्यत्र वदन्ति परमर्षयः ।
मुक्तिर्येषां तु सद्भावे नाभावे सिद्ध्यति ध्रुवम् ॥ १३॥

आद्यं नित्यानित्यवस्तुविवेकः साधनं मतम् ।
इहामुत्रार्थफलभोगविरागो द्वितीयकम् ॥ १४ ॥
शमादिषट्कसंपत्तिस्तृतीयं साधनं मतम् ।
तुरीयं तु मुमुक्षुत्वं साधनं शास्त्रसंमतम् ॥ १५ ॥

verses 16-21 Discrimination

॥ ३ ॥ वस्तु- विवेक ॥
ब्रह्मैव नित्यमन्यत्तु ह्यनित्यमिति वेदनम् ।
सोऽयं नित्यानित्यवस्तुविवेक इति कथ्यते ॥ १६ ॥
मृदादिकारणं नित्यं त्रिषु कालेषु दर्शनात् ।
घटाद्यनित्यं तत्कार्यं यतस्तन्नाश ईक्ष्यते ॥ १७ ॥
तथैवतज्जगत्सर्वमनित्यं ब्रह्मकार्यतः ।
तत्कारणं परं ब्रह्म भवेन्नित्यं मृदादिवत् ॥ १८ ॥
सर्गं वक्त्यस्य तस्माद्वा एतस्मादित्यपि श्रुतिः ।
सकाशाद्ब्रह्मणस्तस्मादनित्यत्वे न संशयः ॥ १९ ॥
सर्वस्यानित्यत्वे सावयवत्वेन सर्वतःसिद्धे ।
वैकुण्ठादिषु नित्यत्वमतिर्भ्रम एव मूढबुद्धीनाम् ॥ २० ॥
अनित्यत्वं च नित्यत्वमेवं यच्छ्रुतियुक्तिभिः ।
विवेचनं नित्यानित्यविवेक इति कथ्यते ॥ २१ ॥

verses 22-47 Desirelessness

॥ ४ ॥ नैस्पृह्यम् ॥
ऐहिकामुष्मिकार्थेषु ह्यनित्यत्वेन निश्चयात् ।
नैःस्पृह्यं तुच्छबुद्ध्या यत्तद्वैराग्यमितीर्यते ॥ २२ ॥
नित्यानित्यपदार्थानां विवेकात्पुरुषस्य जायते सद्यः ।
स्रक्चन्दनवनितादौ सर्वत्रानित्यवस्तुनि विरक्तिः ॥ २३ ॥
काकस्यविष्ठावद्धेयबुद्धिर्भोग्येषु सा तीव्रविरक्तिरिष्यते ।
विरक्तितर्व्रतनिदानमाहुर्भोग्येषु दोषेक्षणमेव सन्तः ॥ २४ ॥
प्रदृश्यते वस्तुनि यत्र दोषो न तत्र पुंसोऽस्ति पुनः प्रवृत्तिः ।
अन्तर्महारोगवतीं विजानन्को नाम वेश्यामपि रूपिणीं व्रजेत् ॥ २५ ॥
अत्रापि चान्यत्र च विद्यमानपदार्थसंमर्शनमेव कार्यम् ।
[illegible] परार्थगुणाभिमर्षनं सन्दर्शयत्येव तदीयदोषम् ॥ २६ ॥
कुक्षौ स्वमातुर्मलमूत्रमध्ये स्थितिं तदा विड्कृमिदंशनं च ।
तदीयकौक्षेयकवह्निदाहं विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ २७ ॥
स्वकीयविण्मूत्रविसर्जनं तच्चोत्तानगत्या शयनं तदा यत् ।
बालग्रहाद्याहतिभाक्च शैशवं विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ २८ ॥

स्वीयैः परैस्ताडनमज्ञभावमत्यन्तचापल्यमसत्क्रियां च ।
कुमारभावे प्रतिषिद्धवृत्तिं विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ २९ ॥
मदोद्धतिं मान्यतिरस्कृतिं च कामातुरत्वं समयातिलङ्घनम् ।
तां तां युक्त्वोदितदुष्टचेष्टां विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३० ॥
विरूपतां सर्वजनादवज्ञां सर्वत्र दैन्यं निजबुद्धिहैन्यम् ।
वृद्धत्वसंभावितदुर्दशां तां विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३१ ॥
पित्तज्वरार्शःक्षयगुल्मशूलश्लेष्मादिरोगोदिततीव्रदुःखम् ।
दुर्गन्धमस्वास्थ्यमनूनचिन्तां विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३२ ॥
यमावलोकोदितभीतिकम्पमर्मव्यथोच्छ्वासगतीश्च वेदनाम् ।
प्राणप्रयाणे परिदृश्यमानां विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३३ ॥
अङ्गारनद्यां तपने च कुम्भीपाकेऽपि वीच्यामसिपत्रकानने ।
दूतैर्यमस्य क्रियमाणबाधां विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३४ ॥
पुण्यक्षये पुण्यकृतो नभःस्थैर्निपात्यमानान्शिथिली[illegible] ।
नक्षत्ररूपेण दिवश्च्युतंस्तान्विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३५ ॥
वाय्वर्कवह्नीन्द्रमुखान्सुरेन्द्रानीशोग्रभीत्या ग्रथि[illegible]रङ्गान् ।
विपक्षलोकैः परिदूयमानन्विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३६ ॥
श्रुत्या निरुक्तं सुखतारतम्यं ब्रह्मान्तमा[illegible]महेशम् ।
औपाधिकं तत्तु न वास्तवं चेदालोच्य को वा विरतिं न याति ॥ ३७ ॥
सालोक्यसामीप्यसरूपतादिभेदस्तु [illegible]विशेषसिद्धः ।
न कर्मसिद्धस्य तु नित्यतेति विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३८ ॥
यत्रास्ति लोके गतितारतम्य[illegible]वचत्वान्वितमत्र तत्कृतम् ।
यथेह तद्वत्खलु दुःखमस्ति[illegible] को वा विरतिं न याति ॥ ३९ ॥
को नाम लोके पुरुषो वि[illegible]की [illegible]नश्वरे तुच्छसुखे गृहादौ ।
कुर्याद्रतिं नित्यमवेक्ष[illegible] वृथैव मोहान्म्रियमाणजन्तूम् ॥ ४० ॥
सुखं किमस्त्यत्र वि[illegible]मा[illegible] गृहेऽपि वा योषिति वा पदार्थे ।
मायातमोऽन्धी[illegible] ये त एव मुह्यन्ति विवेकशून्याः ॥ ४१ ॥
अविचारितरम[illegible]यं सर्वमुदुम्बरफलोपमं भोग्यम् ।
अज्ञानमु[illegible] न तु तज्ज्ञानां योषिति वा पदार्थे ॥ ४२ ॥
गतेऽ[illegible] तो[illegible] [illegible]षिरं कुलीरो हातुं ह्यशक्तो म्रियते विमोहात् ।
यथा तथा [illegible]सुखानुषक्तो विनाशमायाति नरो भ्रमेण ॥ ४३ ॥
को[illegible]क्रि[illegible]स्तन्तुभिरात्मदेहमावेष्ट्य चावेष्ट्य च गुप्तिमिच्छन् ।
[illegible]तेनिर्गन्तुमशक्त एव संस्ततस्तदन्ते म्रियते च लग्नः ॥ ४४ ॥
[illegible] तथा पुत्रकलत्रमित्रस्नेहानुबन्धैर्ग्रथितो गृहस्थः ।
कदापि वा तान्परिमुच्य गेहाद्गन्तुं न शक्तो म्रियते मुधैव ॥ ४५ ॥
कारागृहस्यास्य च को विशेषः प्रदृश्यते साधु विचार्यमाणे ।
मुक्तेः प्रतीपत्वमिहापि पुंसः कान्तासुखाभ्युत्थितमोहपाशैः ॥ ४६ ॥

गृहस्पृहा पादनिबद्धशृङ्खला कान्तासुताशा पटुकण्ठपाशः ।
शीर्षे पतद्धूर्यशनिर्हि साक्षात्प्राणान्तहेतुः प्रबला धनाशा ॥ ४७॥

verses 48-69 Dispassionateness

॥ ५ ॥ असक्तबुद्धिः ॥

आशापाशशतेन पाशितपदो नोत्थातुमेव क्षमः
कामक्रोधमदादिभिः प्रतिभटैः संरक्षमाणोऽनिशम् ।
संमोहावरणेन गोपनवतः संसारकारागृहा-
न्निर्गतुं त्रिविधेषणापरवशः कः शक्नुयाद्रागिषु ॥ ४८॥

कामान्धकारेण निरुद्धदृष्टिर्मुह्यत्यसत्यप्यबलास्वरूपे ।
न ह्यन्धदृष्टेरसतः सतो वा सुखत्वदुःखत्वविचारणास्ति ॥ ४९॥

श्लेषोद्गारि मुखं स्रवन्मलवती नासाश्रुमल्लोचनम्
स्वेदस्रावि मलाभिपूर्णमभितो दुर्गन्धदुष्टं [illegible] ।
अन्यद्वक्तुमशक्यमेव मनसा मन्तुं क्वचिन्नार्हति
स्त्रीरूपं कथमीदृशं सुमनसां पात्रीभ[illegible]याः ॥ ५०॥

दूरादवेक्ष्यग्निशिखां पतङ्गो रम्यत्वबुद्ध्या [illegible]निपत[illegible] नश्यति ।
यथा तथा नष्टदृगेष कथं निरीक्षेत् विम[illegible]गम् ॥ ५१॥

कामेन कान्तां परिगृह्य तद्वज्जनोऽप्यय[illegible]श्य[illegible]त नष्टदृष्टिः ।
मांसास्थिमज्जामलमूत्रपात्रं स्त्रियं स्व[illegible]यतयैव पश्यति ॥ ५२॥

काम एव यमः साक्षात्कान्ता वैतर[illegible] ।
विवेकिनं मुमुक्षूणां निलयस्तु य[illegible]लयः ॥ ५३॥

यमालये वापि गृहेऽपि [illegible]पत्रयक्लेशनिवृत्तिरस्ति ।
किंचित्समालोक्य तु त[illegible]मे[illegible]सुखात्मना पश्यति मूढलोकः ॥ ५४॥

यमस्य कामस्य च त[illegible]म्यं [illegible]वचार्यमाणे महदस्ति लोके ।
हितं करोत्यस्य य[illegible]प्रिय[illegible] सन्कामस्त्वनर्थं कुरुते प्रियः सन् ॥ ५५॥

यमोऽसतामेव [illegible]नथ सतां तु सौख्यं कुरुते हितः सन् ।
कामः सतामेव [illegible]तिं निरुन्धन्करोत्यनर्थं ह्यसतां नु का कथा ॥ ५६॥

विश्वस्य [illegible]द्धि[illegible]यमव कांक्षन्प्रवर्तकं कामिजनं ससर्जम्।
तेनैव [illegible]ोक[illegible] प[illegible]मुह्यमानः प्रवर्धते चन्द्रमसेव चाब्धिः ॥ ५७॥

कामो ना[illegible]हाज्जगद्भ्रमयिता स्थित्वान्तरङ्गे स्वयम्
स्त्री पुंसावितरेतराङ्गकगुणैर्हासस्च भावैः स्फुटम् ।
[illegible]यं परिमोह्य नैजतमसा प्रेमानुबन्धेन तौ
बद्धवा भ्रामयति प्रपञ्चरचनां संवर्धयन्ब्रह्महा ॥ ५८॥

अतोऽन्तरङ्गस्थितकामवेगाद्भोग्ये प्रवृत्तिः स्वत एव सिद्धा ।
सर्वस्य जन्तोर्ध्रुवमन्यथा चेदबोधितर्थेषु कथं प्रवृत्तिः ॥ ५९॥

तेनैव सर्वजन्तूनां कामना बलवत्तरा ।

जीर्यत्यपि च देहेऽस्मिन्कामना नैव जीर्यते ॥ ६० ॥
अवेक्ष्य विषये दोषं बुद्धियुक्तो विचक्षणः ।
कामपाशेन यो मुक्तः स मुक्तेः पथि गोचरः ॥ ६१ ॥
कामस्य विजयोपायं सूक्ष्मं वक्ष्यमहं सताम् ।
संकल्पस्य परित्याग उपायः सुलभो मतः ॥ ६२ ॥
श्रुते दृष्टेऽपि वा भोग्ये यस्मिन्कस्मिंश्च वस्तुनि ।
समीचीनत्वधीत्यागात्कामो नोदेति कर्हिचित् ॥ ६३ ॥
कामस्य बीजं संकल्पः संकल्पादेव जायते ।
बीजे नष्टेऽङ्कुर इव तस्मिन्नष्टे विनश्यति ॥ ६४ ॥
न कोऽपि सम्यक्त्वधिया विनैव भोग्यं नरः कामयितुं समर्थः [illegible]
यतस्ततः कामजयेच्छुरेतां सम्यक्त्वबुद्धिं विषये निहन्य त् ॥ [illegible]५ ॥
भोग्ये नरः कामजयेच्छुरेतां सुखत्वबुद्धिं विषये निह[illegible]गात् [illegible]
यावत्सुखत्वभ्रमधीः पदार्थे तावन्न जेतुं प्रभवेद्धि क[illegible] ॥ [illegible]६ ॥
संकल्पानुदये हेतुर्यथाभूतार्थदर्शनम् ।
अनर्थचिन्तनं चाभ्यां नावकाशोऽस्य विद्यते [illegible] ॥
रत्ने यदि शिलाबुद्धिर्जायते वा भयं ततः [illegible]
समीचीनत्वधीर्नैति नोपादेयत्वधीरपि [illegible] ॥
यतार्थदर्शनं वस्तुन्यनर्थस्यापि चिन्तनम् ।
संकल्पस्यापि कामस्य तद्वधोपाय [illegible] ॥ ६९ ॥

verses 70-94 Non-covetousness

॥ ६ ॥ निर्लोभत्वम् ॥

धनं भयनिबन्धनं सततदु[illegible]निम्
प्रचण्डतरक[illegible]स्फुटतबन्धुसंवर्धनन् ।
विशिष्टगुणबाधनं [illegible]धी[illegible]माराधनम्
न मु[illegible]ति[illegible]निसाधनं भवति नापि हृच्छोधनम् ॥ ७० ॥
राज्ञोभयं चोर[illegible] प्रमादाद्भयं तथा ज्ञातिभयं च वस्तुतः ।
धनं भयग्र[illegible]स्त[illegible]र्थपूलं सतां नैव सुखाय कल्पते ॥ ७१ ॥
आर्ज[illegible] रक्ष[illegible] [illegible]ने व्यये वापि च वस्तुतः ।
दुःखमेव [illegible] नृणां न धनं सुख साधनम् ॥ ७२ ॥
स[illegible]मपि पदार्थस्य लाभाल्लोभः प्रवर्धते ।
[illegible] लुप्यते लोभात्तस्मिंल्लुप्ते विनश्यति ॥ ७३ ॥
[illegible] यलाभे निःसत्वं लाभे लोभो दहत्यमुम् ।
तस्मात्सन्तापकं वित्तं कस्य सौख्यं प्रयच्छति ॥ ७४ ॥
भोगेन मत्तता जन्तोर्दानेन पुनरुद्भवः ।
वृथैवोभयथा वित्तं नास्त्येव गतिरन्यथा ॥ ७५ ॥

धनेन मदवृद्धिः स्यान्मदेन स्मृतिनाशनम् ।
स्मृतिनाशाद्बुद्धिनाशो बुद्धिनाशात्प्रणश्यति ॥ ७६ ॥

सुखयति धनमेवेत्यन्तराशापिशाच्या
दृढतरमुपगूढो मूढलोको जडात्मा ।
निवसति तदुपान्ते सन्ततं प्रेक्षमाणो
व्रजति तदपि पश्चात्प्राणमेतस्य हृत्वा ॥ ७७ ॥

संपन्नोऽन्धवदेव किंचिदपरं नो वीक्षते चक्षुषा
सद्भिर्वर्जितमार्ग एव चरति प्रोत्सारितो बालिशैः ।
तस्मिन्नेव मुहुः स्खलन्प्रतिपदं गत्वान्धकूपे पत-
त्यस्यान्धत्वनिवर्तकौषधमिदं दारिद्र्यमेवाञ्जनम् ॥ [illegible] ॥

लोभः क्रोधश्च दंभश्च मदो मत्सर एव च ।
वर्धते वित्तसंप्राप्त्या कथं तच्चित्तशोधनम् ॥ ७९ ॥

अलाभाद्द्विगुणं दुःखं वित्तस्य व्ययसंभवे ।
ततोऽपि त्रिगुणं दुःखं दुर्व्यये विदुषामपि ॥ ८० ॥

नित्याहितेन वित्तेन भयचिन्तानपायिना ।
चित्तस्वास्थ्यं कुतो जन्तोगृहस्थेनाहिना य[illegible] ॥ ८[illegible] ॥

कान्तारे विजने वने जनपदे सेतौ निरी[illegible] व।
चोरैर्वापि तथेतरैर्नरवरैर्युक्तो[illegible]युक्[illegible]ोऽपि वा ।
निःस्वः स्वस्थतया सुखेन वसति [illegible] [illegible]णो जनैः
क्लिश्नात्येव धनी सद[illegible] [illegible]भीतश्च पुत्रादपि ॥ ८२ ॥

तस्मादनर्थस्य निदानमर्थः पु[illegible]द्धिर्न भवत्यनेन ।
ततो वनान्ते निवसन्ति [illegible]स्य सर्वं प्रतिकूलमर्थम् ॥ ८३ ॥

श्रद्धाभक्तिमतिं सतीं ग[illegible] [illegible]त्राञ्छ्रुतान्संमता-
नक्षय्यं वसु[illegible]भोग[illegible]वैभवैः श्रीसुन्दरं मन्दिरम् ।
सर्वं नश्वरमित्यवे[illegible]वय[illegible] श्रुत्युक्तिभिर्युक्तिभिः
संन्य[illegible]पर तु तत्सुखमिति भ्राम्यन्ति दुःखार्णवे ॥ ८४ ॥

सुखमिति मल[illegible] ये रमन्तेऽत्र गेहे
[illegible] इव कलत्रक्षेत्रपुत्रानुषक्त्या ।
सुरप[illegible] इव [illegible]षां नैव मोक्षप्रसङ्ग-
[illegible]पि तु निरयगर्भावासदुःखप्रवाहः ॥ ८५ ॥

ये[illegible] माश[illegible] निराशा स्याद्दारापत्यधनादिषु ।
[illegible] [illegible]द्ध्यति नान्येषं मोक्षाशाभिमुखी गतिः ॥ ८६ ॥

[illegible] कर्मक्षतपाप्मनां श्रुतिमतां सिद्धात्मनां धीमताम्
नित्यानित्यपदार्थशोधनमिदं युक्त्या मुहुः कुर्वताम् ।
तस्मादुत्थमहाविरक्त्यसिमतां मोक्षैककाङ्क्षावताम्
धन्यानां सुलभं स्त्रियादिविषयेष्वाशालताच्छेदनम् ॥ ८७ ॥

संसारमृत्योर्बलिनः प्रवेष्टुं द्वाराणि तु त्रीणि महान्ति लोके ।
कान्ता च जिह्वा कनकं च तानि रुणद्धि यस्तस्य भयं न मृत्येः ॥ ८८ ॥
मुक्तिश्रीनगरस्य दुर्जयतरं द्वारं यदस्त्यादिमम्
तस्य द्वे अररे धनं च युवती ताभ्यां पिनद्धं दृढम् ॥
कामाख्यार्गलदारुणा बलवता द्वारं तदेतत्त्रयम्
धीरो यस्तु भिनत्ति सोऽर्हति सुखं भोक्तुं विमुक्तिश्रियः ॥ ८९ ॥
आरूढस्य विवेकाश्वं तीव्रवैराग्यखड्गिनः ।
तितिक्षावर्मयुक्तस्य प्रतियोगी न दृश्यते ॥ ९० ॥
विवेकजां तीव्रविरक्तिमेव
मुक्तेर्निदानं निगदन्ति सन्तः ।
तस्माद्विवेकी विरतिं मुमुक्षुः
सम्पादयेत्तां प्रथमं प्रयत्नात् ॥ ९१ ॥
पुमानजातनिर्वेदो देहबन्धं जिहासितुम् ।
न हि शक्नोति निर्वेदो बन्धभेदो महानसौ ॥ ९२ ॥
वैराग्यरहिता एव यमालय इवालये ।
क्लिश्नन्ति त्रिविधैस्तापैर्मोहिता अपि परिवृताः ॥ ९३ ॥
शमो दमस्तितिक्षोपरतिः श्रद्धा ततः परम् ।
समाधानमिति प्रोक्तं षडेवैते शमादयः ॥ ९४ ॥

verses 95-103 Tranquillity

॥ ७ ॥ शमः ॥

एकवृत्त्यैव मनसः स्वलक्ष्ये नियतस्थितिः ।
शम इत्युच्यते सद्भिः शमलक्षणवेदिभिः ॥ ९५ ॥
उत्तमो मध्यमश्चैव जघन्य इति च त्रिधा ।
निरूपितो विपश्चिद्भिस्तत्तल्लक्षणवेदिभिः ॥ ९६ ॥
स्वविकारं परित्यज्य वस्तुमात्रतया स्थितिः ।
मनसः सोत्तमा शान्तिर्ब्रह्मनिर्वाणलक्षणा ॥ ९७ ॥
प्रत्यक्प्रत्ययसन्तानप्रवाहकरणं धियः ।
यदेषा मध्यमा शान्तिः शुद्धसत्त्वैकलक्षणा ॥ ९८ ॥
विषयव्यापृतिं त्यक्त्वा श्रवणैकमनस्थितिः ।
मनसश्चेतरा शान्तिर्मिश्रसत्त्वैकलक्षणा ॥ ९९ ॥
[illegible]गीच्याङ्गसद्भावे शमः सिद्ध्यति नानथा ।
[illegible] विरक्तिः प्राच्याङ्गमुदीच्याङ्गं दमादयः ॥ १०० ॥
कामः क्रोधश्च लोभशच मदो मोहश्च मत्सरः ।
न जिताः षडिभे येन तस्य शान्तिर्न सिद्ध्यति ॥ १०१ ॥
शब्दादिविषयेभ्यो यो विषवन्न निवर्तते ।

तीव्रमोक्षेच्छया भिक्षोस्तस्य शान्तिर्न सिद्ध्यति ॥ १०२ ॥
येन नाराधितो देवो यस्य नो गुर्वनुग्रहः ।
न वश्यं हृदयं यस्य तस्य शान्तिर्न सिद्ध्यति ॥ १०३ ॥

verses 104-150 Serenity

॥ ८ ॥ मनःप्रसादः ॥

मनःप्रसादसिद्ध्यर्थं साधनं श्रूयतां बुधैः ।
मनःप्रसादो यत्सत्त्वे यदभावे न सिद्ध्यति ॥ १०४ ॥
ब्रह्मचर्यमहिंसा च दया भूतेष्ववक्रता ।
विषयेष्वतिवैतृष्ण्यं शौचं दम्भविवर्जनम् ॥ १०५ ॥
सत्यं निर्ममता स्थैर्यमभिमानविसर्जनम् ।
ईश्वरध्यानपरता ब्रह्मविद्भिः सहस्थितिः ॥ १०६ ॥
ज्ञानशास्त्रैकपरता समता सुखदुःखयोः ।
मानानासक्तिरेकान्तशीलता च मुमुक्षुता ॥ १०७ ॥
यस्यैतद्विद्यते सर्वं तस्य चित्तं प्रसीदति ।
न त्वेतद्धर्मशून्यस्य प्रकारान्तरकोटिभिः ॥ १०८ ॥
स्मरणं दर्शनं स्त्रीणां गुणकर्मानुकीर्तनम् ।
समीचीनत्वधीस्तासु प्रीतिः संभाषणं मिथः ॥ १०९ ॥
सहवासश्च संसर्गोऽष्टधा मैथुनं विदुः ।
एतद्विलक्षणं ब्रह्मचर्यं चित्तप्रसादकम् ॥ ११० ॥
अहिंसा वाङ्मनःकायैः प्राणिमात्राप्रपीडनम् ।
स्वात्मवत्सर्वभूतेषु कायेन मनसा गिरा ॥ १११ ॥
अनुकंपा दया सैव प्रोक्ता वेदान्तवेदिभिः ।
करणत्रितयष्वेकरूपतावक्रता मता ॥ ११२ ॥
ब्रह्मादिस्थावरान्तेषु वैराग्यं विषयेष्वनु ।
यथैव काकविष्ठायां वैराग्यं तद्धि निर्मलम् ॥ ११३ ॥
बाह्यमाभ्यन्तरं चेति द्विविधं शौचमुच्यते ।
मृज्जलाभ्यां कृतं शौचं बाह्यं शारीरिकं स्मृतम् ॥ ११४ ॥
अज्ञानदूरीकरणं मानसं शौचमान्तरम् ।
अन्तःशौचे स्थिते सम्यग्बाह्यं नावश्यकं नृणाम् ॥ ११५ ॥
ध्यानपूजादिकं लोके द्रष्टर्येव करोति यः ।
पारमार्थिकधीहीनः स दंभाचार उच्यते ॥ ११६ ॥
पुंसस्तथानाचरणमदंभित्वं विदुर्बुधाः ।
यस्त्वेन दृष्टं सम्यक्च श्रुतं तस्यैव भाषणम् ॥ ११७ ॥
सत्यमित्युच्यते ब्रह्म सत्यमित्यभिभाषणम् ।

देहादिषु स्वकीयत्वदृढबुद्धिविसर्जनम् ॥ ११८ ॥
निर्ममत्वं स्मृतं येन कैवल्यं लभते बुधः ।
गुरुवेदान्तवचनैर्निश्चितार्थे दृढस्थितिः ॥ ११९ ॥
तदेकवृत्त्या तत्स्थैर्यं नैश्चल्यं न तु वर्ष्मणः ।
विद्यैश्वर्यतपोरूपकुलवर्णाश्रमादिभिः ॥ १२० ॥
संजाताहङ्कृतित्यागस्त्वभिमानविसर्जनम् ।
त्रिभिश्च करणैः सम्यग्धित्वा वैषयिकीं क्रियाम् ॥ १२१ ॥
स्वात्मैकचिन्तनं यत्तदीश्वरध्यानमीरितम् ।
छायेव सर्वदा वासो ब्रह्मविद्भिः सहस्थितिः ॥ १२२ ॥
यद्यदुक्तं ज्ञानशास्त्रे श्रवणादिकमेषु यः ।
निरतः कर्मधीहीनो ज्ञाननिष्ठः स एव हि ॥ १२३ ॥
धनकान्ताज्वरादीनां प्राप्तकाले सुखादिभिः ।
विकारहीनतैव स्यात्सुखदुःखसमानता ॥ १२४ ॥
श्रेष्ठं पूज्यं विदित्वा मां मानयन्तु जना भुवि ।
इत्यासक्त्या विहीनत्वं मानानासक्तिरुच्यते [illegible]२५ ॥
सच्चिन्तनस्य सम्बाधो विघ्नोऽयं निर्जने [illegible] ।
स्थेयमित्येक एवास्ति चेत्सैवैकान्तशील[illegible] १२६ ॥
संसारबन्धनिर्मुक्तिः कदा झटिति मे [illegible] ।
इति या सुदृढा बुद्धिरीरिता सा [illegible] १२७ ॥
ब्रह्मचर्यादिभिर्धर्मैर्बुद्धेर्दोशनिवृत्तये ।
दण्डनं दम इत्याहुर्दमशब्दार्थ[illegible]दाः ॥ १२८ ॥
तत्तद्वृत्तिनिरोधेन बाह्येन्द्[illegible]ः ।
योगिनो दम इत्याहुर्मन[illegible]तसाधनम् ॥ १२९ ॥
इन्द्रियेष्विन्द्रियार्थेषु [illegible]षु यदृच्छया ।
अनुधावति तान्ये[illegible]ो [illegible]युमिवानलः ॥ १३० ॥
इन्द्रियेषु निरुद्धे[illegible]क्त्वा वेगं मनः स्वयम् ।
सत्त्वभावमुपा[illegible] प्रसादस्तेन जायते ॥
प्रसन्ने स[illegible]स्य मुक्तिः सिद्ध्यति नान्यथा ॥ १३१ ॥
मनः[illegible]दस[illegible]दानमेव
निरोधनं यत्सकलेन्द्रियाणाम् ।
बा[illegible]न्द्रिये साधु निरुध्यमाने
बाह्यार्थभोगे मनसो वियुज्यते ॥ १३२ ॥
[illegible] स्वदौष्ट्यं परिमुच्य चित्तम्
शनैः शनैः शान्तिमुपाददाति ।
[illegible]चत्तस्य बाह्यार्थविमोक्षमेव
मोक्षं विदुर्मोक्षणलक्षणज्ञाः ॥ १३३ ॥

DR. RIENATTUN DA[illegible]RKIDA (KATH)

दमं विना साधु मनःप्रसाद-
हेतुं न विघ्नः सुकरं मुमुक्षोः ।
दमेन चित्तं निजदोषजातं
विसृज्य शान्तिं समुपैति शीघ्रम् ॥१३४॥
प्राणायामाद्भवति मनसो निश्चलत्वं प्रसादो
यस्याप्यस्य प्रतिनियतदिग्देशकालाद्यवेक्ष्य ।
सम्यग्दृष्ट्या क्वचिदपि तया नो दमो हन्यते तत्
कुर्याद्धीमान्दममनलसश्चित्तशान्त्यै प्रयत्नात् ॥१३५॥
सर्वेन्द्रियाणां गतिनिग्रहेण
भोग्येषु दोषाद्यवमर्शनेन ।
ईशप्रसादाच्च गुरोः प्रसादा-
च्छान्तिं समायात्यचिरेण चित्तम् ॥१३६॥
आध्यात्मिकादि यद्दुःखं प्राप्तं प्रारब्धवेगतः ।
अचिन्तया तत्सहनं तितिक्षेति निगद्यते ॥१३७॥
रक्षा तितिक्षासदृशी मुमुक्षो-
र्न विद्यतेऽसौ पविना न भिद्यते ।
यामेव धीराः कवचीव विघ्ना-
न्सर्वांस्तृणीकृत्य जयन्ति मायाम् ॥१३८॥
क्षमावतामेव हि योगसिद्धिः
स्वाराज्यलक्ष्मीसुखसो[illegible]द्धिः ।
क्षमाविहिना निपतन्ति विघ्नै-
र्वातैर्हता प[illegible] द्रुमात् ॥१३९॥
तितिक्षया तपोदानं यज्ञ[illegible]र्थं [illegible]तं श्रुतम् ।
भूतिः स्वर्गोऽपवर्गश्च [illegible]प्यते तत्तदर्थिभिः ॥१४०॥
ब्रह्मचर्यमहिंसा च [illegible]धना[illegible]प्यगर्हणम् ।
पराक्षेपादिसहनं [illegible]क्षयैव सिद्ध्यति ॥१४१॥
साधनेष्वपि स[illegible] तितिक्षोत्तमसाधनम् ।
यत्र विघ्नाः [illegible]यन्ते दैविका अपि भौतिकाः ॥१४२॥
तिति[illegible]व [illegible]भ्यस्त्वनिवर्तितचेतसः ।
सिद्ध्यन्ति [illegible]द्धयः सर्वा अणिमाद्याः समृद्धयः ॥१४३॥
त[illegible]न्मुमुक्षोरधिका तितिक्षा
संपादनीयेप्सितकार्यसिद्ध्यै ।
[illegible] मुमुक्षा च महत्युपेक्षा
चोभे तितिक्षासहकारिकारणम् ॥१४४॥
तत्तत्कालसमागतामयततेः शान्त्यै प्रवृत्तो यदि
स्यत्तत्तत्परिहारकौषधरतस्तच्चिन्तने तत्परः ।

DR. RUPNATHJI(DR. RUPAK NATH)

तद्भिक्षुः श्रवणादिधर्मरहितो भूत्वा मृतश्चेत्ततः
किं सिद्धं फलमाप्नुयादुभयथा भ्रष्टो भवेत्स्वार्थतः ॥१४५॥
योगमभ्यस्यतो भिक्षोर्योगाच्चलितचेतसः ।
प्राप्य पुण्यकृतांलोकानित्यादि प्राह केशवः ॥१४६॥
न तु कृत्वैव संन्यासं तूष्णिमेव मृतस्य हि ।
पुण्यलोकगतिं ब्रूते भगवान्न्यासमात्रतः ॥१४७॥
न च संन्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति ।
इत्यनुष्ठेयसंत्यागात्सिद्ध्यभावमुवाच च ॥१४८॥
तस्मात्तितिक्षया सोढ्वा तत्तद्दुःखमुपागतम् ।
कुर्याच्छक्त्यनुरूपेण श्रवणादि शनैः शनैः ॥१४९॥
प्रयोजनं तितिक्षायाः साधितायाः प्रयत्नतः ।
प्राप्तदुःखासहिष्णुत्वे न किंचिदपि दृश्यते ॥१५०॥

verses 151-209 sa.nnyAsaH

॥ ९ ॥ संन्यासः ॥

साधनत्वेन दृष्टानां सर्वेषामपि कर्मणाम् ।
विधिना यः परित्यागः स संन्यासः स[illegible]नः ॥१५१॥
उपरमयति कर्माणीत्युपरतिशब्देन कथ्य[illegible]न्य[illegible]सः ।
न्यासेन हि सर्वेषां श्रुत्या प्रोक्तो [illegible] त्यागः ॥१५२॥
कर्मणा साद्ध्यमानस्यानित्यत्वं श्रूयते य[illegible]ः ।
कर्मणानेन किं नित्यफलेप्सो[illegible]प[illegible]ार्थिनः ॥१५३॥
उत्पाद्यमाप्यं संस्कार्यं वि[illegible]ण्यते ।
चतुर्विधं कर्मसाध्यं फलं [illegible]न्य[illegible]तः परम् ॥१५४॥
नैतदन्यतरं ब्रह्म कद[illegible]वितुमर्हति ।
स्वतःसिद्धं सर्वदा[illegible]द्धं [illegible]र्मलमक्रियम् ॥१५५॥
न चास्य कश्चि[illegible]ज[illegible]नेत्यागमेन निषिध्यते ।
कारणं ब्रह्म त[illegible]पाद्ब्रह्म नोत्पाद्यमिष्यते ॥१५६॥
आप्त्रप्यर[illegible]स्त्[illegible]दश्चदाप्त्रा चाप्यमवाप्यते ।
आप्[illegible]रूप[illegible]वै[illegible]द्ब्रह्म नाप्यं कदाचन ॥१५७॥
मलिनस्य[illegible]संस्कारो दर्पणादेरिहेष्यते ।
व्य[illegible]वन्नित्यशुद्धस्य ब्रह्मणो नैव संस्क्रिया ॥१५८॥
[illegible]न युज्ज्येत वस्तु निर्मलमक्रियम् ।
[illegible]गादागतं दोषं संस्कारो विनिवर्तयेत् ॥१५९॥
निर्गुणस्य गुणाधानमपि नैवोपपद्यते ।
कवलो निर्गुणश्चेति नैर्गुण्यं श्रूयते यतः ॥१६०॥
सावयवस्य क्षीरादेर्वस्तुनः परिणामिनः ।

येन केन विकारित्वं स्यान्नो निष्कर्मवस्तुनः ॥१६१॥
निष्कलं निष्क्रियं शान्तं निरवद्यं निरञ्जनम् ।
इत्येव वस्तुनस्तत्त्वं श्रुतियुक्तिव्यवस्थितम् ॥१६२॥
तस्मान्न कर्मसाध्यत्वं ब्रह्मणोऽस्ति कुतश्चन ।
कर्मसाध्यं त्वनित्यं हि ब्रह्म नित्यं सनातनम् ॥१६३॥
देहादिः क्षीयते लोके यथैवं कर्मणा चितः ।
तथैवामुष्मिको लोकः संचितः पुण्यकर्मणा ॥१६४॥
कृतकत्वमनित्यत्वे हेतुर्जागर्ति सर्वदा ।
तस्मादनित्ये स्वर्गादौ पण्डितः को नु मुह्यति ॥१६५॥
जगद्धेतोस्तु नित्यत्वं सर्वेषामपि संमतम् ।
जगद्धेतुत्वमस्यैव वावदीति श्रुतिर्मुहुः ॥१६६॥
ऐतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यमिति च श्रुतिः ।
अस्यैव नित्यतां ब्रूते जगद्धेतोः सतः स्फुटम् ॥१६[illegible]
न कर्मणा न प्रजया धनेनेति स्वयं श्रुतिः ।
कर्मणो मोक्षहेतुत्वं साक्षादेव निषेधति ॥१६८[illegible]
प्रत्यग्ब्रह्मविचारपूर्वमुभयोरेकत्वबोधाद्विना
कैवल्यं पुरुषस्य सिद्ध्यति [illegible]त्मतालक्षणम् ।
न स्नानैरपि कीर्तनैरपि जपैर्नो कृच्छ्र[illegible]यणै-
र्नो वाप्यध्वरयज्ञदान[illegible] मन्त्रतन्त्रैरपि ॥१६९॥
ज्ञानादेव तु कैवल्यमिति श्रुत्या नि[illegible] ।
ज्ञानस्य मुक्तिहेतुत्वमन्यव्या[illegible]र्वकम् ॥१७०॥
विवेकिनो विरक्तस्य ब्रह्म[illegible]दिनः ।
तद्भावेच्छोरनित्यार्थे तत्[illegible] कुतो रतिः ॥१७१॥
तस्मादनित्ये स्वर्गादौ [illegible]धनत्वेन चोदितम् ।
नित्यं नैमित्तिकं च[illegible] सर्व कर्म ससाधनम् ॥१७२॥
मुमुक्षुणा परित्[illegible] ब्रह्मभावमभीप्सुना ।
मुमुक्षोरपि क[illegible]न श्रवणं चापि साधनम् ॥१७३॥
हस्तवद्द्वय[illegible]तर[illegible] स्वकार्यं साधयिष्यति ।
यथा [illegible]जृभ[illegible]पो ऋजुकरणकर्मणा ॥१७४॥
यथा श्रव[illegible] बोधः पुंसो विहितकर्मणा ।
अ[illegible] सा[illegible]क्षितं ज्ञानमथवापि समुच्चयम् ॥१७५॥
[illegible] साधनमिति वदन्ति ब्रह्मवादिनः ।
[illegible]भोर्युज्यते त्यागः कथं विहितकर्मणः ॥१७६॥
इति शङ्का न कर्तव्या मूढवत्पण्डितोत्तमैः ।
कर्मणः फलमन्यत्तु श्रवणस्य फलं पृथक् ॥१७७॥
वैलक्षण्यं च सामग्र्योश्चोभयत्राधिकारणोः ।

DR. RIJENATH JI (DR. RIDA (VATF))

कामी, कर्मण्यधिकृतो निष्कामी श्रवणे मतः ॥ १७८ ॥
अर्थी समर्थ इत्यादि लक्षणं कर्मिणो मतम् ।
परीक्ष्य लोकानित्यादि लक्षणं मोक्षकाङ्क्षिणः ॥ १७९ ॥
मोक्षाधिकारी संन्यासी गृहस्थः किल कर्मणि ।
कर्मणः साधनं भार्यास्रुक्स्रुवादिपरिग्रहः ॥ १८० ॥
नैवान्यसाधनापेक्षा शुश्रूषोस्तु गुरुं विना ।
उपर्युपर्यहंकारो वर्धते कर्मणा भृशम् ॥ १८१ ॥
अहंकारस्य विच्छित्तिः श्रवणेन प्रतिक्षणम् ।
प्रवर्तकं कर्मशास्त्रं ज्ञानशास्त्रं निवर्तकम् ॥ १८२ ॥
इत्यादिवैपरीत्यं तत्साधने चाधिकारिणोः ।
द्वयोः परस्परापेक्षा विद्यते न कदाचन ॥ १८३ ॥
सामग्र्योश्चोभयोस्तद्वदुभयत्राधिकारिणोः ।
ऊर्ध्वं नयति विज्ञानमधः प्रापयति क्रिया ॥ १८४ [illegible]
कथमन्योन्यसापेक्षा कथं वापि ससुच्चयः ।
यथाग्नेस्तृणकूटस्य तेजसस्तिमिरस्य च ॥ १८[illegible] ॥
सहयोगो न घटते तथैव ज्ञानकर्मणोः ।
किमूपकुर्यज्ज्ञानस्य कर्म स्वप्रतियोगिन[illegible] ॥
यस्य संनिधिमात्रेण स्वयं न स्फूर्तिमृच्छ[illegible] ॥ १८६ ॥
कोटीन्धनाद्रिज्वलितोऽपि वन्हिः
अर्कस्य नार्हत्युपकर्तुभीषत्
यथा तथा कर्मसहस्रकोटिः
ज्ञानस्य किं न[illegible]ीयते ॥ १८७ ॥
एककर्त्राश्रयौ हस्तौ कर्म[illegible]धि[illegible]ावुभौ ।
सहयोगस्तयोर्युक्तो [illegible] तथा [illegible]ानकर्मणोः ॥ १८८ ॥
कर्त्रा कर्तुमकर्तुं वा [illegible]था कर्म शक्यते ।
न तथा वस्तुनो ज्ञा[illegible] कर्तृतन्त्रं कदाचन ॥१८९
यथा वस्तु त[illegible]ानं प्रमाणेन विजायते ।
नापेक्षते [illegible]त्कर्म वा युक्तिकौशलम् ॥ १९० ॥
ज्ञान[illegible] वस्[illegible]त्वे संशयाद्युदयः कथम् ।
अतो न [illegible]वं ज्ञानमिति नो शङ्क्यतां बुधैः ॥ १९१ ॥
प्र[illegible]णासौ[illegible]ववृतं संशयादि न वास्तवम् ।
[illegible]णसुष्ठुत्वे ज्ञानं भवति वास्तवम् ॥ १९२ ॥
[illegible] तावत्परं ब्रह्म नित्यं सत्यं ध्रुवं विभु ।
श्रुतिप्रमाणे तज्ज्ञानं स्यादेव निरपेक्षकम् ॥ १९३ ॥
रूपज्ञानं यथा सम्यग्दृष्टौ सत्यां भवेत्तथा ।
श्रुतिप्रमाणे सत्येव ज्ञानं भवति वास्तवम् ॥ १९४ ॥

न कर्म यत्किंचिदपेक्षते हि
रूपोपलब्धौ पुरुषस्य चक्षुः ।
ज्ञानं तथैव श्रवणादिजन्यं
वस्तुप्रकाशे निरपेक्षमेव ॥१९५॥
कर्तृतन्त्रं भवेत्कर्म कर्मतन्त्रं शुभाशुभम् ।
प्रमाणतन्त्रं विज्ञानं मायातन्त्रमिदं जगत् ॥१९६॥
विद्यां चाविद्यां चेति सहोक्तिरियमुपकृता सद्भिः ।
सत्कर्मोपासनयोर्न त्वात्मज्ञानकर्मणोः क्वापि ॥१९७॥
नित्यानित्यपदार्थबोधरहितो यश्चोभयत्र स्रगा-
द्यर्थानामनुभूतिलग्नहृदयो निर्विण्णबुद्धिर्जनः ।
तस्यैवास्य जडस्य कर्म विहितं श्रुत्या विरज्याभितो ।
मोक्षेच्छोर्न विधीयते तु परमानन्दार्थिनः धीम[illegible] ॥१९८॥
मोक्षेच्छया यदहरेव विरज्यतेऽसौ
न्यासस्तदैव विहितो विदुषो मुमुक्षोः ।
श्रुत्या तयैव परया च ततः सुधीभिः
प्रामाणिकोऽयमिति चेतसि [illegible]तव्यः ॥१९९॥
स्वापरोक्षस्य वेदादेः साधनत्वं निषेधति [illegible]
नाहं वेदैर्न तपसेत्यादिना भगवानपि ॥[illegible]००॥
प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च द्वे एते श्रुतिगोचरे ।
प्रवृत्त्या बध्यते जन्तुर्निवृत्त्या तु वि[illegible] ॥२०१॥
यन्न स्वबन्धोऽभिमतो मूढस्य [illegible]स्वचित्ततः ।
निवृत्तिः कर्मसंन्यासः क[illegible]काङ्क्षिभिः ॥२०२॥
न ज्ञानकर्मणोर्यस्मात्सह[illegible]स्तु युज्यते ।
तस्मात्त्याज्यं प्रयत्नेन कर्म ज्ञानेच्छुना ध्रुवम् ॥२०३॥
इष्टसाधनताबुद्ध्या [illegible]तस्यापि वस्तुनः ।
विज्ञाय फल्गुतां प[illegible]त्कः पुनस्तत्प्रतीक्षते ॥२०४॥
उपरतिशब्दार्थ[illegible]परमणं पूर्वदृष्टवृत्तिभ्यः ।
सोऽयं मु[illegible]यो [illegible]णश्चति च वृत्त्या द्विरूपतां धत्ते ॥२०५॥
वृत्तेर्दृ[illegible]परि[illegible] मुख्यार्थ इति कथ्यते ।
गौणार्थः [illegible]संन्यासः श्रुतेरङ्गतया मतः ॥२०६॥
पुंस[illegible] प्रधानसिद्ध्यर्थमङ्गस्याश्रयणं ध्रुवम् ।
[illegible]ङ्गहीनं चेत्प्रधानं नैव सिद्ध्यति ॥२०७॥
[illegible]स्येत्सुविरक्तः सन्निहामुत्रार्थतः सुखात् ।
अविरक्तस्य संन्यासो निष्फलोऽयाज्ययागवत् ॥२०८॥
संन्यस्य तु यतिः कुर्यान्न पूर्वविषयस्मृतिम् ।
तां तां तत्स्मरणे तस्य जुगुप्सा जायते यतः ॥२०९॥

DR. RANJIT DR. RIDAY VATH

verses 210-217 shraddhA

॥ १० ॥ श्रद्धा ॥

गुरुवेदान्तवाक्येषु बुद्धिर्या निश्चयात्मिका ।
सत्यमित्येव सा श्रद्धा निदानं मुक्तिसिद्धये ॥ २१० ॥

श्रद्धावतामेव सतां पुमर्थः
समीरितः सिद्ध्यति नेतरेषाम् ।
उक्तं सुसूक्ष्मं परमार्थतत्त्वं
श्रद्धत्स्व सोम्येति च वक्ति वेदः ॥ २११ ॥

श्रद्धाविहीनस्य तु न प्रवृत्तिः
प्रवृत्तिशून्यस्य न साध्यसिद्धिः ।
अश्रद्धयैवाभिहताश्च सर्वे
मज्जन्ति संसारमहासमुद्रे ॥ २१२ ॥

दैवे च वेदे च गुरौ च मन्त्रे
तीर्थे महात्मन्यपि भेषजे च ।
श्रद्धा भवत्यस्य यथा यथान्त-
स्तथा तथा सिद्धिरुदेति पुंसाम् ॥ २१३ ॥

अस्तीत्येवोपलब्धव्यं वस्तुसद्भावनिश्चयात् ।
सद्भावनिश्चयस्तस्य श्रद्धया शास्त्र[illegible] ॥ २१४ ॥

तस्माच्छ्रद्धा सुसंपाद्या गुरुवेदान्तवाक्ययोः ।
मुमुक्षः श्रद्दधानस्य फलं सि[illegible] नान्यथा ॥ २१५ ॥

यथार्थवादिता पुंसां श्रद्धा[illegible]म् ।
वेदस्येश्वरवाक्यत्वाद्यथा[illegible] न संशयः ॥ २१६ ॥

मुक्तस्येश्वररूपत्वाद्गु[illegible]पि तादृशी ।
तस्मात्तद्वाक्ययोः [illegible] स[illegible] सिद्ध्यति धीमताम् ॥ २१७ ॥

verses 218-225 concentration

॥ ११ ॥ [illegible]धानम् ॥

श्रुत्यु[illegible]र्था[illegible]गा[illegible]य विदुषा ज्ञेयवस्तुनि ।
चित्तस्य [illegible]गाधानं समाधानमितीर्यते ॥ २१८ ॥

चि[illegible]स्य [illegible]ाध्यैकपरत्वमेव
पुमर्थसिद्ध्येर्नियमेन कारणम् ।
नै[illegible]न्यथा सिद्ध्यति साध्यमीष-
न्मनःप्रमादे विफलः प्रयत्नः ॥ २१९ ॥

चित्तं च दृष्टिं करणं तथान्य-
देकत्र बध्नाति हि लक्ष्यभेत्ता ।

किंचित्प्रमादे सति लक्ष्यभेत्तु-

बार्णप्रयोगो विफलो यथा तथा ॥ २२०॥

सिद्धेश्चित्तसमाधानमसाधारणकारणम् ।
यतस्ततो मुमुक्षूणां भवितव्यं सदामुना ॥ २२१॥
अत्यन्ततीव्रवैराग्यं फललिप्सा महत्तरा ।
तदेतदुभयं विद्यात्समाधानस्य कारणम् ॥ २२२॥
बहिरङ्गं श्रुतिः प्राह ब्रह्मचर्यादि मुक्तये ।
शमादिषट्कमेवैतदन्तरङ्गं विदुर्बुधाः ॥ २२३॥
अन्तरङ्गं हि बलवद्बहिरङ्गाद्यतस्ततः ।
शमादिषट्कं जिज्ञासोरवश्यं भाव्यमान्तरम् ॥ २२४॥
अन्तरङ्गविहीनस्य कृतश्रवणकोटयः ।
न फलन्ति यथा योद्धुरधीरस्यास्त्रसंपदः ॥ २२५॥

verses 226-296 mumukShutvam.h

॥ १२ ॥ मुमुक्षुत्वम्॥

ब्रह्मात्मैकत्वविज्ञानाद्यद्विद्वान्मोक्तुमिच्छति
संसारपाशबन्धं तन्मुमुक्षुत्वं निगद्यते ॥ [illegible] ॥
साधनानां तु सर्वेषां मुमुक्षा मूलकारणम् ।
अनिच्छोरप्रवृत्तस्य क्व श्रुतिः क्व नु [illegible]म् ॥ २२७॥
तीव्रमध्यममन्दातिमन्दभेदाच्चतुर्विधाः ।
मुमुक्षा तत्प्रकारोऽपि कीर्त्यते [illegible]तां बुधैः ॥ २२८॥
तापैस्त्रिभिर्नित्यमनेकरूपै-

संतप्यमानो [illegible]त[illegible]रात्मा ।

परिग्रहं सर्वमनर्थबुद्ध[illegible]

जहाति [illegible] तीव्रतरा मुमुक्षा ॥ २२९॥

तापत्रयं तीव्रम[illegible]क्ष्य[illegible]वस्तु

दृष्ट[illegible] कलत्रं तनयान्विहातुम् ।

मध्ये द्वयो[illegible]लो[illegible]त्मनो यत्

[illegible]षा मता माध्यमिकी मुमुक्षा ॥ २३०॥

मोक्षस्य [illegible]ोऽस्ति किमद्य मे त्वरा

भक्त्यैव भोगान्कृतसर्वकार्यः ।

[illegible] यतिष्येऽहमथेति बुद्धि-

रेषैव मन्दा कथिता मुमुक्षा ॥ २३१॥

मार्गे प्रयातुर्मणिलाभवन्मे

लभेत मोक्षो यदि तर्हि धन्यः ।

इत्याशया मूढधियां मतिर्या

सैषातिमन्दाभिमता मुमुक्षा ॥२३२॥
जन्मानेकसहस्रेषु तपसाराधितेश्वरः ।
तेन निःशेषनिर्धूतहृदयस्थितकल्मषः ॥२३३॥
शास्त्रविद्गुणदोषज्ञो भोग्यमात्रे विनिस्पृहः ।
नित्यानित्यपदार्थज्ञो मुक्तिकामो दृढव्रतः ॥२३४॥
निष्टप्तमग्निना पात्रमुद्वास्य त्वरया यथा ।
जहाति गेहं तद्वच्च तीव्रमोक्षेच्छया द्विजः ॥२३५॥
स एव सद्यस्तरति संसृतिं गुर्वनुग्रहात् ।
यस्तु तीव्रमुमुक्षुः स्यात्स जीवन्नेव मुच्यते ॥२३६॥
जन्मान्तरे मध्यमस्तु तदन्यस्तु युगान्तरे ।
चतुर्थः कल्पकोट्यां वा नैव बन्धाद्विमुच्यते ॥२३७॥
नृजन्म जन्तोरतिदुर्लभं विद्व-
स्ततोऽपि पुंस्त्वं च ततो विवेकः ।
लब्ध्वा तदेतत्त्रितयं महात्मा
यतेत मुक्त्यै सहसा विरक्तः ॥२३८॥
पुत्रमित्रकलत्रादिसुखं जन्मनि जन्मनि ।
मर्त्यत्वं पुरुषत्वं च विवेकश्च न लभ्यते ॥२[illegible]॥
लब्ध्वा सुदुर्लभतरं नरजन्म जन्तु-
स्तत्रापि पौरुषम[illegible]द्विवेकम् ।
संप्राप्य चैहिकसुखाभिरतो यदि स्या-
द्धिक्तस्य ज[illegible]मतेः पुरुषाधमस्य ॥२४०॥
खादते मोदते नित्यं शुन[illegible] खरः ।
तेषामेषां विशेषः को व[illegible]येषां तु तैः समा ॥२४१॥
यावन्नाश्रयते रोगो य[illegible]न्नाक्रमते जरा ।
यावन्न धीर्विपर्येति [illegible]वन्म[illegible]युं पश्यति ॥२४२॥
तावदेव नरः स्[illegible] सारग्रहणतत्परः ।
विवेकी प्रयतेत[illegible] भवबन्धविमुक्तये ॥२४३॥
देवर्षिपितृ[illegible]न्धमुक्तास्तु कोटिशः ।
भवब[illegible]विमु[illegible]तु यः कश्चिद्ब्रह्मवित्तमः ॥२४४॥
अन्तर्बन्ध[illegible]द्धस्य किं बहिर्बन्धमोचनैः ।
तद[illegible]र्बन्धमुक्त्यर्थं क्रियतां कृतिभिः कृतिः ॥२४५॥
[illegible]विसानैव मता तीव्रमुमुक्षुता ।
[illegible]ा तु रञ्जनामात्रा यत्र नो दृश्यते कृतिः ॥२४६॥
गेहादिसर्वमपहाय लघुत्वबुद्ध्या
सौख्येच्छया स्वपतिनानलमाविविक्षोः ।
कान्ताजनस्य नियता सुदृढा त्वरा या

DR.RIFEN NATH JHA ... RUDA ... TH

सैषा फलान्तगमने करणं मुमुक्षोः ॥२४७॥
नित्यानित्यविवेकश्च देहक्षणिकतामतिः ।
मृत्योर्भीतिश्च तापश्च मुमुक्षावृद्धिकारणम् ॥२४८॥
शिरो विवेकस्त्वत्यन्तं वैराग्यं वपुरुच्यते ।
शमादयः षडङ्गानि मोक्षेच्छा प्राण इष्यते ॥२४९॥
ईदृशाङ्गसमायुक्तो जिज्ञासुर्युक्तिकोविदः ।
शूरो मृत्युं निहन्त्येव सम्यग्ज्ञानासिना ध्रुवम् ॥२५०॥
उक्तसाधनसंपन्नो जिज्ञासुर्यतिरात्मनः ।
जिज्ञासायै गुरुं गच्छेत्समित्पाणिर्नयोज्जलः ॥२५१॥
श्रोत्रियो ब्रह्मनिष्ठो यः प्रशान्तः समदर्शनः ।
निर्ममो निरहङ्कारो निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ॥२५२
अनपेक्षः शुचिर्दक्षः करुणामृतसागरः ।
एवंलक्षणसंपन्नः स गुरुर्ब्रह्मवित्तमः ॥
उपासाद्यः प्रयत्नेन जिज्ञासोः स्वार्थसिद्धये ॥२५[illegible]॥
जन्मानेकशतैः सदादरयुजा भक्त्या समाराधि[illegible]
भक्तैर्वैदिकलक्षणेन विधि[illegible]संतुष्ट ईश स्वयम् ।
साक्षाच्छ्रीगुरुमेत्य कृपया दृग्गोचरः स [illegible]
तत्त्वं साधु विबोध्य ता[illegible]यति तन्संसारदुःखार्णवात् ॥२५४॥
अविद्याहृदयग्रन्थिविमोक्षोऽपि भवे[illegible]
तमेव गुरुरित्याहुर्गुरुशब्दार्थवेदिनः [illegible]॥
शिव एव गुरुः साक्षात् गुरु[illegible]वः स्वयम् ।
उभयोरन्तरं किंचिन्न दष्ट[illegible]नः ॥२५६॥
बन्धमुक्तं ब्रह्मनिष्ठं कृत[illegible]द्गुरुम् ।
यस्य प्रसादात्संसार[illegible]रो ग[illegible]ष्पदायते ॥२५७॥
शुश्रूषया सदा भक[illegible]प्रण[illegible]मैर्विनयोक्तिभिः ।
प्रसन्नं गुरुमास[illegible]ष्टव्य ज्ञेयमात्मनः ॥२५८॥
भगवन्करुणासि[illegible]गे भवसिन्धोर्भवांस्तरिः ।
यमाश्रित्य[illegible]श्र[illegible]व परं पारं गता बुधाः ॥२५९॥
जन्म[illegible]रकृ[illegible]तपुण्यकर्मफलोदयः ।
अद्य सां[illegible]ो यस्मात्त्वत्कृपापात्रमस्म्यहम् ॥२६०॥
सं[illegible]तिम[illegible]गोर्वदनप्रसाद-
मानन्दमन्तःकरणस्य सद्यः ।
नि[illegible]ोकनं ब्रह्मविदस्तनोति
छिनत्ति मोहं सुगतिं व्यनक्ति ॥२६१॥
हुताशनानां शशिनामिनाना-
मप्यर्बुदं वापि न यन्निहन्तुम् ।

शक्नोति तद्ध्वान्तमनन्तमान्तरं

हन्त्यात्मवेत्ता सकृदीक्षणेन ॥२६२॥

दुष्पारे भवसागरे जनिमृतिव्याध्यादिदुःखोत्कटे

घोरे पुत्रकलत्रमित्रबहुलग्राहाकरे भीकरे ।

कर्मोत्तुङ्गतरङ्गभङ्गनिकरैराकृष्यमाणो मुहु-

र्यातायातगतिर्भ्रमेण शरणं किंचिन्न पश्याम्यहम् ॥२६३॥

केन वा पुण्यशेषेण तव पादांबुजद्वयम् ।

दृष्टवानस्मि मामार्तं मृत्योस्त्राहि दयादृशा ॥२६४॥

वदन्तमेवं त्वं शिष्यं दृष्ट्वैव दयया गुरुः ।

दद्यादभयमेतस्मै मा भैष्टेति मुहुर्मुहुः ॥२६५॥

विद्वन्मृत्युभयं जहीहि भवतो नास्त्येव मृत्युः क्वचि-

न्नित्यस्य द्वयवर्जितस्य परमानन्दा[illegible]नो [illegible]ः ।

भ्रान्त्या किंचिदवेक्ष्य भीतमनसा मिथ्या त्वया क[illegible] ।

मां त्राहीति हि सुप्तवत्प्रलपनं [illegible]न्यात[illegible] कं ते मृषा ॥२६६॥

निद्रागाढतमोवृतः किल जनः स्वप्ने भुजङ्गा[illegible]

ग्रस्तं स्वं समवेक्ष्य यत्प्र[illegible] त्रा[illegible]ाद्धतोऽस्मीत्यलम् ।

आप्तेन प्रतिबोधितः करतलेनातड्य पृ[illegible]यं

किंचिन्नेति वदत्यमुष्य [illegible]वनं स्यात्तत्किमर्थं वद ॥२६७॥

रज्जोस्तु तत्त्वमनवेक्ष्य गृहीतसर्प-

भावः पुमानयम[illegible]ति मोहात् ।

आक्रोशति प्रतिबिभेति च कं[illegible]

न्मिथ्यैव [illegible]गोऽस्ति विचार्यमाणे ॥२६८॥

तद्वत्त्वयाप्यात्मन उक्तमे[illegible]

ज्ज[illegible]प्ययव्याधिजराधिदुःखम् ।

मृषैव सर्वं भ्रमकल्[illegible]ते

[illegible]ग्विचार्यात्मनि मुञ्च भीतिम् ॥२६९॥

भवाननात्मनो[illegible]र्गानात्मन्यारोप्य शोचति ।

तदज्ञानकृ[illegible]भ्यं त्यक्त्वा सुखी भव ॥२७०॥

शिष्[illegible] -

श्रीमद्भिरु[illegible] सकलं मृषेति

दृष्टान्त एव ह्युपपद्यते तत् ।

[illegible]न्तिकेनैव भवादिदुःखं

प्रत्यक्षतः सर्वजनप्रसिद्धम् ॥२७१॥

प्रत्यक्षेणानुभूतार्थः कथं मिथ्यात्वमर्हति ।

चक्षुषो विषयं कुम्भं कथं मिथ्या करोम्यहम् ॥२७२॥

विद्यमानस्य मिथ्यात्वं कथं नु घटते प्रभो ।

DR. RUPNATHJI(DR. RUPAK NATH)

प्रत्यक्षं खलु सर्वेषां प्रमाणं प्रस्फुटार्थकम् ॥ २७३ ॥
मर्त्यस्य मम जन्मादिदुःखभाजोऽल्पजीविनः ।
ब्रह्मत्वमपि नित्यत्वं परमानन्दता कथम् ॥ २७४ ॥
क आत्मा कस्त्वनात्मा च किमु लक्षणमेतयोः ।
आत्मन्यनात्मधर्माणामारोपः क्रियते कथम् ॥ २७५ ॥
किमज्ञानं तदुत्पन्नभयत्यागोऽपि वा कथम् ।
किमु ज्ञानं तदुत्पन्नसुखप्राप्तिश्च वा कथम् ॥ २७६ ॥
सर्वमेतद्यथापूर्वं करामलकवत्स्फुटम् ।
प्रविपादय मे स्वामिन् श्रीगुरो करुणानिधे ॥ २७७ ॥
श्रीगुरुः -
धन्यः कृतार्थस्त्वमहो विवेकः
शिवप्रसादस्तव विद्यते महान् ।
विसृज्य तु प्राकृतलोकमार्गं
ब्रह्मावगन्तुं यतसे यतस्त्वम् ॥ २७८ ॥
शिवप्रसादेन विना न सिद्धिः
शिवप्रसादेन विना न बुद्धिः ।
शिवप्रसादेन विना न युक्तिः
शिवप्रसादेनविना न मुक्तिः ॥ २७९ ॥
यस्य प्रसादेन विमुक्तसङ्गाः
शुकादयः संसृतिबन्धमुक्ताः ।
तस्य प्रसादो बहुजन्म लभ्यो
भक्त्यैकगम्यो भवमुक्तिहेतुः ॥ २८० ॥
विवेको जन्तूनां प्रभवति जनिष्वेव बहुषु
प्रसादाद्देवेशाद्बहुसुकृतपाकोदयवशात् ।
यतस्तस्मादेव त्वमसि परमार्थावगमने
कृतारम्भः पुंसामिदमिह विवेकस्य तु फलम् ॥ २८१ ॥
मर्त्यत्वसिद्धेरपि पुंस्त्वसिद्धि-
र्विप्रत्वसिद्धिश्च विवेकसिद्धिः ।
वदन्ति मुख्यं फलमेव मोक्षं
व्यर्थं समस्तं यदि चेन्न मोक्षः ॥ २८२ ॥
प्रश्नः समीचीनतरस्तवायं
यदात्मतत्त्वावगमे प्रवृत्तिः ।
अतस्तवैतत्सकलं समूलं
निवेदयिष्यामि मुदा शृणुष्व ॥ २८३ ॥
मर्त्यत्वं त्वयि कल्पितं भ्रमवशात्तेनैव जन्मादतः
तत्सम्भावितमेव दुःखमपि ते नो वस्तुतस्तन्मृषा ।

DR. RUPNATHJI(DR. RUPAK NATH)

निद्रमोहवशादुपागतसुखं दुःखं च किं नु त्वया
सत्यत्वेन विलोकितं क्वचिदपि ब्रूहि प्रबोधागमे ॥ २८४ ॥
नाशेषलोकैरनुभूयमानः
प्रत्यक्षतोऽयं सकलप्रपञ्चः ।
कथं मृषा स्यादिति शङ्कनीयं
विचारशून्येन विमुह्यता त्वया ॥ २८५ ॥
दिवान्धदृष्टेस्तु दिवान्धकारः
प्रत्यक्षसिद्धोऽपि स किं यथार्थः ।
तद्वद्भ्रमेणावगतः पदार्थो
भ्रान्तस्य सत्यः सुमतेर्मृषैव ॥ २८६ ॥
घटोऽयमित्यत्र घटाभिधानः
प्रत्यक्षतः कश्चिदुदेति दृष्टेः ।
विचार्यमाणे स तु नास्ति तत्र
मृदस्ति तद्भावविलक्षणा सा ॥ २८७ ॥
प्रादेशमात्रः परिदृश्यतेऽर्कः
शास्त्रेण संदर्शितलक्षयोजनः ।
मानान्तरेण क्वचिदेति बाधां
प्रत्यक्षमप्यत्र हि न व्यवस्था ॥ २८८ ॥
तस्मात्त्वयीदं भ्रमतः प्रतीतं
मृषैव नो सत्यमवेहि साक्षात् ।
ब्रह्म त्वमेवासि सुखस्वरूपं
त्वत्तो न भिन्नं विचिनुष्व बुद्धौ ॥ २८९ ॥
लोकान्तरे वात्र गुहान्तरे वा
तीर्थान्तरे कर्णपरम्परान्तरे ।
शास्त्रान्तरे नास्त्य[illegible]मिह
[illegible]पर ब्रह्म विचार्यमाणे ॥ २९० ॥
तत्त्वमात्मस्थमज्ञात्वा मूढः शास्त्रेषु पश्यति ।
गोपः कक्षगतं छागं यथा कूपेषु दुर्मतिः ॥ २९१ ॥
स्वमात्मानं परं मत्वा परमात्मानमन्यथा ।
विमृग्यते पुनः स्वात्मा बहिः कोशेषु पण्डितैः ॥ २९२ ॥
वि[illegible]पत्य वस्तुनस्तत्वमध्यारोप्य च वस्तुनि ।
[illegible]नां च तद्धर्मान्मुधा शोचति नान्यथा ॥ २९३ ॥
आत्मानात्मविवेकं ते वक्ष्यामि श्रुणु सादरम् ।
यस्य श्रवणमात्रेण मुच्यतेऽनात्मबन्धनात् ॥ २९४ ॥
इत्युक्त्वाभिमुखीकृत्य शिष्यं करुणया गुरुः ।
अध्यारोपापवादाभ्यां निष्प्रपञ्चं प्रपञ्चयन् ॥ २९५ ॥

सम्यक्प्राबोधयत्तत्वं शास्त्रदृष्टेन वर्त्मना ।
सर्वेषामुपकाराय तत्प्रकारोऽत्र दर्श्यते ॥ २९६ ॥

verses 297-309 Superimposition

॥ १३ ॥ अध्यारोपः ॥

वस्तुन्यवस्त्वारोपो यः सोऽध्यारोप इतीर्यते ।
असर्पभूते रज्ज्वादौ सर्पत्वारोपणं यथा ॥ २९७ ॥
वस्तु तावत्परं ब्रह्म सत्यज्ञानादिलक्षणम् ।
इदमारोपितं यत्र भाति खे नीलतादिवत् ॥ २९८ ॥
तत्कारणं यदज्ञानं सकार्यं सद्विलक्षणम् ।
अवस्त्वित्युच्यते सद्भिर्यस्य बाधा प्रदृश्यते ॥ २९९ ॥
अवस्तु तत्प्रमाणैर्यद्बाध्यते शुक्तिरौप्यवत् ।
न बाध्यते यत्तद्वस्तु त्रिषु कालेषु शुक्तिवत् ॥ ३०० ॥
शुक्तेर्बाधा न खल्वस्ति रजतस्य यथा तथा ।
अवस्तुसंज्ञितं यत्तज्जगदध्यासकारणम् ॥ ३०१ ॥
सदसद्भ्यामनिर्वाच्यमज्ञानं त्रिगुणात्मकम् ।
वस्तु तत्त्वावबोधैकबाध्यं तद्भावलक्षणम ॥ ३०२ ॥
मिथ्यासंबन्धतस्तत्र ब्रह्मण्याश्रित्य तिष्ठ[illegible] ।
मणौ शक्तिर्यथा तद्वन्नैतदाश्रयदूष[illegible] ॥ [illegible]३ ॥
सद्भावे लिङ्गमेतस्य कार्यमेतच्चरा[illegible] ।
मानं श्रुतिः स्मृतिश्चाज्ञोऽहमि[illegible]नवोऽपि च ॥ ३०४ ॥
अज्ञानं प्रकृतिः शक्तिरा[illegible]द्यते ।
तदेतत्सन्न भवति नासद्[illegible]रौप्यवत् ॥ ३०५ ॥
सतो भिन्नमभिन्नं वा [illegible]दीपस्य प्रभा यथा ।
न सावयवमन्यद्वा [illegible]स्य।ङ्कुरवत्क्वचित् ॥ ३०६ ॥
अत एतदनिर्वा[illegible]न्येव कवयो विदुः ।
समष्टिव्यष्टिरूप[illegible] द्विधाज्ञानं निगद्यते ॥ ३०७ ॥
नानात्वेन प्रत[illegible]मज्ञानानामभेदतः ।
एकत[illegible] सम[illegible]ष्टि[illegible] स्याद्भूरुहाणां वनं यथा ॥ ३०८ ॥
इयं समा[illegible]कृष्टा सत्त्वांशोत्कर्षतः पुरा ।
मा[illegible]ति [illegible]ध्यते तज्ज्ञैः शुद्धसत्त्वैकलक्षणा ॥ ३०९ ॥

[illegible]es 310-317 Ishvara

॥ १४ ॥ ईश्वरः ॥

मायोपहितचैतन्यं साभासं सत्त्वबृंहितम् ।
सर्वज्ञत्वादिगुणकं सृष्टिस्थित्यन्तकारणम् ॥ ३१० ॥

अव्याकृतं तदव्यक्तमीश इत्यपि गीयते ।
सर्वशक्तिगुणोपेतः सर्वज्ञानावभासकः ॥ ३११ ॥
स्वतन्त्रः सत्यसंकल्पः सत्यकामः स ईश्वरः ।
तस्यैतस्य महाविष्णोर्महाशक्तेर्महीयसः ॥ ३१२ ॥
सर्वज्ञत्वेश्वरत्वादिकारणत्वान्मनीषिणः ।
कारणं वपुरित्याहुः समष्टिं सत्त्वबृंहितम् ॥ ३१३ ॥
आनन्दप्रचुरत्वेन साधकत्वेन कोशवत् ।
सैषानन्दमयः कोश इतीशस्य निगद्यते ॥ ३१४ ॥
सर्वोपरमहेतुत्वात्सुषुप्तिस्थानमिष्यते ।
प्राकृतः प्रलयो यत्र श्राव्यते श्रुतिभिर्मुहुः ॥ ३१५ ॥
अज्ञानं व्यष्ट्यभिप्रायादनेकत्वेन भिद्यते ।
अज्ञानवृत्तयो नाना तत्तद्गुणविलक्षणाः ॥ ३१६ ॥
वनस्य व्यष्ट्यभिप्रायाद्भूरुहा इत्यनेकता ।
यथा तथैवाज्ञानस्य व्यष्टितः स्यादनेकता ॥ ३१७ ॥

verses 318-329 Pratyagatman

॥ १५ ॥ प्रत्यगात्मन् ॥

व्यष्टिर्मलिनसत्त्वैषा रजसा तमसा युता ।
ततो निकृष्टा भवति योपाधिः प्रत्[illegible] ॥ ३१८ ॥
चैतन्यं व्यष्ट्यवच्छिन्नं प्रत्यगात्मेति [illegible]ते ।
साभासं व्यष्ट्युपहितं सत्तादा[illegible] तद्गुणैः ॥ ३१९ ॥
अभिभूतः स एवात्मा ज[illegible]धीयते ।
किंचिज्ज्ञत्वानीश्वरत्वसं[illegible]दिधर्मवान् ॥ ३२० ॥
अस्य व्यष्टिरहङ्कारक[illegible]त्वेन कारणम् ।
वपुस्तत्राभिमान्या[illegible]प्राज्ञ इत्युच्यते बुधैः ॥ ३२१ ॥
प्राज्ञत्वमस्यैका[illegible]सकत्वेन संमतम् ।
व्यष्टेर्निकृष्टत्वेन[illegible] नानेकाज्ञानभासनम् ॥ ३२२ ॥
स्वरूपाच्छ[illegible]प्यानन्दप्रचुरत्वतः ।
कार[illegible]पुर न[illegible]मयः कोश इतीर्यते ॥ ३२३ ॥
अस्यावस्[illegible]ुषुप्तिः स्याद्यत्रानन्दः प्रकृश्यते ।
ए[illegible]ऽहं स[illegible]खमस्वाप्सं न तु किंचिदवेदिषम् ॥ ३२५ ॥
[illegible] एव नो भेदो जात्येकत्वेन वस्तुतः ।
[illegible]द एव ज्ञातव्यस्तथेशप्राज्ञयोरपि ॥ ३२६ ॥
सत्युपाध्योरभिन्नत्वे क्व भेदस्तद्विशिष्टयोः ।
एकीभावे तरङ्गाब्ध्योः को भेदः प्रतिबिम्बयोः ॥ ३२७ ॥
अज्ञानतदवच्छिन्नाभासयोरुभयोरपि ।

आधारं शुद्धचैतन्यं यत्तत्तुर्यमितीर्यते ॥ ३२८ ॥
एतदेवाविविक्तं सदुपादिभ्यां च तद्गुणैः ।
महावाक्यस्य वाच्यार्थो विविक्तं लक्ष्य इष्यते ॥ ३२९ ॥

verses 330-333 Ishvara,the cause of the universe

॥ १६ ॥ ईश्वरः ॥

अनन्तशक्तिसंपन्नो मायोपाधिक ईश्वरः ।
ईक्षामात्रेण सृजति विश्वमेतच्चराचरम् ॥ ३३० ॥
अद्वितीयस्वमात्रोऽसौ निरुपादान ईश्वरः ।
स्वयमेव कथं सर्वं सृजतीति न शङ्क्यताम् ॥ ३३१ ॥
निमित्तमप्युपादानं स्वयमेव भवन्प्रभुः ।
चराचरात्मकं विश्वं सृजत्यवति लिम्पति ॥ ३३२ ॥
स्वप्राधान्येन जगतो निमित्तमपि कारणम् ।
उपादानं ततोपाधिप्राधान्येन भवत्ययम् ॥ ३३३ ॥

verses 334-337 Creation of the Five Elements

॥ १७ ॥ पञ्चभूतसृष्टिः ॥

यथा लूता निमित्तं च स्वप्रधानतया भवेत् ।
स्वशरीरप्रधानत्वेनोपादानं तथेश्वरः ॥ ३३४ ॥
तमःप्रधानप्रकृतिविशिष्टात्परमात्मनः ।
अभूत्सकाशादाकाशमाकाशाद्वायुरुच्यते ॥ ३३५ ॥
वायोरग्निस्तथैवाग्नेरापोऽद्भ्यः पृथिवी क्रमात् ।
शक्तेस्तमःप्रधानत्वं तत्कार्ये जाड्यदर्शनात् ॥ ३३६ ॥
आरभन्ते कार्यगुणान्ये कारणगुणा हि ते ।
एतानि सूक्ष्मभूतानि तन्मात्रा अपि क्रमात् ॥ ३३७ ॥

verses 338-341 The Subtle Body

॥ १८ ॥ सूक्ष्मदेहः ॥

एतेभ्यः सूक्ष्मभूतेभ्यः सूक्ष्मदेहा भवन्त्यपि ।
स्थूलान्यपि च भूतानि चान्योन्यंशविमेलनात् ॥ ३३८ ॥
अपञ्चीकृतभूतेभ्यो जातं सप्तदशाङ्गकम् ।
संसारकारणं लिङ्गमात्मनो भोगसाधनम् ॥ ३३९ ॥
श्रोत्रादिपञ्चकं चैव वागादीनां च पञ्चकम् ।
प्राणादिपञ्चकं बुद्धिमनसी लिङ्गमुच्यते ॥ ३४० ॥
श्रोत्रवक्चक्षुर्जिव्हाघ्राणानि पञ्च जातानि ।
आकाशादीनां सत्त्वांशेभ्यो धीन्द्रियाण्यनुक्रमतः ॥ ३४१ ॥

verses 342-349 The Internal Organ

॥ १९ ॥ अन्तःकरणम् ॥

आकाशादिगताः पञ्च सात्त्विकांशाः परस्परम् ।
मिलित्वैवान्तःकरणमभवत्सर्वकारणम् ॥ ३४२॥
प्रकाशकत्वादेतेशां सात्त्विकांशत्वमिष्यते ।
प्रकाशकत्वं सत्त्वस्य स्वच्छत्वेन यतस्ततः ॥ ३४३॥
तदन्तःकरणं वृत्तिभेदेन स्याच्चतुर्विधम् ।
मनो बुद्धिरहङ्कारश्चित्तं चेति तदुच्यते ॥ ३४४॥
संकल्पान्मन इत्याहुर्बुद्धिरर्थस्य निश्चयात् ।
अभिमानादहङ्कारश्चित्तमर्थस्य चिन्तनात् ॥ ३४५॥
मनस्यपि च बुद्धौ च चित्ताहङ्कारयोः क्रमात् ।
अन्तर्भावोऽत्र बोद्धव्यो लिङ्गलक्षणसिद्धये ॥ ३४६॥
चिन्तनं च मनोधर्मः संकल्पादिर्यथा तथा ।
अन्तर्भावो मनस्येव सम्यक्चित्तस्य सिद्ध्यति ॥ ३४७॥
देहादावहमित्येव भावो दृढतरो धियः ।
दृष्यतेऽहङ्कृतेस्तस्मादन्तर्भावोऽत्र युज्यते ॥ ३४८॥
तस्मादेव तु बुद्धेः कर्तृत्वं तदितरस्य करणत्वात् ।
सिद्ध्यत्यात्मन उभयाद्विद्यात्संसारकारणमोहात् ॥ ३४९॥

verses 350-354 VijnAnamay kosha

॥ २० ॥ विज्ञानमयकोशः ॥

विज्ञानमयकोशः स्यात बुद्धिर्ज्ञानेन्द्रियैअः सह ।
विज्ञानप्रचुरत्वेनाप्यात्मवेदकतयात्मनः ॥ ३५०॥
विज्ञानमयकोशोऽयमिति बुद्धिरुच्यते ।
अयं महानहङ्कारवृत्तिमान्कर्तृलक्षणः ॥ ३५१॥
अहं ममेत्येव सदाभिमानं
दे[illegible] कुरुते गृहादौ ।
जीवाभिमानी पुरुषोऽयमेव
कर्ता च भोक्ता च सुखी च दुःखी ॥ ३५२॥
स्ववासनाप्रेरित एव नित्यं
करोति कर्मोभयलक्षणं च ।
भुङ्क्ते तदुत्पन्नफलं विशिष्टं
सुखं च दुःखं च परत्र चात्र ॥ ३५३॥
नानायोनिसहस्रेषु जायमानो मुहुर्मुहुः ।
म्रियमाणो भ्रमत्येष जीवः संसारमण्डले ॥ ३५४॥

॥ २१ ॥ मनोमयकोशः॥

मनो मनोमयः कोशो भवेज्ज्ञानेन्द्रियैः सह ।
प्राचुर्यं मनसो यत्र दृश्यतेऽसौ मनोमयः ॥ ३५५॥

चिन्ताविषादहर्षाद्याः कामाद्या अस्य वृत्तयः ।
मनुते मनसैवैष फलं कामयते बहिः ।
यतते कुरुते भुङ्क्ते तन्मनः सर्वकारणम् ॥ ३५६॥

मनो ह्यमुष्य प्रवणस्य हेतु-
रन्तर्बहिश्चार्थमनेन वेत्ति ।
शृणोति जिघ्रत्यमुनैव चेक्षते
वक्ति स्पृशत्यत्ति करोति सर्वम् ॥ ३५७॥

बन्धश्च मोक्षो मनसैव पुंसा-
मर्थोऽप्यनर्थोऽप्यमुनैव सिद्ध्यति ।
शुद्धेन मोक्षो मलिनेन बन्धो
विवेकतोऽर्थोऽप्यविवेकतोऽन्यः ॥ ३५८॥

रजस्तमोभ्यां मलिनं त्वशुद्ध-
मज्ञानजं सत्त्वगुणेन रिक्तम् ।
मनस्तमोदोषसमन्वितत्वा-
ज्जडत्वमोहालसताप्रमा[illegible]
तिरस्कृतं सन्न तु वेत्ति वास्त[illegible]
पदार्थतत्त्वं ह्यु[illegible]नम् ॥ ३५९॥

रजोदोषैर्युक्तं यदि भव[illegible] विक्ष[illegible]कगुणैः
प्रतीपैः [illegible]द्यैर[illegible]नशमभिभूतं व्यथयति ।
कथंचित्सूक्ष्मार्थाव[illegible]मदा[illegible] भ्राम्यति भृशं
मन[illegible] यद्वत्प्रबलमरुता ध्वस्तमहिमा ॥ ३६०॥

ततो मुमुक्षुर्भव[illegible]मुक्त्यै
र[illegible]मोभ्यां च तदीयकार्यैः ।
वियो[illegible] चि[illegible]रिशुद्धसत्त्वं
[illegible]ियं प्रयत्नेन सदैव कुर्यात् ॥ ३६१॥

ग[illegible]वास[illegible]निप्रणाशनजराव्याध्यादिषु प्राणिनां
यद्दुःखं परिदृश्यते च नरके तच्चिन्तयित्वा मुहुः ।
[illegible]नेव विलोक्य सर्वविषयेष्वाषां विमुच्याभित-
श्चित्तग्रन्थिविमोचनाय सुमतिः सत्त्वं समालम्बताम् ॥ ३६२॥

यमेषु निरतो यस्तु नियमेषु च यत्नतः ।
विवेकिनस्तस्य चित्तं प्रसादमधिगच्छति ॥ ३६३॥

आसुरीं सम्पदं त्यक्त्वा भजेद्यो दैवसम्पदम् ।
मोक्षैककाङ्क्षया नित्यं तस्य चित्तं प्रसीदति ॥ ३६४ ॥
परद्रव्यपरद्रोहपरनिन्दापरस्त्रियः ।
नालम्बते मनो यस्य तस्य चित्तं प्रसीदति ॥ ३६५ ॥
आत्मवत्सर्वभूतेषु यः समत्वेन पश्यति ।
सुखं दुःखं विवेकेन तस्य चित्तं प्रसीदति ॥ ३६६ ॥
अत्यन्तं श्रद्धया भक्त्या गुरुमीश्वरमात्मनि ।
यो भजत्यनिशं क्षान्तस्तस्य चित्तं प्रसीदति ॥ ३६७ ॥
शिष्टन्नमीशार्चनमार्यसेवां
तीर्थाटनं स्वाश्रमधर्मनिष्ठाम् ।
यमानुषक्तिं नियमानुवृत्तिं
चित्तप्रसादाय वदन्ति तज्ज्ञाः ॥ ३६८ ॥
कट्वम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविधायिनाम् ।
पूतिपर्युषितादीनां त्यागः सत्त्वाय कल्पते ॥ ३६९ ॥
श्रुत्या सत्त्वपुराणानां सेवया सत्त्ववस्तुनः ।
अनुवृत्त्या च साधूनां सत्त्ववृत्तिः प्रजायते ॥ ३७० ॥
यस्य चित्तं निर्विषयं हृदयं यस्य शीतलम् ।
तस्य मित्रं जगत्सर्वं तस्य मुक्तिः करस्थिता ॥ ३७१ ॥
हितपरिमितभोजी नित्यमेकान्तसेवी
सकृदुचितहितोक्तिः स्वल्पनिद्राविहारः ।
अनुनियमनशीलो यो भजत्युक्तकाले
स लभत इह शीघ्रं साधु चित्तप्रसादम् ॥ ३७२ ॥
चित्तप्रसादेन विनावगन्तु
बन्धं न शक्नोति परात्मतत्त्वम् ।
तत्त्वावगत्या तु विना विमुक्ति-
[illegible]दयात ब्रह्मसहस्रकोटिषु ॥ ३७३ ॥
मनःप्रमादः पुरुषस्य बन्धो
मनःप्रसादो भवबन्धमुक्तिः ।
मनःप्रसादाय [illegible]ाय तस्मा-
न्मनोनिरासं विदधीत विद्वान् ॥ ३७४ ॥

Verses 375-408 Pranamayakosha

॥ २२ ॥ प्राणमयकोशः ॥

पञ्चानामेव भूतानां रजोंशेभ्योऽभवन् क्रमात् ।
वाक्पाणिपादपायूपस्थानि वर्मेन्द्रियाण्यनु ॥ ३७५ ॥
समस्तेभ्यो रजोंशेभ्यो व्योमादीनां क्रियात्मकाः ।

प्राणादयः समुत्पन्नाः पञ्चाप्यान्तरवायवः ॥ ३७६॥
प्राणः प्राग्गमनेन स्यादपानोऽर्वाग्गमनेन च ।
व्यानस्तु विष्वग्गमनादुत्क्रान्त्योदान इष्यते ॥ ३७७॥
अशितानरसादीनां समीकरणधर्मतः ।
समान इत्यभिप्रेतो वायुर्यस्तेषु पञ्चमः ॥ ३७८॥
क्रियैव दिश्यते प्रायः प्राणकर्मेन्द्रियेष्वलम् ।
ततस्तेषां रजोंशेभ्यो जनिरङ्गीकृता बुधैः ॥ ३७९॥
राजसीं तु क्रियाशक्तिं तमःशक्तिं जडात्मिकाम् ।
प्रकाशरूपिणीं सत्त्वशक्तिं प्राहुर्महर्षयः ॥ ३८०॥
एते प्राणादयः पञ्च पञ्चकर्मेन्दियैः सह ।
भवेत्प्राणमयः कोशः स्थूलो येनैव चेष्टते ॥ ३८१॥
यद्यान्निष्पाद्यते कर्म पुण्यं वा पापमेव वा ।
वागादिभिश्च वपुषा तत्प्राणमयकर्तृकम् ॥ ३८१॥
वायुनोच्चालितो वृक्षो नानारूपेण चेष्टते ।
तस्मिन्विनिश्चले सोऽपि निश्चलः स्याद्यथा त[illegible] ॥ ३८२॥
प्राणकर्मेन्द्रियैर्देहः प्रेर्यमाणः प्रवर्तते ।
नानाक्रियासु सर्वत्र विहिताविहितादिषु ॥ ३[illegible]४॥
कोशत्रयं मिलित्वैतद्वपुः स्यात्सूक्ष्ममात्म[illegible]ः ।
अतिसूक्ष्मतया लीनस्यात्मनो गम[illegible] ॥ ३८५॥
लिङ्गमित्युच्यते स्थूलापेक्षया सूक्ष्म[illegible] ।
सर्वं लिङ्गवपुर्जातमेकधीविषय[illegible]ः ॥ ३८६॥
समष्टिः स्यात्तरुगणः सा[illegible] यथा ।
एतत्समष्ट्युपहितं चैतन्य[illegible] जगुः ॥ ३८७॥
हिरण्यगर्भः सूत्रात्मा [illegible]ण इत्यपि पण्डिताः ।
हिरण्मये बुद्धिगर्भे [illegible]का[illegible]त हिरण्यवत् ॥ ३८८॥
हिरण्यगर्भ इत[illegible]व्यपदेशस्ततो मतः ।
समस्त लिङ्गदे[illegible] सूत्रवन्मणिपङ्क्तिषु ।
व्याप्य स्थित[illegible]त्सूत्रात्मा प्राणनात्प्राण उच्यते ॥ ३८९॥
नैक[illegible]विषय चे[illegible] लिङ्गं व्यष्टिभवत्यथ ।
यदेतद्व्यष्ट्यु[illegible]तं चिदाभाससमन्वितम् ॥ ३९०॥
चै[illegible]न्यं तै[illegible]स इति निगदन्ति मनीषिणः ।
[illegible]गान्तःकरणोपादित्वेनैव तैजसः ॥ ३९१॥
[illegible]त्सूक्ष्मतया व्यष्टिरस्य सूक्ष्मवपुर्मतम् ।
अस्य जागरसंस्कारमयत्वाद्वपुरुच्यते ॥ ३९२॥
स्वप्ने जागरकालीनवासनापरिकल्पितान् ।
तैजसो विषयान्भुङ्क्ते सूक्ष्मार्थान्सूक्ष्मवृत्तिभिः ॥ ३९३॥

समष्टेरपि च व्यष्टेः सामान्येनैव पूर्ववत् ।
अभेद एव ज्ञातव्यो जात्यैकत्वे कुतो भिदा ॥ ३९४ ॥
द्वयोरुपाध्योरेकत्वे तयोरप्यभिमानिनोः ।
सूत्रात्मनस्तैजसस्याप्यभेदः पूर्ववन्मतः ॥ ३९५ ॥
एवं सूक्ष्मप्रपञ्चस्य प्रकारः शास्त्रसंमतः ।
अथ स्थूलप्रपञ्चस्य प्रकारः कथ्यते शृणु ॥ ३९६ ॥
तान्येव सूक्ष्मभूतानि व्योमादीनि परस्परम् ।
पञ्चीकृतानि स्थूलानि भवन्ति शृणु तत्क्रमम् ॥ ३९७ ॥
खादीनां भूतमेकैकं सममेव द्विधा द्विधा ।
विभज्य भागं तत्राद्यं त्यक्त्वा भागं द्वितीयकम् ॥ ३९८ ॥
चतुर्धा सुविभज्याथ तमेकैकं विनिक्षिपेत् ।
चतुर्णां प्रथमे भागे क्रमेण स्वार्धमन्तरा ॥ ३९९ ॥
ततो व्योमादिभूतानां भागाः पञ्च भवन्ति ते ।
स्वस्वार्धभागेनान्येभ्यः प्राप्तं भागचतुष्टयम् ॥ ४[illegible] ॥
संयोज्य स्थूलतां यन्ति व्योमादीनि यथाक्रम[illegible]
अमुष्य पञ्चीकरणस्याप्रामाण्यं न शङ्क्यत[illegible] ॥ ४[illegible] ॥
उपलक्षणमस्यापि तत्त्रिवृत्करणश्रुतिः [illegible]
पञ्चानामपि भूतानां श्रूयतेऽन्यत्र संभव[illegible] ॥ ४[illegible]२ ॥
ततः प्रामाणिकं पञ्चीकरणं मन्यत[illegible]
प्रत्यक्षादिविरोधः स्यादन्यथा क्रियते [illegible] ॥ ४०३ ॥
आकाशवाय्वोर्धर्मस्तु वह्न्या[illegible]भ्यते ।
यथा तथाकाशवाय्वोर्न[illegible]क्ष्यते ॥ ४०४ ॥
अतोऽप्रामाणिकमिति न [illegible]पि चिन्त्यताम् ।
खांशव्याप्तिश्च खव्या[illegible]विद्यत[illegible] पावकादिषु ॥ ४०५ ॥
तेनोपलभ्यते शब्द[illegible]रण[illegible]यातिरेकतः ।
तथा नभस्वतो [illegible]प्य[illegible]न्यादावुपलभ्यते ॥ ४०६ ॥
न तथा विद्यत[illegible]गप्तिर्वह्न्यादेः खनभस्वतोः ।
सूक्ष्मत्वा[illegible]नस्तद्धर्मो नोपलभ्यते ॥ ४०७ ॥
कार[illegible]यानु [illegible] कार्यं सर्वत्र दृश्यते ।
तस्मात्प्रा[illegible]मेष्टव्यं बुधैः पञ्चीकृतेरपि ॥ ४०८ ॥

[illegible] 409-416 The quintuplication of the Elements

॥ [illegible]३ ॥पञ्चीकरणम् ॥

अनेनोद्भूतगणकं भूतं वक्ष्येऽवधारय ।
शब्दैकगुणमाकाशं शब्दस्पर्शगुणोऽनिलः ॥ ४०९ ॥
तेजः शब्दस्पर्शरूपैर्गुणवत्कारणं क्रमात् ।

आपश्चतुर्गुणाः शब्दस्पर्शरूपरसैः क्रमात् ॥ ४१० ॥
एतैश्चतुर्भिर्गन्धेन सह पञ्चगुणा मही ।
आकाशांशतया श्रोत्रं शब्दं गृह्णाति तद्गुणम् ॥ ४११ ॥
त्वङ्मरुतांशकतया स्पर्शं गृह्णाति तद्गुणम् ।
तेजोंशकतया चक्षू रूपं गृह्णाति तद्गुणम् ॥ ४१२ ॥
अबंशकतया जिह्वा रसं गृह्णाति तद्गुणम् ।
भूम्यंशकतया घ्राणं गन्धं गृह्णाति तद्गुणम् ॥ ४१३ ॥
करोति खांशकतया वाक्शब्दोच्चारणक्रियाम् ।
वाय्वंशकतया पादौ गमनादिक्रियापरौ ॥ ४१४ ॥
तेजोंशकतया पाणी वह्न्याद्यर्चनतत्परौ ।
जलांशकतयोपस्थो रेतोमूत्रविसर्गकृत् ॥ ४१५ ॥
भूम्यन्शकतया पायुः कठिनं मलमुत्सृजेत् ।
श्रित्रस्य दैवतं दिक्स्यात्त्वचो वायुर्दृशो रविः ॥ ४[illegible]

verses 417-429 The deities presiding over the [illegible]nses

॥ २४ ॥इन्द्रियदेवताः ॥

जिह्वाया वरुणो दैवं घ्राणस्य त्वश्विनाव[illegible]
वाचोऽग्निर्हस्तयोरिन्द्रः पादयोस्तु त्रिवि[illegible]मः ॥ ४१७ ॥
षायोर्मृत्युरुपस्थस्य त्वधिदैवं प्रजा[illegible]
मनसो दैवतं चन्द्रो बुद्धेर्दैवं बृहस्पति[illegible] ॥ ४१८ ॥
रुद्रस्त्वहंकृतेर्दैवं क्षेत्रज्ञश्चित्तदै[illegible]।
दिगाद्या देवताः सर्वाः [illegible]संभवाः ॥ ४१९ ॥
संमिता इन्द्रियस्थानेष्वि[illegible]समन्ततः ।
निगृह्णन्त्यनुगृह्णन्ति [illegible]कर्मानुरूपतः ॥ ४२० ॥
शरीरकरणग्रामप्रा[illegible]धि[illegible]वताः ।
पञ्चैते हेतवः [illegible] निष्पत्तौ सर्वकर्मणाम् ॥ ४२१ ॥
कर्मानुरूपेण गु[illegible]दयो भवे-
[illegible]नुरूपेण मनःप्रवृत्तिः ।
मनो[illegible] तैरु[illegible] या[illegible]मकेन्द्रियै-
[illegible]र्निवर्त्यते पुण्यमपुण्यमत्र ॥ ४२२ ॥
क[illegible]ति [illegible]ज्ञानमयोऽभिमानं
कर्ताहमेवेति तदात्मना स्थितः ।
[illegible]मा तु साक्षी न करोति किञ्चि-
न्न कारयत्येव तटस्थवत्सदा ॥ ४२३ ॥
द्रष्टा श्रोता वक्ता कर्ता भोक्ता भवत्यहङ्कारः ।
स्वयमेतद्विकृतीनां साक्षी निर्लेप एवात्मा ॥ ४२४ ॥

आत्मनः साक्षिमात्रत्वं न कर्तृत्वं न भोक्तृता ।
रविवत्प्राणिभिर्लोके क्रियमाणेषु कर्मसु ॥ ४२५॥
न ह्यर्कः कुरुते कर्म न कारयति जन्तवः ।
स्वस्वभावनुरोधेन वर्तन्ते स्वस्वकर्मसु ॥ ४२६॥
तथैव प्रत्यगात्मापि रविवन्निष्क्रियात्मना ।
उदासीनतयैवास्ते देहादीनां प्रवृत्तिषु॥ ४२७॥
अज्ञात्वैवं परं तत्त्वं मायामोहितचेतसः ।
स्वात्मन्यारोपयन्त्येतत्कर्तृत्वाद्यन्यगोचरम् ॥ ४२८॥
आत्मस्वरूपमविचार्य विमूढबुद्धि-
रारोपयत्यखिलमेतदनात्मकार्यम् ।
स्वात्मन्यसङ्गचितिनिष्क्रिय एव चन्द्रे
दूरस्थमेघकृतधावनवद्भ्रमेण ॥ ४२[illegible] ॥

verses 430-433 The Creation of the gross Unive[illegible]

॥ २५ ॥ जगदुत्पत्तिः॥

आत्मानात्मविवेकं स्फुटतरमग्रे निवेदयिष्[illegible] ।
इममाकर्णय विद्वन् जगदुत्पत्तिप्रकारमा[illegible] ॥ [illegible]३०॥
पञ्चीकृतेभ्यः खादिभ्यो भूतेभ्यस्त्वीक्षये[illegible]तुः ।
समुत्पानमिदं स्थूलं ब्रह्माण्डं सचर[illegible] ४३१॥
व्रीह्याद्योषधयः सर्वा वायुतेजोम्बुभ[illegible] ।
सर्वेषामप्यभूदन्नं चतुर्विधशरी[illegible]म् ॥ ४३२॥
केचिन्मारुतभोजनाः खलु [illegible]र्कतेजोशनाः
केचित्त[illegible]ण[illegible]शनोऽपरिमिताः केचित्तु मृद्भक्षकाः ।
केचित्पर्णशिलातृणाद[illegible]राः [illegible]चित्तु मांसाशिनः
दे[illegible]हि[illegible]वान्नभोजनपरा जीवन्त्यमी जन्तवः ॥ ४३३॥

verses 434-45[illegible] [illegible]e four different kinds of beings

॥ २६ ॥ चत[illegible]धं भूतजातम् ॥

जरा[illegible]ण्ड [illegible]स्[illegible]दजोद्भिज्जाद्याश्चतुर्विधाः ।
स्वस्वकम[illegible]पेण जातास्तिष्ठन्ति जन्तवः ॥ ४३४॥
य[illegible] जात[illegible] जरायुभ्यस्ते नराद्या जरायुजाः ।
[illegible]स्ते स्युरण्डेभ्यो जाता ये विहगादयः ॥ ४३५॥
[illegible]ज्जाताः स्वेदजास्ते यूका लूक्षादयोऽपि च ।
भूमिमुद्भिद्य ये जाता उद्भिज्जास्ते द्रुमादयः ॥ ४३६॥
इदं स्थूलवपुर्जातं भौतिकं च चतुर्विधम् ।
सामान्येन समष्टिः स्याआदेकधीविषयत्वतः ॥ ४३७॥

एतत्समष्ट्यवच्छिन्नं चैतन्यं फलसंयुतम् ।
प्राहुर्वैश्वानर इति विराडिति च वैदिकाः ॥ ४३८ ॥
वैश्वानरो विश्वनरेष्वात्मत्वेनाभिमानतः ।
विराट् स्याद्विविधत्वेन स्वयमेव विराजनात् ॥ ४३९ ॥
चतुर्विधं भूतजातं तत्तज्जातिविशेषतः ।
नैकधीविषयत्वेन पूर्ववद्व्यष्टिरिष्यते ॥ ४४० ॥
साभासं व्यष्ट्युपहितं तत्तादात्म्यमुपगतम् ।
चैतन्यं विश्व इत्याहुर्वेदान्तनयकोविदाः ॥ ४४१ ॥
विश्वोऽस्मिन्स्थूलदेहेऽत्र स्वाभिमानेन तिष्ठति ।
यतस्ततो विश्व इति नाम्ना सार्थो भवत्ययम् ॥ ४४२ ॥
व्यष्टिरेषास्य विश्वस्य भवति स्थूलविग्रहः ।
उच्च्यतेऽन्नविकारित्वात्कोशोऽन्नमय इत्ययम् ॥ ४४३ ॥
देहोऽयं पितृभुक्तान्नविकाराच्छुक्ल शोणितात् ।
जातः प्रवर्धतेऽन्नेन तदभावे विनश्यति ॥ ४४४ ॥
तस्मादन्नविकारित्वेनायमन्नमयो मतः ।
आच्छादकत्वादेतस्याप्यसेः कोशवदात्मनः ॥ ४४५ ॥
आत्मनः स्थूलभोगानामेतदायतनं विदुः ।
शब्दादिविषयान्भुङ्क्ते स्थूलान्स्थूलात्म[illegible]स्थ[illegible]ः ॥ ४४६ ॥
बहिरात्मा ततः स्थूलभोगायतनमुच्यते ।
इन्द्रियैरुपनीतानां शब्दादीनामयं स्वयम् ।
देहेन्द्रियमनोयुक्तो भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः ॥ ४४७ ॥
एकादशद्वारवतीह देहे
सौधे महाराज इवात्मवर्गैः ।
संसेव्यमानो विषयोपहारा-
नुपाधि[illegible]स्थो [illegible]भुजेऽयमात्मा ॥ ४४८ ॥
ज्ञानेन्द्रियाणि [illegible]तचादितानि
कर्मेन्द्रियाण्यपि तथा मन आदिकानि ।
स्वस्वप्रयोजन[illegible] नियतानि सन्ति
[illegible]न्ते[illegible] किङ्करजना इव तं भजन्ते ॥ ४४९ ॥
यत्रोपभुङ्क्ते विषयान्स्थूलानेष महामतिः ।
अहं ममेति सैषास्यावस्था जाग्रदितीर्यते ॥ ४५० ॥
[illegible]ष्टिव्यष्ट्योश्चोभयोरप्यभिमानिनोः ।
[illegible]श्ववैश्वानरयोरभेदः पूर्ववन्मतः ॥ ४५१ ॥
स्थूलसूक्ष्मकारणाख्याः प्रपञ्चा ये निरूपिताः ।
ते सर्वेऽपि मिलित्वैकः प्रपञ्चोऽपि महान्भवेत् ॥ ४५२ ॥
महाप्रपञ्चावच्छिन्नं विश्वप्राज्ञादिलक्षणम् ।

विराडादीशपर्यन्तं चैतन्यं चैकमेव तत् ॥ ४५३॥
यदनाद्यन्तमव्यक्तं चैतन्यमजमक्षरम् ।
महाप्रपञ्चेन सहाविविक्तं सदयोऽग्निवत् ॥ ४५४॥
तत्सर्वं खल्विदं ब्रह्मेत्यस्य वाक्यस्य पण्डितैः ।
वाच्यार्थ इति निर्णीतं विविक्तं लक्ष इत्यपि ॥ ४५५॥
स्थूलाद्यज्ञानपर्यन्तं कार्यकारणलक्षणम् ।
दृश्यं सर्वमनात्मेति विजानीहि विचक्षण ॥ ४५६॥

verses 457-509 The nature of the Atman described

॥ २७ ॥ आत्मन् ॥

अन्तःकरणतद्वृत्तिद्रष्टृ नित्यमविक्रियम् ।
चैतन्यं यत्तदात्मेति बुद्ध्या बुध्यस्व सूक्ष्मया ॥ ४५७॥
एष प्रत्यक्स्वप्रकाशो निरंशोऽ-
संगः शुद्धः सर्वदैकस्वभावः ।
नित्याखण्डानन्दरूपो निरीहः
साक्षी चेता केवलो नि[illegible]च ॥ ४५८॥
नैव प्रत्यग्जायते वर्धते नो
किंचिन्नापक्षीयते नैव [illegible] ।
आत्मा नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो
नासौ हन्यो [illegible] शरीरे ॥ ४५९॥
जन्मास्तित्वविवृद्धयः परिण[illegible]क्षतिर्नाशनम्
दृश्यस्य[illegible] षड्विकृतयो नानाविधा व्याधयः ।
स्थूलत्वादि च नीलताद्य[illegible]र्वर्णाश्रमादिप्रथा
दृ[illegible]ते वपुषो न चात्मन इमे तद्विक्रियासाक्षिणः ॥ ४६०॥
अस्मिन्नात्मन्यनात[illegible]मन्यात्मतां पुनः ।
विपरीततयाध्य[illegible]सरन्ति विमोहतः ॥ ४६१॥
भ्रान्त्या मनुष्य[illegible]महं द्विजोऽहम्
त[illegible]ज्ञो[illegible]ऽहमतीव पापी ।
भ्रष्टो[illegible]म [illegible]ष्टोऽस्मि सुखी च दुःखी-
त्[illegible]विमुह्यात्मनि कल्पयन्ति ॥ ४६२॥
अ[illegible]त्मनो जन्मजरामृतिक्षुधा-
तृष्णासुखक्लेशभयादिधर्मान् ।
[illegible]र्ययेण ह्यतथाविधेऽस्मि-
न्नारोपयन्त्यात्मनि बुद्धिदोषात् ॥ ४६३॥
भ्रान्त्या यत्र यदध्यासस्तत्कृतेन गुणेन वा ।
दोषेणाप्यगुमात्रेण स न सम्बध्यते क्वचित् ॥ ४६४॥

DR. RIFNAIT(?) ... DR. RIDAK VATH

किं मरुन्मृगतृष्णाम्बुपूरेणार्द्रत्वमृच्छति ।
दृष्टिसंस्थितपीतेन शङ्खः पीतायते किमु ॥ ४६५ ॥
वातकल्पितनैल्येन व्योम किं मलिनायते ।
शिष्यः - - -
प्रत्यगात्मन्यविषयेऽनात्माध्यासः कथं प्रभो ॥ ४६६ ॥
पुरो दृष्टे हि विषयेऽध्यस्यन्ति विषयान्तरम् ।
तद्दृष्टं शुक्तिरज्ज्वादौ सादृश्याद्यनुबन्धतः ॥ ४६७ ॥
परत्र पूर्वदृष्टस्यावभासः स्मृतिलक्षणः ।
अध्यासः स कथं स्वामिन् भवेदात्मन्यगोचरे ॥ ४६८ ॥
नानुभूतः कदाप्यात्माननुभूतस्य वस्तुनः ।
सादृश्यं सिद्ध्यति कथमनात्मनि विलक्षणे ॥ ४६९ ॥
अनात्मन्यात्मताध्यासः कथमेष समागतः ।
निवृत्तिः कथमेतस्य केनोपायेन सिद्ध्यति ॥ ४७० ॥
उपाधियोग उभयोः सम एवेशजीवयोः ।
जीवस्यैव कथं बन्धो नेश्वरस्यास्ति तत्कथम् ॥ ४७१ ॥
एतत्सर्वं दयादृष्ट्या करामलकवत्स्फुटम् ।
प्रतिपादय सर्वज्ञ श्रीगुरो करुणानिधे ॥ [illegible] ॥
श्रीगुरुः - - -
न सावयव एकस्य नात्मा विषय [illegible] ।
अस्यास्मत्प्रत्यार्थत्वादपरोक्षाच्च स[illegible] ॥ ४७३ ॥
प्रसिद्धिरात्मनोऽस्त्येव न कर[illegible] च दृश्यते ।
प्रत्ययो नाहमस्मीति न [illegible]गात्मनि ॥ ४७४ ॥
न कस्यापि स्वसद्भावे प्र[illegible]णम[illegible]काङ्क्ष्यते ।
प्रमाणानां च प्रामाण्य[illegible]न्मूल किं तु बोधयेत् ॥ ४७५ ॥
मायाकार्यैस्तिरोभू[illegible]ष [illegible]त्मानुभूयते ।
मेघवृन्दैर्यथा भ[illegible]नु[illegible]थायमहमादिभिः ॥ ४७६ ॥
पुरस्थ एव वि[illegible] वस्तुन्यध्यस्यतामिति ।
नियमो न कृ[illegible] स्याद्भ्रान्तिरेवात्र कारणम् ॥ ४७७ ॥
दृगाद[illegible]विषये व्यो[illegible]म्नि नीलतादि यथा बुधाः ।
अध्यस्या[illegible]थैवास्मिन्नत्मन्यपि मतिभ्रमात् ॥ ४७८ ॥
अ[illegible]त्मन्[illegible]त्मताध्यासे न सादृश्यमपेक्षते ।
[illegible]ं शङ्ख इत्यादौ सादृश्यं किमपेक्षितम् ॥ ४७९ ॥
नि[illegible]पाधिभ्रमेष्वस्मिन्नेवापेक्षा प्रदृश्यते ।
सोपाधिष्वेव तद्दृष्टं रज्जुसर्पभ्रमादिषु ॥ ४८० ॥
तथापि किञ्चिद्वक्ष्यामि सादृश्यं श्रुणु तत्परः ।
अत्यन्तनिर्मलः सूक्ष्म आत्मायमतिभास्वरः ॥ ४८१ ॥

DR. RUFNATH J M DARUDA (...)

बुद्धिस्तथैव सत्त्वात्मा साभासा भास्वरामला ।
सांनिध्यादात्मवद्भाति सूर्यवत्स्फटिको यथा ॥ ४८२॥
आत्माभासं ततो बुद्धिर्बुद्ध्याभासं ततो मनः ।
अक्षाणि मन आभासान्यक्षाभासमिदं वपुः ।
अत एवात्मताबुद्धिर्देहाक्षादवनात्मनि ॥ ४८३॥
मूढानां प्रतिबिम्बादौ बालानामिव दृश्यते ।
सादृश्यं विद्यते बुद्धावात्मनोऽध्यासकारणम् ॥ ४८४॥
अनात्मन्यहमित्येव योऽयमध्यास ईरितः ।
स्यादुत्तरोत्तराध्यासे पूर्वपूर्वस्तु कारणम् ॥ ४८५॥
सुप्तिमूर्छोत्थितेष्वेव दृष्टः संसारलक्षणः ।
अनादिरेषविद्यातः संस्कारोऽपि च तादृशः ॥ ४८६॥
अध्यासबाधागमनस्य कारणम्
श्रृणु प्रवक्ष्यामि समाहितात्मा ।
यस्मादिदं प्राप्तमनर्थजातम्
जन्माप्ययव्याधिजराधिदुःखम् ॥ ४८७॥
आत्मोपाधेरविद्याया अस्ति शक्तिद्वयं महत् ।
विक्षेप आवृतिश्चेति याभ्यां संसार आत्मनः ॥ ४८८॥
आवृतिस्तमसः शक्तिस्तद्ध्यावरणकारणम् ।
मूलाविद्येति सा प्रोक्ता यया संमोहितः स्यात् ॥ ४८९॥
विवेकवानप्यतियौक्तिकोऽपि
श्रुतात्मतत्त्वोऽपि च पण्डितोऽपि ।
शक्त्या यया संवृतबोधदृष्टि-
रात्मानमात्मस्थमिमं न वेद ॥ ४९०॥
विक्षेपनाम्नी रजसस्तु शक्तिः
प्रवृत्तिहेतुः पुरुषस्य नित्यम् ।
स्थूलादिलिङ्गान्तमशेषमेतद्-
यया सदात्मन्यसदेव सूयते ॥ ४९१॥
निद्रा यथा पुरुषमप्रमत्तम्
समावृणोतीयमपि प्रतीचम् ।
तथा वृणोत्यावृतिशक्तिरन्त-
र्विक्षेपशक्तिं परिजृम्भयन्ति । ॥ ४९२॥
शक्त्या महत्यावरणाभिधानया
समावृते सत्यमलस्वरूपे ।
पुमाननात्मन्यहमेष एवे-
त्यात्मत्वबुद्धिं विदधाति मोहात् ॥ ४९३॥
यथा प्रसुप्तिप्रतिभासदेहे

स्वात्मत्वधीरेष तथा ह्यनात्मनः ।
जन्माप्ययक्षुड्भयतृट्छ्रमादी-
नारोपयत्यात्मनि तस्य धर्मान् ॥ ४९४॥
विक्षेपशक्त्या परिचोद्यमानः
करोति कर्माण्युभयात्मकानि ।
भुञ्जान एतत्फलमप्युपात्तं
परिभ्रमत्येव भवाम्बुराशौ ॥४९५ ॥
अध्यासदोषात्समुपागतोऽयम्
संसारबन्धः प्रबलः प्रतीचः ।
यद्योगतः क्लिश्यति गर्भवास-
जन्माप्ययक्लेशभयैरजस्रम् ॥ ४९६॥
अध्यासो नाम खल्वेष वस्तुनो योऽन्यथाग्रहः ।
स्वाभाविकभ्रान्तिमूलं संसृतेरादिकारणम् ॥ ४९७॥
सर्वानर्थस्य तद्बीजं योऽन्यथाग्रह आत्मनः ।
ततः संसारसम्पातः संततक्लेशलक्षणः ॥ ४९[illegible] ॥
अध्यासादेव संसारो नष्टेऽध्यासे न दृश्यते
तदेतदुभयं स्पष्टं पश्य त्वं बद्धमुक्तयोः ॥[illegible]९॥
बद्धं प्रवृत्तितो विद्धि मुक्तं विद्धि निव[illegible]ः ।
प्रवृत्तिरेव संसारो निवृत्तिर्मुक्तिरि[illegible]०॥
आत्मनः सोऽयमध्यासो मिथ्याज्ञान[illegible]रः ।
असत्कल्पोऽपि संसारं तनुते र[illegible]सर्पवत् ॥ ५०१॥
उपाधियोगसाम्येऽपि जी[illegible]मनः ।
उपाधिभेदान्नो बन्धस्तत्क[illegible]मा[illegible] किञ्चन ॥ ५०२॥
अस्योपाधिः शुद्धसत्त्[illegible]धाना
[illegible] यत्र त्वस्य नास्त्यल्पभावः ।
सत्त्वस्यैवोत्कृष्ट[illegible] बन्धो
[illegible]नो विक्षेपस्तत्कृतो लेशमात्रः ॥ ५०३॥
सर्वज्ञोऽप्र[illegible]तब[illegible]भावविभवस्तेनैव देवः स्वयम्
[illegible]यं स्वामवलम्ब्य निश्चलतया स्वच्छन्दवृत्तिः प्रभुः ।
सृष्टिस्थित[illegible]प्रवेशयमनव्यापारमात्रेच्छया
कुर्वन्क्रीडति तद्रजस्तम उभे संस्तभ्य शक्त्या त्वया ॥ ५०४॥
[illegible]वृतिविक्षेपौ किंचित्कर्तुं न शक्नुतः ।
[illegible]मेव स्वतन्त्रोऽसौ तत्प्रवृत्तिनिरोधयोः ॥ ५०५॥
तमेव सा धीकर्मेति श्रुतिर्वक्ति महेशितुः ।
[illegible]नग्रहानुग्रहे शक्तिरावृतिक्षेपयोर्यतः ॥ ५०६॥
राजसस्तमसश्चैव प्राबल्यं सत्त्वहानतः ।

जीवोपाधौ तथा जीवो तत्कार्यं बलवत्तरम् ॥ ५०७ ॥
तेन बन्धोऽस्य जीवस्य संसारोऽपि च तत्कृतः ।
संप्राप्तः सर्वदा यत्र दुःखं भूयः स ईक्षते ॥ ५०८ ॥
एतस्य संसृतेर्हेतुरध्यासोऽर्थविपर्ययः ।
अध्यासमूलमज्ञानमाहुरावृत्तिलक्षणम् ॥५०९ ॥

verses 510-519 Knowledge destroys Ignorance, not Action

॥ २८ ॥ अज्ञाननिवृत्तिः ॥

अज्ञानस्य निवृत्तिस्तु ज्ञानेनैव न कर्मणा ।
अविरोधितया कर्म नैवाज्ञानस्य बाधकम् ॥ ५१० ॥
कर्मणा जायते जन्तुः कर्मणैव प्रलीयते ।
कर्मणः कार्यमेवैषा जन्ममृत्युपरम्परा ॥ ५११ ॥
नैतस्मात्कर्मणः कार्यमन्यदस्ति विलक्षणम् ।
अज्ञानकार्यं तत्कर्म यतोऽज्ञानेन वर्धते ॥ ५१२ ॥
यद्येन वर्धते तेन नाशास्तस्य न सिद्ध्यति
येन यस्य सहावस्था निरोधाय न कल्पते ॥ ५१३ ॥
नाशकत्वं तदुभयोः को नु कल्पयितुं क्षमः ।
सर्वं कर्माविरुद्ध्यैव सदाज्ञानस्य स [illegible] ॥ ५१४ ॥
ततोऽज्ञानस्य विच्छित्तिः कर्मणा नैव सिद्ध्यति ।
यस्य प्रध्वस्तजनको यत्संयो[illegible] तत्क्षणे ॥ ५१५ ॥
तयोरेव विरोधित्वं युक्त [illegible]वयोः ।
तमप्रकाशयोर्यद्वत्परस्पर[illegible]ता ॥ ५१६ ॥
अज्ञानज्ञानयोस्तद्वदुभ[illegible]रेव दृश्यते ।
न ज्ञानेन विना न[illegible]स्य केनापि सिद्ध्यति ॥ ५१७ ॥
तस्मादज्ञानवि[illegible] ज्ञानं सम्पादयेत्सुधीः ।
आत्मानात्मवि[illegible]न ज्ञानं सिद्ध्यति नान्यथा॥ ५१८ ॥
युक्तात्मा[illegible]स्तस्मात्करणीयं विवेचनम् ।
अना[illegible]न्या[illegible]गत बुद्धिग्रन्थिर्येन विदीर्यते ॥ ५१९ ॥

verses 520-611 Refutation of the false doctrines

॥ २९ ॥ कुमत खण्डनम् ॥ ५२०- ६११

आत्मानात्मविवेकार्थं विवादोऽयं निरूप्यते ।
येनात्मानात्सनोस्तत्त्वं विविक्तं प्रस्फुटायते ॥ ५२० ॥
मूढा अश्रुतवेदान्ताः स्वयं पण्डितमानिनः ।

ईशप्रसादरहितः सद्गुरोश्च बहिर्मुखाः ॥ ५२१॥
विवदन्ति प्रकारं तं श्रृणु वक्ष्यामि सादरम् ।
अत्यन्तपामरः कश्चित्पुत्र आत्मेति मन्यते ॥ ५२२॥
आत्मनीव स्वपुत्रेऽपि प्रबलप्रीतिदर्शनात् ।
पुत्रे तु पुष्टे पुष्टोऽहं नष्टे नष्टोऽहमित्यतः ॥ ५२३॥
अनुभूतिबलाच्चापि युक्तितोऽपि श्रुतेरपि ।
आत्मा वै पुत्रनामासीत्येवं च वदति श्रुतिः ॥ ५२४॥
दीपाद्दीपो यथा तद्वत्पितुः पुत्रः प्रजायते ।
पितुर्गुणानां तनये बीजाङ्कुरवदीक्षणात् ॥ ५२५॥
अतोऽयं पुत्र आत्मेति मन्यते भ्रान्तिमत्तमः ।
तन्मतं दूषयत्यन्यः पुत्र आत्मा कथं त्विति ॥ ५२६॥
प्रीतिमात्रात्कथं पुत्र आत्मा भवितुमर्हति ।
अन्यत्रापीक्ष्यते प्रीतिः क्षेत्रपात्र धनादिषु ॥ ५२७॥
पुत्राद्विशिष्टा देहेऽस्मिन्प्राणिनां प्रीतिरिष्यते ।
प्रदीप्ते भवने पुत्रं त्यक्त्वा जन्तुः पलायते ॥ [illegible] ॥
तं विक्रीणाति देहार्थं प्रतिकूलं निहन्ति च [illegible]
तस्मादात्मातु तनयो न भवेच्च कदाच[illegible] ॥ [illegible]२९ ॥
गुणरूपादिसादृश्यं दीपवान्न सुते पित[illegible]
अव्यङ्गाज्जायते व्यङ्गः सुगुणादपि [illegible] ॥ ५३०॥
आभासमात्रास्ताः सर्वा युक्तयो[illegible]ऽपि च ।
पुत्रस्य पुत्रवद्देहे सर्वकार्येषु [illegible] ॥ ५३१॥
स्वामित्वद्योतनायास्मिन्न[illegible]र्यते ।
श्रुत्या तु मुख्यया वृत्त्या [illegible]त्मेति नोच्यते ॥ ५३२॥
औपचारिकमात्मत्वं [illegible] तस्मान्न मुख्यतः ।
अहंपदप्रत्ययार्थे दे[illegible]व [illegible] चेतरः ॥ ५३३॥
प्रत्यक्षः सर्वज[illegible] [illegible]हाऽहमिति निश्चयः ।
एष पुरुषोऽन्न[illegible]य इत्यपि च श्रुतिः ॥ ५३४॥
पुरुषत्वं [illegible] स्वात्मा हि पुरुषस्ततः ।
आत[illegible] दे[illegible] [illegible]ति चार्वाकेण विनिश्चितम् ॥ ५३५॥
तन्मतं दू[illegible]न्योऽसहमानः पृथग्जनः ।
देह आत्[illegible] कथं नु स्यात्परतन्त्रो ह्यचेतनः ॥ ५३६॥
[illegible]ाल्यमानोऽयं चेष्टते न स्वतः क्वचित् ।
[illegible]यचक्षुरादीनां गृहवद्गृहमेधिनाम् ॥ ५३७॥
बाल्यादिनानावस्थावाञ्शुक्लशोणितसम्भवः ।
अतः कदापि देहस्य नात्मत्वमुपपद्यते ॥ ५३८॥
बधिरोऽहं च काणोऽहं मूक इत्यनुभूतितः ।

इन्द्रियाणि भवन्त्यात्मा येषामस्त्यर्थवेदनम् ॥५३९॥
इन्द्रियाणां चेतनत्वं देहे प्राणाः प्रजापतिम् ।
एतमेतेत्यूचुरिति श्रुत्यैव प्रतिपाद्यते ॥५४०॥
यतस्तस्मादिन्द्रियाणां युक्तमात्मत्वमित्यमुम् ।
निश्चयं दूषयत्यन्योऽसहमानः पृथग्जनः ॥५४१॥
इन्द्रियाणि कथं त्वात्मा करणानि कुठारवत् ।
करणस्य कुठारादेश्चेतनत्वं न हीक्ष्यते ॥५४२॥
श्रुत्याधिदेवतामेवेन्द्रियेषुपचर्यते ।
न तु साक्षादिन्द्रियाणां चेतनत्वमुदीर्यते ॥५४३॥
अचेतनस्य दीपादेरर्था भासकता यथा ।
तथैव चक्षुरादीनां जडानामपि सिद्ध्यति ॥५४४॥
इन्द्रियाणां चेष्टयिता प्राणोऽयं पञ्चवृत्तिकः ।
सर्वावस्थास्ववस्थावान्सोऽयमात्मत्वमर्हति ।
अहं क्षुधावांस्तृष्णावानित्याद्यनुभवादपि ॥५४५॥
श्रुत्यान्योऽन्तर आत्मा प्राणमय इतीर्यते यस्[illegible] ।
तस्मात्प्राणमस्यात्मत्वं युक्तं नो करणसंज्ञ[illegible] ॥५४६॥
इति निश्चयमेतस्य दूषयत्यपरो जडः ।
भवत्यात्मा कथं प्राणो वायुरेवैष आन्त[illegible] ॥५४७॥
बहिर्यात्यन्तरायाति भस्त्रिकावायु[illegible]
न हितं वाऽहितं वा स्वमन्यद्वा वेद [illegible]वन ॥५४८ ॥
जडस्वभावश्चपलः कर्मयुक्तश्[illegible]दा ।
प्राणस्य भानं मनसि स्थि[illegible] दृश्यते ॥५४९॥
मनस्तु सर्वं जानाति स[illegible]रणम् ।
यत्तस्मान्मन एवात्मा [illegible]णस्तु न कदाचन ॥५५०॥
संकल्पवानहं चिन्[illegible]नह [illegible] विकल्पवान् ।
इत्याद्यनुभवाद[illegible]नर आत्मा मनोमयः ॥५५१॥
इत्यादिश्रुतिस[illegible]ाद्युक्ता मनस आत्मता ।
इति निश्[illegible] दूषयत्यपरो जडः ॥५५२॥
कथं [illegible] करणस्य दृगादिवत् ।
कर्तृप्रयोज[illegible]रणं न स्वयं तु प्रवर्तते ॥५५३॥
क[illegible]प्रयो[illegible]क्ता यः कर्ता तस्यैवात्मत्वमर्हति ।
[illegible] स्वतंत्रः पुरुषो न प्रयोज्यः कदाचन ॥५५४॥
[illegible] कर्तास्म्यहं भोक्ता सुखीत्यनुभवादपि ।
बुद्धिरात्मा भवत्येव बुद्धिधर्मो ह्यहंकृतिः ॥५५५॥
अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमय इति वदति निगमः ।
मनसोऽपि च भिन्नं विज्ञानमयं कर्तृरूपमात्मानम् ॥५५६॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते कर्मानि तनुतेऽपि च ।
इत्यस्य कर्तृता श्रुत्या मुखतः प्रतिपाद्यते ।
तस्माद्युक्तात्मता बुद्धेरिति बौद्धेन निश्चितम् ॥ ५५७ ॥
प्राभाकरतार्किकश्च तावुभावप्यमर्षया ।
तन्निश्चयं दूषयतो बुद्धिरात्मा कथं न्विति ॥ ५५८ ॥
बुद्धेरज्ञानकार्यत्वाद्विनाशित्वात्प्रतिक्षणम् ।
बुद्ध्यादीनां च सर्वेषमज्ञाने लयदर्शनात् ॥ ५५९ ॥
अज्ञोऽहमित्यनुभवादास्त्रीबालादिगोचरात् ।
भवत्यज्ञानमेवात्मा न तु बुद्धिः कदाचन ॥ ५६० ॥
विज्ञानमयादन्यं त्वानन्दमयं परं तथात्मानम् ।
अन्योऽन्तर आत्मानन्दमय इति वदति वेदोऽपि ॥ ५६१ ॥
दुःखप्रत्ययशून्यत्वादानन्दमयता मता ।
अज्ञाने सकलं सुप्तौ बुद्ध्यादि प्रविलीयते ॥ ५६२ ॥
दुःखिनोऽपि सुषुप्तौ त्वानन्दमयता ततः ।
सुप्तौ किंचिन्न जानामीत्यनुभूतिश्च दृश्यते ॥ ५६३ ॥
यत एवमतो युक्ता ह्यज्ञानस्यात्मता ध्रुवम् ।
इति तन्निश्चयं भाट्टा दूषयन्ति स्वयुक्तिभिः ॥ ५६४ ॥
कथमज्ञानमेवात्मा ज्ञानं चाप्युपलभ्यते ।
ज्ञानाभावे कथं विद्युरज्ञोऽहमिति [illegible] ।
अस्वाप्सं सुखमेवाहं न जानाम्यत्र किंचन ॥ ५६५ ॥
इत्यज्ञानमपि ज्ञानं प्रबुद्धेषु प्रदृश्यते ।
प्रज्ञानघन एवानन्दमय इत्यपि श्रुतिः ॥ ५६६ ॥
प्रब्रवीत्युभयात्मत्वमात्मनः स्वयमेव सा ।
आत्माश्चिज्जडतनुः खद्योत इव संमतः ॥ ५६७ ॥
न केवलाज्ञानमयो घटकुड्यादिवज्जडः ।
इति निश्चयमेतेषां दूषयत्यपरो जडः ॥ ५६८ ॥
ज्ञानाज्ञानमयस्त्वात्मा कथं भवितुमर्हति ।
परस्परविरुद्धत्वात्तेजस्तिमिरवत्तयोः ॥ ५६९ ॥
सामानाधिकरण्यं वा संयोगो वा समाश्रयः ।
तमःप्रकाशवज्ज्ञानाज्ञानयोर्न हि सिद्ध्यति ॥ ५७० ॥
अज्ञानमपि विज्ञानं बुद्धिर्वापि च तद्गुणाः ।
सुषुप्तौ नोपलभ्यते यत्किंचिदपि वापरम् ॥ ५७१ ॥
[illegible]ादिलक्षणं किं नु शून्यमेवोपलभ्यते ।
सुषुप्तौ नान्यदस्त्येव नाहमप्यासमित्यनु ॥ ५७२ ॥
सुप्तोत्थितजनैः सर्वैः शून्यमेवानुस्मर्यते ।
यत्ततः शून्यमेवात्मा न ज्ञानाज्ञानलक्षणः ॥ ५७३ ॥

वेदेनाप्यसदेवेदमग्र आसीदिति स्फुटम् ।
निरुच्यते यतस्तस्माच्छून्यस्यैवात्मता मता ॥ ५७४ ॥
असन्नेव घटः पूर्वं जायमानः प्रदृश्यते ।
न हि कुम्भः पुरैवान्तः स्थित्वोदेति बहिर्मुखः ॥ ५७५ ॥
यत्तस्मादसतः सर्वं सदिदं समजायत ।
ततः सर्वात्मना शून्यस्यैवात्मत्वं समर्हति ॥ ५७६ ॥
इत्येवं पण्डितमन्यैः परस्परविरोधिभिः ।
तत्तन्मतानुरूपाल्पश्रुतियुक्त्यनुभूतिभिः ॥ ५७७ ॥
निर्णीतमतजातानि खण्डितान्येव पण्डितैः ।
श्रुतिभिश्चाप्यनुभवैर्बाधकः प्रतिवादिनाम् ॥ ५७८ ॥
यतस्तस्मात्तु पुत्रादेः शून्यान्तस्य विशेषतः ।
सुसाधितमनात्मत्वं श्रुतियुक्त्यनुभूतिभिः ॥ ५७९ ॥
न हि प्रमाणान्तरबाधितस्य
यथार्थ्यमङ्गीक्रियते महद्भिः ।
पुत्रादिशून्यान्तमनात्मतत्त्व-
मित्येव विस्पष्टमतः सुजातम् ॥ [illegible] ॥
शिष्यः :
सुषुप्तिकाले सकले विहीने
शून्यं विना नान्यदिहो[illegible] ।
शून्यं त्वमात्मा न ततः परः
कोऽप्यात्माभिधा[illegible]भूयतेऽर्थः ॥ ५८१ ॥
यद्यस्ति चात्मा किमु न[illegible]
सुप्तौ यथा [illegible]ति [illegible]किं प्रमाणम् ।
किं लक्षणोऽसौ स क[illegible]न बा[illegible]ध्यते
प्रबाध्य[illegible]ष्वह[illegible]दिषु स्वयम् ॥ ५८२ ॥
एतत्संशयजातं म[illegible]न्दयग्रन्थिलक्षणम् ।
छिन्धि युक्ति[illegible]खड्गधारया कृपया गुरो ॥ ५८३ ॥
श्रीगुरुः :
अति[illegible]मत [illegible]शनस्तवायं सदृशो मतः ।
सूक्ष्मार्थद[illegible]नं सूक्ष्मबुद्धिश्वेव प्रदृश्यते ॥ ५८४ ॥
श्रृ[illegible] वक्ष्य[illegible]मि सकलं यद्यत्पृष्टं त्वयाधुना ।
[illegible] परमं सूक्ष्मं ज्ञातव्यं च मुमुक्षिभिः ॥ ५८५ ॥
[illegible]गादि सकलं सुप्तावनुलीनं स्वकारणे ।
अव्यक्ते वटवद्बीजे तिष्ठत्यविकृतात्मना ॥ ५८६ ॥
[illegible]तिष्ठत्येव स्वरूपेण न तु शून्याते जगत् ।
क्वचिदङ्कुररूपेण क्वचिद्बीजात्मना वटः ।

कार्यकारणरूपेण यथा तिष्ठत्यदस्तथा ॥५८७॥
अव्याकृतात्मनावस्थां जगतो वदति श्रुतिः ।
सुषुप्त्यादिषु तद्वेदं तद्ध्यव्याकृतमित्यसौ ॥५८८॥
इममर्तमविज्ञाय निर्णीतं श्रुतियुक्तिभिः ।
जगतो दर्शनं शून्यमिति प्राहुरतद्विदः ॥५८९॥
नासतः सत उत्पत्तिः श्रूयते न च दृश्यते ।
उदेति नरश्रुङ्गात्किं खपुष्पात्किं भविष्यति ॥५९०॥
प्रभवति न हि कुम्भोऽविद्यमानोमृदश्चेत्
प्रभवतु सिकताया वाथवा वारिणो वा ।
न हि भवति च ताभ्यां सर्वथा क्वापि तस्मा-
द्यत उदयति योऽर्थोऽस्त्यत्रतस्य स्वभावः ॥५९[illegible]
अन्यथा विपरीतं स्यात्कार्यकारणलक्षणम् ।
नियतं सर्वशास्त्रेषु सर्वलोकेषु सर्वतः ॥५९२॥
कथमसतः सज्जायेते श्रुत्या निषिद्ध्यते तस्मात्
असतः सज्जननं नो घटते मिथ्यैव शून्यशब्द[illegible] ॥५९३॥
अव्यक्तशब्दिते प्राज्ञे सत्यात्मन्यत्र जाग्रति[illegible]
कथं सिद्ध्यति शून्यत्वं तस्य भ्रान्तशिर[illegible]णो ॥५९४॥
सुषुप्तौ शून्यमेवेति केन पुंसा तवेरितम् ।
हेतुनानुमितं केन कथं ज्ञातं त्वयो[illegible] ॥५९५॥
इति पृष्टो मूढतमो वदिष्यति कि[illegible]प ।
नैवानुरूपकं लिङ्गं वक्ता वा [illegible] कश्चन ।
सुषुप्तिस्थितशून्यस्य बोद्धा[illegible]त्मनः परः ॥५९६॥
स्वेनानुभूतं स्वयमेव वदि[illegible]
स्वसुप्ति[illegible] स्थितशून्यभावम् ।
तत्र स्वसत्तामनवे[illegible]ढः
स्व[illegible] शून्यत्वमयं ब्रवीति ॥५९७॥
अवेद्यमानः स्व[illegible]पन्यलोकैः
[illegible]प्तिकं धर्ममवैति साक्षात् ।
बुद्ध्य[illegible]भाव[illegible]प्य च योऽत्र बोद्धा
[illegible] एव आत्मा खलु निर्विकारः ॥५९८॥
यस्[illegible]दं स[illegible]लं विभाति महसा तस्य स्वयंज्योतिषः
सूर्यस्येव किमस्ति भासकमिह प्रज्ञादि सर्वं जडम् ।
[illegible]र्कस्य विभासकं क्षितितले दृष्टं तथैवात्मनो
नान्यः कोऽप्यनुभासकोऽनुभविता नातः परः कश्चन ॥५९९॥
येनानुभूयते सर्वं जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
विज्ञातारमिमं को नु कथं वेदितुमर्हति ॥६००॥

सर्वस्य दाहको वह्निर्वह्नेर्नान्योऽस्ति दाहकः ।
यथा तथात्मनो ज्ञातुर्ज्ञाता कोऽपि न दृश्यते ॥ ६०१ ॥
उपलभ्येत केनायं ह्युपलब्धा स्वयं ततः ।
उपलब्ध्यन्तराभावान्नायमात्मोपलभ्यते ॥ ६०२ ॥
बुद्ध्यादिवेद्यविलयादयमेक एव
सुप्तौ न पश्यति शृणोति न वेत्ति किंचित् ।
सौषुप्तिकस्य तमसः स्वयमेव साक्षी
भूत्वात्र तिष्ठति सुखेन च निर्विकल्पः ॥ ६०३ ॥
सुषुप्तावात्मसद्भावे प्रमाणं पण्डितोत्तमाः ।
विदुः स्वप्रत्यभिज्ञामाबालवृद्धसंमतम् ॥ ६०४ ॥
प्रत्यभिज्ञायमानत्वाल्लिङ्गमात्रानुमापकम् ।
स्मर्यमाणस्य सद्भावः सुखमस्वाप्समित्ययम् ॥ ६०५ ॥
पुरानुभूतो नो चेएत्तु स्मृतेरनुदयो भवेत् ।
इत्यादितर्कयुक्तिश्च सद्भावे मानमात्मनः ॥ ६०६ ॥
यत्रात्मनोऽकामयितृत्वबुद्धिः
स्वप्नानपेक्षापि च तत्सुषुप्तम्
इत्यात्म सद्भाव उदीर्यतेऽत्र
श्रुत्यापि तस्माच्छ्रुतिरत्र मानम् ॥ ६०७ ॥
अकामयितृता स्वप्नाद्दर्शनं घटते कथम् ।
अविद्यमानस्य तत आत्मास्तित्वं प्रतीयताम् ॥ ६०८ ॥
एतैः प्रमाणैरस्तीति ज्ञातः साक्षितया बुधैः ।
आत्मायं केवलः शुद्धः सच्चिदानन्दलक्षणः ॥ ६०९ ॥
सत्त्वचित्त्वानन्दतादिलक्षणं प्रत्यगात्मनः ।
कालत्रयेऽप्य बाध्यत्वात् सत्यं नित्यस्वरूपतः ॥ ६१० ॥
शुद्धचैतन्यरूपत्वं चित्त्वं ज्ञानस्वरूतः ।
अखण्डसुखरूपत्वादानन्दत्वमितीर्यते ॥ ६११ ॥

verses 61[illegible]-61[illegible] The eternal nature of the Atman

॥ ३ ॥ शा श्वत लक्षणम् ॥

अनुस्यूतात्मनः सत्ता जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
[illegible]पीत्यतो नित्यो भवत्यात्मायमव्ययः ॥ ६१२ ॥
[illegible]प्यासमित्येवाभिन्नप्रत्यय ईक्ष्यते ।
कदापि नासमित्यस्मादात्मनो नित्यता मता ॥ ६१३ ॥
आयातासु गतासु शैशवमुखावस्थासु जाग्रन्मुखा-
स्वन्यास्वप्यखिलासु वृत्तिषु धियो दुष्टास्वदुष्टास्वपि ।

गङ्गाभङ्गपरम्परासु जलवत्सत्तानुवृत्तात्मन-
स्तिष्ठत्येव सदा स्थिराहमहमित्येकात्मता साक्षिणः ॥ ६१४ ॥
प्रतिपदमहमादयो विभिन्नाः
क्षणपरिणामितया विकारिणस्ते ।
न परिणतिरमुष्य निष्कलत्वा-
दयमविकार्यत एव नित्य आत्मा ॥ ६१५ ॥
यः स्वप्नमद्राक्षमहं सुखं योऽ-
स्वाप्सं स एवास्म्यथ जागरूकः ।
इत्येवमच्छिन्नतयानुभूयते
सत्तात्मनो नास्ति हि संशयोऽत्र ॥ ६१६ ॥
श्रुत्युक्ताः षोडशकलाश्चिदाभास्य नात्मनः ।
निष्कलत्वान्नास्य लयस्तस्मान्नित्यत्वमात्मनः ॥ ६१७ ॥

verses 618-622 The intelligent nature of the Atn[illegible]

॥ ३१ ॥ चित्स्वरूपम् ॥

जडप्रकाशकः सूर्यः प्रकाशात्मैव नो ज[illegible]
बुद्ध्यादिभासकस्तस्माच्चित्स्वरूपस्तथा[illegible]तः ॥ ६१८ ॥
कुड्यादेस्तु जडस्य नैव घटते भानं स्व[illegible]र्वदा
सूर्यादिप्रभया विना क्वचि[illegible]पि प्रत्यक्षमेतत्तथा ।
बुद्ध्यादेरपि न स्वतोऽस्त्यणु [illegible]स्फूर्तिर्विनैरात्मना
सोऽयं केवलचि[illegible]तो भानुर्यथा रुङ्मयः ॥ ६१९ ॥
स्वभासने वान्यपदार्थभा[illegible]
नार्कः प्रक[illegible]न्तरमोषदिच्छति ।
स्वबोधने वाप्यहम[illegible]बोध[illegible]
तथै[illegible]तुरयं परात्मा ॥ ६२० ॥
अन्यप्रकाशं न[illegible]मप्यपेक्ष्य
य[illegible]यमाभाति निजात्मनैव ।
ततः [illegible]यज[illegible]रयं चिदात्मा
[illegible] ह्यात्मभाने परदीप्त्यपेक्षा ॥ ६२१ ॥
यं [illegible] प्रक[illegible]शयति किंचिदिनोऽपि चन्द्रः
नो विद्युतः किमुत वह्निरयं मिताभः ।
[illegible]न्तमेतमनुभाति जगत्समस्तम्
सोऽयं स्वयं स्फुरति सर्वदशासु चात्मा ॥ ६२२ ॥

verses 623-634 The blissful nature of the Atman

॥ ३२ आनन्दस्वरूपम् ॥

आत्मनः सुखस्वरूपादानन्दत्वं स्वलक्षणम् ।
परप्रेमास्पदत्वेन सुखरूपत्वमात्मनः ॥ ६२३॥
सुखहेतुषु सर्वेषां प्रीतिः सावधिरीक्ष्यते ।
कदापि नावधिः प्रीतेः स्वात्मनि प्राणिनां क्वचित् ॥ ६२४॥
क्षीणेन्द्रियस्य जीर्णस्य संप्राप्तोत्क्रमणस्य वा ।
अस्ति जीवितुमेवाशा स्वात्मा प्रियतमो यतः ॥ ६२५॥
आत्मातः परमप्रेमास्पदः सर्वशरीरिणाम् ।
यस्य शेषतया सर्वमुपादेयत्वमृच्छति ॥ ६२६॥
एष एव प्रियतमः पुत्रादपि धनादपि ।
अन्यस्मादपि सर्वस्मादात्मायं परमान्तरः ॥ ६२७[illegible]
प्रियत्वेन मतं यत्तु तत्सदा नाप्रियं नृणाम् ।
विपात्तावपि संपत्तौ यथात्मा न तथापरः ॥ [illegible]॥
आत्मा खलु प्रियतमोऽसुभृतां यदर्था
भार्यात्मजाप्तगृहवित्तमु[illegible]था[illegible]ः ।
वाणिज्यकर्षण गवावनराजसेवा-
भैषज्यकप्रभृतयो वि[illegible]क्रियाश्च ॥ ६२९॥
प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च यच्च यावच्च चे[illegible] ।
आत्मार्थमेव नान्यार्थं नातः [illegible]मः परः ॥ ६३०॥
तस्मादात्मा केवलानन्द[illegible]
यः सर्व[illegible]द[illegible]ः प्रेष्ठ उक्तः ।
यो वा अस्मान्मन्यते[illegible] प्रि[illegible] यं
स[illegible]तस्[illegible]च्छोकमेवानुभुङ्क्ते ॥ ६३१॥
शिष्यः -
अपरः क्रियते [illegible]नो मयायं क्षम्यतां प्रभो ।
अज्ञवागप[illegible]ल्पते न महात्मनाम् ॥ ६३२॥
आत[illegible]यः [illegible]ख[illegible]न्यच्च नात्मनः सुखरूपता ।
आत्मनः [illegible]माशास्यं यतते सकलो जनः ॥ ६३३॥
आ[illegible]मनः सुखरूपत्वे प्रयत्नः किमु देहिनाम् ।
[illegible] संशयः स्वामिन् कृपयैव निरस्यताम् ॥ ६३४॥

verses 635-672 Atman the only way to happiness

॥ ३३ ॥ दुःखप्रदं वस्तु सुखं दातुं न समर्हति ॥ ६३५- ६७२

श्रीगुरुः :

आनन्दरूपमात्मानमज्ञात्वैव पृथग्जनः ।
बहिःसुखाय यतते न तु कश्चिद्विदन्बुधः ॥ ६३५ ॥
अज्ञात्वैव हि निक्षेपं भिक्षामटति दुर्मतिः ।
स्ववेश्मनि निधिं ज्ञात्वा को नु भिक्षामटेत्सुधीः ॥ ६३६ ॥
स्थूलं च सूक्ष्मं च वपुः स्वभावतो
दुःखात्मकं स्वात्मतया गृहीत्वा ।
विस्मृत्य च स्वं सुखरूपमात्मनो
दुःखप्रदेभ्यः सुखमज्ञ इच्छति ॥ ६३७ ॥
नहि दुःखप्रदं वस्तु सुखं दातुं समर्हति ।
किं विषं पिबतो जन्तोरमृतत्वं प्रयच्छति ॥ ६३८ ॥
आत्मान्यः सुखमन्यच्चेत्येवं निश्चित्य पामरः ।
बहिःसुखाय यतते सत्यमेव न संशयः ॥ ६३९ ॥
इष्टस्य वस्तुनो ध्यानदर्शनाद्युपभुक्तिषु ।
प्रतीयते य आनन्दः सर्वेषामिह देहिनाम् ॥ ६४० ॥
स वस्तुधर्मो नो तस्मान्मनस्येवोपलभ्यते ।
वस्तुधर्मस्य मनसि कथं स्यादुपलम्भनम् ॥ ६४१ ॥
अन्यत्र त्वन्यधर्माणामुपलम्भो न दृश्यते ।
तस्मान्न वस्तुधर्मोऽयममानन्दस्तु कदाचन ॥ ६४२ ॥
नाप्येष धर्मो मनसोऽसत्यर्थे तददर्शनात् ।
असति व्यञ्जके व्यङ्ग्यं नोदेतीति न मन्यताम् ॥ ६४३ ॥
सत्यर्थेऽपि च नोदेति ह्य[illegible]लक्षणः ।
सत्यपि व्यञ्जके व्यङ्ग्य[illegible]स्य नैव संमतः ॥ ६४४ ॥
दुरदृष्टादिकं नात्र प्रतिबन्धः प्रकल्प्यताम् ।
प्रियस्य वस्तुनो [illegible] दुरदृष्टं न सिद्ध्यति ॥ ६४५ ॥
तस्मान्न मानसो धर्मो निर्गुणत्वान्न चात्मनः ।
किं तु पुण्यस्य [illegible]न्निध्याधिष्टस्यापि च वस्तुनः ॥ ६४६ ॥
सत्त्वप्रधा[illegible]स्मिंस्त्वात्मैव प्रतिबिम्बति ।
आन[illegible]लक्ष[illegible] स्वच्छे पयसीव सुधाकरः ॥ ६४७ ॥
सोऽयमा[illegible]ण आनन्दश्चित्ते यः प्रतिबिम्बितः ।
पुण्योत्कर्षापकर्षाभ्यां भवत्युच्चावचः स्वयम् ॥ ६४८ ॥
[illegible]पादिब्रह्मान्तं श्रुत्या यः प्रतिपादितः ।
[illegible]यिष्णुः सातिशयः प्रक्षीणे कारणे लयम् ॥ ६४९ ॥
यात्येष विषयानन्दो यस्तु पुण्यैकसाधनः ।
ये तु वैषयिकानन्दं भुञ्जते पुण्यकारिणः ॥ ६५० ॥
दुःखं च भोगकालेऽपि तेषामन्ते महत्तरम् ।

सुखं विषयसंपृक्तं विषसंपृक्तभक्तवत् ॥ ६५१॥
भोगकालेऽपि भोगान्ते दुःखमेव प्रयच्छति ।
सुखमुच्चावचत्वेन क्षयिष्णुत्वभयेन च ॥ ६५२॥
भोगकाले भवेन्नॄणां ब्रह्मादिपदभाजिनाम् ।
राजस्थानप्रविष्टानां तारतम्यं मतं यथा ॥ ६५३॥
तथैव दुःख जन्तूनां ब्रह्मादिपदभाजिनाम् ।
न काङ्क्षणीयं विदुषा तस्माद्वैषयिकं सुखम् ॥ ६५४॥
यो बिम्बभूत आनन्दः स आत्मानन्दलक्षणः ।
शाश्वतो निर्द्वयः पूर्णो नित्य एकोऽपि निर्भयः ॥ ६५५॥
लक्ष्यते प्रतिबिम्बेनाभासानन्देन बिम्बवत् ।
प्रतिबिम्बो बिम्बमूलो विना बिम्बं न सिद्ध्यति ॥ ६५६ [illegible]
यत्ततो बिम्ब आनन्दः प्रतिबिम्बेन लक्ष्यते ।
युक्त्यैव पण्डितजनैर्न कदाप्यनुभूयते ॥ ६५७॥
अविद्याकार्यकरणसंघातेषु पुरोदितः ।
आत्मा जाग्रत्यपि स्वप्ने न भवत्येष गोचरः [illegible]५८ ॥
स्थूलस्यापि च सूक्ष्मस्य दुःखरूपस्य वर्ष्म[illegible]
लये सुषुप्तौ स्फुरति प्रत्यगानन्दलक्षण [illegible]५९ ॥
न ह्यत्र विषयः कश्चिन्नापि बुद्ध्यादि कि[illegible]न [illegible]
आत्मैव केवलानन्दमात्रस्तिष्ठस्ति [illegible] ६६०॥
प्रत्यभिज्ञायते सर्वैरेष सुप्तोत्थितैर्ज[illegible]
सुखमात्रतया नात्र संशयं क[illegible]स ॥ ६६१॥
त्वयापि प्रत्यभिज्ञातं सुख[illegible]मनः ।
सुषुप्तादुत्थितवता सुखम[illegible]मित्यनु ॥ ६६२॥
दुःखाभावः सुखमिति [illegible]दुक्तं पूर्ववादिना ।
अनाघ्रातोपनिषदा [illegible]सार मृषा वचः ॥ ६६३॥
दुःखाभावस्तु [illegible] विद्यते नानुभूयते ।
सुखलेशोऽपि [illegible]षां प्रत्यक्षं तदिदं खलु ॥ ६६४॥
सदयं ह्येष [illegible] प्रस्तुत्य वदति श्रुतिः ।
सद्घन[illegible]यं [illegible]द्ध[illegible]ोऽयमानन्दघन इत्यपि ॥ ६६५॥
आनन्दघ[illegible]नस्य स्वरूपं प्रत्यगात्मनः ।
ध[illegible]र्महा[illegible]भिधीरैर्ब्रह्मविद्भिः सदुत्तमैः ॥ ६६६॥
[illegible]यैवात्मा समाधावनुभूयते ।
[illegible]ानन्दमात्रत्वेनैवमत्र न संशयः ॥ ६६७॥
स्वस्वोपाध्यनुरूपेण ब्रह्माद्याः सर्वजन्तवः ।
उपजीवन्त्यमुष्येव मात्रामानन्दलक्षणाम् ॥ ६६८॥
आस्वाद्यते यो भक्ष्येषु सुखकृन्मधुरो रसः ।

स गुडस्यैव नो तेषां माधुर्यं विद्यते क्वचित् ॥ ६६९ ॥
तद्वद्विषयसांनिध्यादानन्दो यः प्रतीयते ।
बिम्बानन्दांशविस्फूर्तिरेवासौ न जडात्मनाम् ॥ ६७० ॥
यस्य कस्यापि योगेन यत्र कुत्रापि दृश्यते ।
आनन्दः स परस्यैव ब्रह्मणः स्फूर्तिलक्षणः ॥ ६७१ ॥
यथा कुवलयोल्लासश्चन्द्रस्यैव प्रसादतः ।
तथानन्दोदयोऽप्येषां स्फुरणादेव वस्तुनः ॥ ६७२ ॥

verses 673-702 The non-dual nature of the Atman

॥ ३४ ॥ अद्वितीयत्वम् ॥

सत्त्वं चित्तं तथानन्दस्वरूपं परमात्मनः ।
निर्गुणस्य गुणायोगाद्गुणास्तु न भवन्ति ते ॥ ६७३ ॥
विशेषणं तु व्यावृत्तयै भवेद्द्रव्यान्तरे सति ।
परमात्माद्वितीयोऽयं प्रपञ्चस्य मृषात्वतः ॥ ६७४ ॥
वस्त्वन्तरस्याभावेन न व्यावृत्त्यः कदाचन ।
केवलो निर्गुणस्चेति निर्गुणत्वं निरुच्यते ॥ ६७५ ॥
श्रुतैव न ततस्तेषां गुणत्वमुपपद्यते ।
उष्णत्वं च प्रकाशश्च यथा वह्नेस्त[illegible] ॥ ६७६ ॥
सत्त्वचित्त्वानन्दतादि स्वरूपमिति [illegible]म् ।
अत एव सजातीयविजातीय[illegible]क्षणः ॥ ६७७ ॥
भेदो न विद्यते वस्तुन्यद्वि[illegible]नि ।
प्रपञ्चस्यापवादेन विजा[illegible]यकृ[illegible] भिदा ॥ ६७८ ॥
नेष्यते तत्प्रकारं ते व[illegible]मि शृणु सादरम् ।
अहेगुणविवर्तस्य [illegible]त्रस्य वस्तुतः ॥ ६७९ ॥
विवर्तस्यास्य [illegible] सन्मात्रत्वेन दर्शनम् ।
अपवाद इति [illegible]रद्वैतब्रह्मदर्शिनः ॥ ६८० ॥
व्युत्क्रमेण त[illegible]नेद्रष्टव्यं सूक्ष्मबुद्धिभिः ।
प्रतीत[illegible]यास्य [illegible]तः सन्मात्रत्वं सुयुक्तिभिः ॥ ६८१ ॥
चतुर्विधं [illegible]शरीरजातम्
तद्भोज्यमन्नादि तदाश्रयादि ।
[illegible]मेतत्सकलं स्थविष्ठ-
मीक्षेत पञ्चीकृतभूतमात्रम् ॥ ६८२ ॥
यत्कार्यरूपेण यदीक्ष्यते त-
त्तन्मात्रमेवात्र विचार्यमाणे ।
मृत्कार्यभूतं कलशादि सम्य-

ग्विचारितं सन्न मृदो विभिद्यते ॥ ६८३ ॥
अन्तर्बहिश्चापि मृदेव दृश्यते
मृदो न भिन्नं कलशादि किंचन ।
ग्रीवादिमद्यत्कलशं तदित्थं
न वाच्यमेतच्च मृदेव नान्यत् ॥ ६८४ ॥
स्वरूपतस्तत्कलशादिनाम्ना
मृदेव मूढैरभिधीयते ततः ।
नाम्नो हि भेदो न तु वस्तुभेदः
प्रदृश्यते तत्र विचार्यमाणे ॥ ६८५ ॥
तस्माद्धि कार्यं न कदापि भिन्नम्
स्वकारणादस्ति यतस्ततोऽङ्गः ।
यद्भौतिकं सर्वमिदं तथैव
तद्भूतमात्रं न ततोऽपि भिन्नम् ॥ ६[illegible] ॥
तच्चापि पञ्चीकृतभूतजातं
शब्दादिभिः स्वस्वगुणैश्च सार्[illegible]
वपूंषि सूक्ष्माणि च सर्वमेत-
द्भवत्यपञ्चीकृतभूतमात्रम् ॥ [illegible]७ ॥
तदप्यपञ्चीकृतभूतजातं
रजस्तमःसत्त्वगुणैश्च सा[illegible] ।
अव्यक्तमात्रं भवति स्वरूपतः
साभासमव्यक्त[illegible]-स्वयं च ॥ ६८८ ॥
तदप्यपञ्चीकृतभूतजातं
रजस्तम[illegible]त्त्व[illegible]गैश्च सार्धम् ।
आधारभूतं यदखण्डम[illegible]
शु[illegible]रं ब्रह्म सदैकरूपम् ।
सन्मात्रमेवास्त्य[illegible] विकल्पः
[illegible]यतः परं कवलमेव वस्तु ॥ ६८९ ॥
एकश्चन्द्रः सा[illegible]यो यथा स्या-
द्दृष्टेर्दोषदेव पुंसस्तथैकम् ।
ब्रह्मास्तेत[illegible]द्दोषेण नाना
दोषे नष्टे भाति वस्त्वेकमेव ॥ ६९० ॥
[illegible] स्वरूपाधिगमे न सर्पधी
रज्ज्वां विलीना तु यथा तथैव ।
ब्रह्मावगत्या तु जगत्प्रतीति-
स्तत्रैव लीना तु सह भ्रमेण ॥ ६९१ ॥
भ्रान्त्योदितद्वैतमतिप्रशान्त्या

सदैकमेवास्ति सदाद्वितीयम् ।
ततो विजतीयकृतोऽत्र भेदो
न विद्यते ब्रह्मणि निर्विकल्पे ॥६९२॥
यदास्त्युपाधिस्तदभिन्न आत्मा
तदा सजातीय इवावभाति ।
स्वप्नार्थतस्तस्य मृषात्मकत्वा-
त्तदप्रतीतौ स्वयमेष आत्मा ।
ब्रह्मैक्यतामेति पृथङ् न भाति
ततः सजातीयकृतो न भेदः ॥६९३॥
घटाभावे घटाकाशो महाकाशो यथा तथा ।
उपाध्यभावे त्वात्मैष स्वयं ब्रह्मैव केवलम् ॥६९४॥
पूर्ण एव सदाकाशो घटे सत्यप्यसत्यपि ।
नित्यपूर्णस्य नभसो विच्छेदः केन सिद्ध्यति ॥६९५॥
अच्छिन्नश्छिन्नवद्भाति पामराणां घटादिना ।
ग्रामक्षेत्राद्यवधिभिर्भिन्नेव वसुधा यथा ॥६९६॥
तथैव परमं ब्रह्म महतां च महत्तमम् ।
परिच्छिन्नमिवाभाति भ्रान्त्या कल्पितव[illegible] ॥६९७॥
तस्माद्ब्रह्मात्मनोर्भेदः कल्पितो न तु वास्तवः ।
अत एव मुहुः श्रुत्यापेकत्वं प्रतिपाद्यते ॥६९८॥
ब्रह्मात्मनोस्तत्त्वमसीत्यद्वयत्वोपपत्तये ।
प्रत्यक्षादिविरोधेन वाच्ययोर्न प्रयुज्यते ।
तत्त्वंपदार्थयोरैक्यं लक्ष्ययोरेव सिद्ध्यति ॥६९९॥
शिष्यः -
स्यात्तत्त्वंपदयोः स्वामिन्नर्थः कतिविधो मतः ।
पदयोः को नु वाच्यार्थो लक्ष्यार्थ उभयोश्च कः ॥७००॥
वाच्यैकत्वविवक्षायां विरोधः कः प्रतीयते ।
लक्ष्यार्थयोरभिन्नत्वे स कथं विनिवर्तते ॥७०१॥
एकत्वकथ[illegible] वा लक्षणात्रोररीकृता ।
एतत्सर्वं करुणया सम्यक्त्वं प्रतिपादय ॥७०२॥

verses 703-708 The meaning of the words 'That' and 'Thou'

॥ २५ ॥ तत्त्वंपदयोरर्थः ॥

श्रुणुष्वावहितो विद्वन्नद्य ते फलितं तपः ।
वाक्यार्तहश्रुतिमात्रेण सम्यग्ज्ञानं भविष्यति ॥७०३॥
यावन्न तत्त्वंपदयोरर्थः सम्यग्विचार्यते ।

तावदेव नृणां बन्धो मृत्युसंसारलक्षणः ॥ ७०४ ॥
अवस्था सच्चिदानन्दाखण्डैकरसरूपिणी ।
मोक्षः सिद्ध्यति वाक्यार्थापरोक्षज्ञानतः सताम् ॥ ७०५ ॥
वाक्यार्थ एव ज्ञातव्यो मुमुक्षोर्भवमुक्तये ।
तस्मादवहितो भूत्वा श्रृणु वक्ष्ये समासतः ॥ ७०६ ॥
अर्था बहुविधाः प्रोक्ता वाक्यानां पण्डितोत्तमैः ।
वाच्यलक्ष्यादिभेदेन प्रस्तुतं श्रूयतां त्वया ॥ ७०७ ॥
वाक्ये तत्त्वमसीत्यत्र विद्यते यत्पदत्रयम् ।
तत्रादौ विद्यमानस्य तत्पदस्य निगद्यते ॥ ७०८ ॥

verses 709-732 The direct meaning of the word 'That'

॥ ३६ ॥ तत्पदस्य सम्यगर्थः ॥

शास्त्रार्थकोविदैरर्थो वाच्यो लक्ष्य इति द्विधा ।
वाच्यार्थं ते प्रवक्ष्यामि पण्डितैर्य उदीरितः ॥ ७०[illegible] ॥
समष्टिरूपमज्ञानं सामासं सत्त्वबृंहितम् ।
वियददिविराडन्तं स्वकार्येण समन्वितम् ॥ [illegible]० ॥
चैतन्यं तदवच्छिन्नं सत्यज्ञानादिलक्षणम् ।
सर्वज्ञत्वेश्वरत्वान्तर्यामित्वादिगुणैर्युतम् ॥ ७११ ॥
जगत्स्रष्टृत्वपातृत्वसंहर्तृत्वादिधर्मक[illegible]
सर्वात्मना भासमानं यदमेयं गुणैश्च [illegible]न ॥ ७१२ ॥
अव्यक्तमपरं ब्रह्म वाच्यार्थ [illegible]ति कथ्यते ।
नीलमुत्पलमित्यत्र यथा [illegible]गतिः ॥ ७१३ ॥
तथा तात्वमसीत्यत्र ना[illegible]वा[illegible]यार्थसंगतिः ।
पटाद्व्यावर्तते नील उ[illegible]लेन [illegible]विशेषितः ॥ ७१४ ॥
शौक्ल्याद्व्यावर्तते [illegible]नीलोत्पलं तु विशेषितम् ।
इत्थमन्योन्यभे[illegible]स्य [illegible]व्यावर्तकतया तयोः ॥ ७१५ ॥
विशेषणविशेष्य[illegible] संसर्गस्येतरस्य वा ।
वाक्यार्थत[illegible] प्र[illegible]माणान्तरविरोधो न विद्यते ॥ ७१६ ॥
अतः [illegible]गच्छते सम्यग्वाक्यार्थो बाधवर्जितः ।
एवं तत्त्व[illegible]सीत्यत्र वाक्यार्थो न समञ्जसः ॥ ७१७ ॥
तद[illegible]स्य [illegible]परोक्षत्वादिविशिष्टचितेरपि ।
[illegible]यापरोक्षत्वादिविशिष्टचित्तेरपि ॥ ७१८ ॥
[illegible]मन्योन्यभेदस्य व्यावर्तकतया तयोः ।
विशेषणविशेषस्य संसर्गस्येतरस्य वा ॥ ७१९ ॥
वाक्यार्थत्वे विरोधोऽस्ति प्रत्यक्षादिकृतस्ततः ।
संगच्छते न वाक्यार्थस्तद्विरोधं च वच्मि ते ॥ ७२० ॥

सर्वेशत्वस्वतन्त्रत्वसर्वज्ञत्वादिभिर्गुणैः ।
सर्वोत्तमः सत्यकामः सत्यसंकल्प ईश्वरः ॥ ७२१ ॥
तत्पदार्थस्त्वमर्थस्तु किंचिज्ज्ञो दुःखजीवनः ।
संसार्ययं तद्गतिको जीवः प्राकृतलक्षणः ॥ ७२२ ॥
कथमेकत्वमनयोर्घटते विपरीतयोः ।
प्रत्यक्षेण विरोधोऽयमुभयोरुपलभ्यते ॥ ७२३ ॥
विरुद्धधर्माक्रान्तत्वात्परस्परविलक्षणौ ।
जीवेशौ वह्नितुहिनाविव शब्दार्थतोऽपि च ॥ ७२४ ॥
प्रत्यक्षादिविरोधः स्यादित्यैक्ये तयोः परित्यक्ते ।
श्रुतिवचनविरोधो भवति महान्स्मृतिवचनविरोधश्च ॥ ७२५ ॥
श्रुत्यापेक्त्वमनयोस्तात्पर्येण निगद्यते ।
मुहुस्तत्त्वमसीत्यस्मादङ्गीकार्यं श्रुतेर्वचः ॥ ७२६ ॥
वाक्यार्थत्वे विशिष्टस्य संसर्गस्य च वा पुनः ।
अयथार्थतया सोऽयं वाक्यार्थो न मतः श्रुतेः ॥ ७२७ ॥
अखण्डैकरसत्वेन वाक्यार्थः श्रुतिसंमतः ।
स्थूलसूक्ष्मप्रपञ्चस्य सन्मात्रत्वं पुनः पुनः ॥ ७२८ ॥
दर्शयित्वा सुषुप्तौ तद्ब्रह्माभिन्नत्वमात्मनः ।
उपपाद्य सदैकत्वं प्रदर्शयितुमिच्छया ॥ ७२९ ॥
ऐतदात्म्यमिदं सर्वमित्युक्त्वैव सदा मुनेः ।
ब्रवीति श्रुतिरेकत्वं ब्रह्मणोऽद्वैतसिद्धये ॥ ७३० ॥
सति प्रपञ्चे जीवे वाद्वैतत्वं ब्रह्मणः कुतः ।
अतस्तयोरखण्डत्वमेकत्व श्रुतिसंमतम् ॥ ७३१ ॥
विरुद्धांशपरित्यागात्प्रत्यक्षादिर्न बाधते ।
अविरुद्धांशग्रहणान्न श्रुत्यापि विरुध्यते ॥ ७३२ ॥

verses 733-759 The indirect meaning ascertained

॥ ३७ ॥ वाच्यार्थानुपपत्तिः ॥

लक्षणा उपगन्तव्या ततो वाक्यार्थसिद्धये ।
वाच्यार्थानुपपत्त्यैव लक्षणाभ्युपगम्यते ॥ ७३३ ॥
संबद्धानुपपत्त्या च लक्षणेति जगुर्बुधाः ।
गङ्गायां घोष इत्यादौ या जहल्लक्षणा मता ॥ ७३४ ॥
न तथा तत्त्वमसीत्यत्र वाक्य एषा प्रवर्तते ।
गङ्गाया अपि घोषस्याधाराधेयत्वलक्षणम् ॥ ७३५ ॥
सर्वो विरुद्धवाक्यार्थस्तत्र प्रत्यक्षतस्ततः ।
गङ्गासंबन्धवत्तीरे लक्षणा संप्रवर्तते ॥ ७३६ ॥
तथा तत्त्वमसीत्यत्र चैतन्यैकत्वलक्षणे ।

DR.RUPNATHJI(DR.RUPAK NATH)

विवक्षिते तु वाक्यार्थेऽपरोक्षत्वादिलक्षणः ॥ ७३७ ॥
विरुध्यते भागमात्रो न तु सर्वो विरुध्यते ।
तस्माज्जहल्लक्षणायाः प्रवृत्तिर्नात्र युज्यते ॥ ७३८ ॥
वाच्यार्थस्य तु सर्वस्य त्यागे न फलमीक्ष्यते ।
नालिकेरफलस्येव कठिनत्वधिया नृणाम् ॥ ७३९ ॥
गङ्गापदं यथा स्वार्थं त्यक्त्वा लक्षयते तटम् ।
तत्पदं त्वंपदं वापि त्यक्त्वा स्वार्थं यथाखिलम् ॥ ७४० ॥
तदर्थं वा त्वमर्थं वा यदि लक्षयति स्वयम् ।
तदा जहल्लक्षणायाः प्रवृत्तिरुपपद्यते ॥ ७४१ ॥
न शङ्कनीयमित्यार्यैर्ज्ञातार्थे न हि लक्षणा ।
तत्पदं त्वंपदं वापि श्रूयते च प्रतीयते ॥ ७४२ ॥
तदर्थे च कथं तत्र संप्रवर्तेत लक्षणा ।
अत्र शोणो धावतीति वाक्यवन्न प्रवर्तते ॥ ७४३ ॥
अजहल्लक्षणा वापि सा जहल्लक्षणा यथा ।
गुणस्य गमनं लोके विरुद्धं द्रव्यमन्तरा ॥ ७[illegible] ॥
अतस्तमपरित्यज्य तद्गुणाश्रयलक्षणः ।
लक्ष्यादिर्लक्ष्यते तत्र लक्षणासौ प्रवर्तते ॥ ७[illegible]५ ॥
वाक्ये तत्त्वमसीत्यत्र ब्रह्मात्मैकत्वबोधके ।
परोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशिष्टचितो[illegible] ॥ [illegible]४६ ॥
एकत्वरूपवाक्यार्थो विरुद्धांशाविव[illegible] ।
न सिद्ध्यति यतस्तस्मान्नाज[illegible]णा मता ॥ ७४७ ॥
तत्पदं त्वंपदं चापि स्वक[illegible]धिनम् ।
अंशं सम्यक्परित्यज्य स्व[illegible] विरु[illegible]ांशसंयुतम् ॥ ७४८ ॥
तदर्थं वा त्वमर्थं वा [illegible]लक्षयतः स्वयम् ।
भागलक्षणया सा[illegible]किम[illegible]तीति न शङ्क्यताम् ॥ ७४९ ॥
अविरुद्धं पदार्थ[illegible]न्त[illegible]शं स्वांशं च तत्कथम् ।
एकं पदं लक्ष[illegible] संलक्षयितुमर्हति ॥ ७५० ॥
पदान्तरेण [illegible]यां पदार्थप्रमितौ स्वतः ।
तदर्थ[illegible]यया [illegible]क्ष पुनर्लक्षणया कुतः ॥ ७५१ ॥
तस्मात्तत्त्[illegible]ीत्यत्र लक्षणा भागलक्षणा ।
वा[illegible]यार्थस[illegible]त्वाखण्डैकरसतासिद्धये मता ॥ ७५२ ॥
[illegible]रुद्धं संत्यज्याविरोधो लक्ष्यते यदा ।
[illegible] भागलक्षणेत्याहुर्लक्षणज्ञा विचक्षणाः ॥ ७५३ ॥
सोऽयं देवदत्त इति वाक्यं वाक्यार्थ एव वा ।
दवदत्तैकरूपस्ववाक्यार्थानवबोधकम् ॥ ७५४ ॥
देषकालादिवैशिष्ट्यं विरुद्धांशं निरस्य च ।

DR. RUPNATHJI(DR. RUPAK NATH)

अविरुद्धं देवदत्तदेहमात्रं स्वलक्षणम् ॥ ७५५ ॥
भागलक्षणया सम्यग्लक्षयत्यनया यथा ।
तथा तत्त्वमसीत्यत्र वाक्यं वाक्यार्थ एव वा ॥ ७५६ ॥
परोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशिष्टचितोर्द्वयोः ।
एकत्वरूपवाक्यार्थविरुद्धांशमुपस्थितम् ॥ ७५७ ॥
परोक्षत्वापरोक्षत्वसर्वज्ञत्वादिलक्षणम् ।
बुद्ध्यादिस्थूलपर्यन्तमाविद्यकमनात्मकम् ॥ ७५८ ॥
परित्यज्य विरुद्धांशं शुद्धचैतन्यलक्षणम् ।
वस्तु केवलसन्मात्रं निर्विकल्पं निरञ्जनम् ॥ ७५९ ॥

verses 760-794 The unified meaning

॥ ३८ ॥ अर्थसमन्वयः ॥

लक्षयत्यनया सम्यग्भागयलक्षणया ततः ।
सर्वोपाधिविनिर्मुक्तं सच्चिदानन्दमुद्वयम् ॥ ७[illegible] ॥
निर्विशेषं निराभासमतादृशमनीदृशम् ।
अनिर्देश्यमनाद्यन्तमनन्तं शान्तमच्युतम् [illegible]
अप्रतर्क्यमविज्ञेयं निर्गुणं ब्रह्म शिष्यते [illegible] ७६१ [illegible]
उपाधिवैशिष्ट्यकृतो विरोधो
ब्रह्मात्मनोरेकतयाधि[illegible] ।
उपाधिवैशिष्ट्य उदस्यमाने
न कश्चिद[illegible]ोध एतयोः ॥ ७६२ ॥
तयोरुपाधिश्च विशिष्टता [illegible]
तद्धर्मभ[illegible]त्वं च विलक्षणत्वम् ।
भ्रान्त्या कृतं सर्व[illegible]मृषैव
[illegible]र्थवज्जाग्रति नैव सत्यम् ॥ ७६३ ॥
निद्रासूतशरीर[illegible]सुखदुःखादिप्रपञ्चोऽपि वा
जी[illegible]दिभिदापि वा न च ऋतं कर्तुं क्वचिच्छक्यते ।
माया[illegible]ल्पि[illegible] कालजगदीशादिभ्रमस्तादृशः
[illegible] भेदोऽस्त्यनयोर्द्वयोस्तु कतमः सत्योऽन्यतः को भवेत् ॥ ७६४ ॥
न [illegible]वप्न[illegible]गरणयोरुभयोर्विशेषः
संदृश्यते क्वचिदपि भ्रमजैर्विकल्पैः ।
[illegible]दर्शनमुखैरत एव मिथ्या
स्वप्नो यथा ननु तथैव हि जागरोऽपि ॥ ७६५ ॥
अविद्याकार्यतस्तुल्यौ द्वावपि स्वप्नजागरौ ।
दृष्टदर्शनदृष्यादिकल्पनोभयतः समा ॥ ७६६ ॥

अभाव उभयोः सुप्तौ सर्वैरप्यनुभूयते ।
न कश्चिदनयोर्भेदस्तस्मान्मिथ्यात्वमर्हतः ॥ ७६७ ॥
भ्रान्त्या ब्रह्मणि भेदोऽयं सजातीयादिलक्षणः ।
कालत्रयेऽपि हे विद्वन् वस्तुतो नैव कश्चन ॥ ७६८ ॥
यत्र नान्यत्पश्यतीति श्रुतिर्द्वैतं निषेधति ।
कल्पितस्य भ्रमाद्भूम्नि मिथ्यात्वावगमाय तत् ॥ ७६९ ॥
यतस्ततो ब्रह्म सदाद्वितीयं
विकल्पशून्यं निरुपाधि निर्मलम् ।
निरन्तरानन्दघनं निरीहं
निरास्पदं केवलमेकमेव ॥ ७७० ॥
नैवास्ति काचन भिदा न गुणप्रतीति-
र्नो वाक्प्रवृत्तिरपि वा न मनःप्रवृत्तिः ।
यत्केवलं परमशान्तमनन्तमाद्य-
मानन्दमात्रमवभाति सदद्वितीयम् ॥ ७७१ ॥
यदिदं परमं सत्यं तत्त्वं सच्चित्सुखात्मकम् ।
अजरामरणं नित्यं सत्यमेतद्वचो मम ॥ ७७२ ॥
न हि त्वं देहोऽसवसुरपि च वाप्यक्षनिकरो
मनो वा बुद्धिर्वा क्वचिदपि तथाहंकृतिरपि ।
न चैषं संघातस्त्वमु भवति विद्वन् शृणु परं
यदेतेषां साक्षी स्फुरणममलं तत्त्वमसि हि ॥ ७७३ ॥
यज्जायते वस्तु तदेव वर्धते
तदेव मृत्युं समुपैति काले ।
जन्मैव ते नास्ति तथैव मृत्यु-
र्नास्त्येव नित्यस्य विभोरजस्य ॥ ७७४ ॥
य एष दोहो जनिता स एव
समेधते नश्यति कर्मयोगात् ।
त्वमेतदीयास्वखिलास्ववस्था-
स्ववस्थितः साक्ष्यसि बोधमात्रः ॥ ७७५ ॥
यत्स्वप्रकाशमखिलात्मकमासुषुप्ते-
रेकात्मनाहमहमित्यवभाति नित्यम् ।
बुद्धेः समस्तविकृतेरविकारि बोद्धृ
यद्ब्रह्म तत्त्वमसि केवलबोधमात्रम् ॥ ७७६ ॥
यस्मिन्ननन्यमनस्तमयसंविदि कल्पितस्य
व्योमादिसर्वजगतः प्रददाति सत्ताम् ।
स्फूर्तिं स्वकीयमहसा वितनोति साक्षात्
यद्ब्रह्म तत्त्वमसि केवलबोधमात्रम् ॥ ७७७ ॥

सम्यक्समाधिनिरतैर्विमलान्तरङ्गे
साक्षादवेक्ष्य निजतत्त्वमपारसौख्यम् ।
सन्तुष्यते परमहंसकुलैरजस्रम्
यद्ब्रह्म तत्त्वमसि केवलबोधमात्रम् ॥ ७७८॥
अन्तर्बहिः स्वयमखण्डितमेकरूप-
मारोपितार्थवदुदञ्चति मूढबुद्धेः ।
मृत्स्नादिवद्विगतविक्रियमात्मवेद्यं
यद्ब्रह्म तत्त्वमसि केवलबोधमात्रम् ॥ ७७९॥
श्रुत्युक्तमव्ययमनन्तमनादिमध्य-
मव्यक्तमक्षरमनाश्रयमप्रमेयम् ।
आनन्दसद्घनमनामयमद्वितीयं
यद्ब्रह्म तत्त्वमसि केवलबोधमात्रम् ॥ ७८[illegible] ॥
शरीरतद्योगतदीयधर्मा-
द्यारोपणं भ्रान्तिवशात्त्वयीदम् ।
न वस्तुतः किंचिदतस्त्वजस्त्वं
मृत्योर्भयं क्वास्ति तवारि[illegible]र्णः ॥ ७८१॥
यद्यद्दृष्टं भ्रान्तिमत्या स्वदृष्ट्या
तत्तत्सम्यग्वस्तुदृष्ट्या त्वमेव ।
त्वत्तो नान्यद्वस्तु किंचित्तु लोके
कस्माद्भीतिस्ते भवेद[illegible]स्य ॥ ७८२॥
पश्यतस्त्वहमेवेदं सर्वमित्यात्मना[illegible]खलम् ।
भयं स्याद्विदुषः कस्मात्स्[illegible]यमिष्यते ॥ ७८३॥
तस्मात्त्वमभयं नित्यं केवलानन्दलक्षणम् ।
निष्कलं निष्क्रियं शान्तं ब्रह्मैवासि सदाद्वयम् ॥ ७८४॥
ज्ञातृज्ञानदेयविहीनं ज्ञातुरभिन्नं ज्ञानमखण्डम् ।
ज्ञेयाज्ञेयत्वादिविमुक्तं शुद्धं बुद्धं तत्त्वमसि त्वम् ॥ ७८५॥
अन्तःप्रज्ञत्वादिविकल्पैरस्पृष्टं यत्तद्दृशिमात्रम् ।
सत्तामात्रं समरसमेकं शुद्धं बुद्धं तत्त्वमसि त्वम् ॥ ७८६॥
सर्वा[illegible] स[illegible]मर[illegible]वं सर्वनिषेधावधिभूतं यत् ।
सत्यं शाश्वतमेकमनन्तं शुद्धं बुद्धं तत्त्वमसि त्वम् ॥ ७८७॥
नित्यानन्दाखण्डैकरसं निष्कलमक्रियमस्तविकारम् ।
[illegible]भिन्नं परमव्यक्तं शुद्धं बुद्धं तत्त्वमसि त्वम् ॥ ७८८॥
[illegible] पत्यस्ताशेशविशेषं व्योमेवान्तर्बहिरपि पूर्णम् ।
ब्रह्मानन्दं परमद्वैतं शुद्धं बुद्धं तत्त्वमसि त्वम् ॥ ७८९॥
ब्रह्मैवाहमहं ब्रह्म निर्गुणं निर्विकल्पकम् ।
इत्येवाखण्डया वृत्त्या तिष्ठ ब्रह्मणि निष्क्रिये ॥ ७९०॥

अखण्डामेवैतां घटितपरमानन्दलहरीं
परिध्वस्तद्वैतप्रमितिममलां वृत्तिमनिशम् ।
अमुञ्चानः स्वात्मन्यनुपमसुखे ब्रह्मणि परे
रमस्व प्रारब्धं क्षपय सुखवृत्त्य त्वमनया ॥ ७९१॥
ब्रह्मानन्दरसास्वादतत्परेणैव चेतसा ।
समाधिनिष्ठतो भूत्वा तिष्ठ विद्वन्सदा मुने ॥ ७९२॥
शिष्यः -
अखण्डाख्या वृत्तिरेषा वाक्यार्थश्रुतिमात्रतः ।
श्रोतुः संजायते किं वा क्रियान्तरमपेक्षते ॥ ७९३॥
समाधिः कः कतिविधस्तत्सिद्धेः किमु साधनम् ।
समाधेरन्तरायाः के सर्वमेतन्निरुप्यताम् ॥ ७९४॥

verses 795-818 The fitness of the aspirant

॥ ३९ ॥ अधिकारः ॥

श्रीगुरुः -
मुख्यगौणादिभेदेन विद्यन्तेऽत्राधिकारिणः [illegible]
तेषं प्रज्ञानुसारेणाखण्डा वृत्तिरुदेष्यते ॥ ७९[illegible] ॥
श्रद्धाभक्तिपुरःसरेण विहितेनैवेश्वरं कर्म[illegible]
संतोष्यार्जिततत्प्रसा[illegible] जन्मान्तरष्वेव यः ।
नित्यानित्यविवेकतीव्रविरतिन्यास[illegible] साधनै-
र्युक्तः सः श्र[illegible]तामभिमतो मुख्याधिकारि द्विजः ॥ ७९६॥
अध्यारोपापवादक्रममनु[illegible]केनात्र वेत्रा
वाक्यार्थे [illegible]ने सति सपदि सतः शुद्धबुद्धेरमुष्य ।
नित्यानन्दाद्वितीयं नि[illegible]पममम[illegible]लं यत्परं तत्त्वमेकम्
तद्[illegible]वाहम[illegible]स्मीत्युदयति परमाखण्डताकारवृत्तिः ॥ ७९७॥
अखण्डाकारवृ[illegible] चिदाभाससमन्विता ।
आत्माभिन्नं प[illegible]ह्म विषयीकृत्य केवलम् ॥ ७९८॥
बाधते त[illegible] ता[illegible]ं यदावरणलक्षणम् ।
अख[illegible]कार[illegible]ग[illegible]वृत्त्या त्वज्ञाने बाधिते सति ॥ ७९९॥
तत्कार्यं [illegible] तेन समं भवति बाधितम् ।
तन्[illegible]दाहे [illegible]तु तत्कार्यपटदाहो यथा तथा ॥ ८००॥
[illegible]ार्यतया जीववृत्तिर्भवति बाधिता ।
[illegible]भा यथा सूर्यं प्रकाशयितुमक्षमा ॥ ८०१॥
तद्वदेव चिदाभासचैतन्यं वृत्तिसंस्थितम् ।
स्वप्रकाशं परं ब्रह्म प्रकाशयितुमक्षमम् ॥ ८०२॥
प्रचाण्डातपमध्यस्थदीपवन्नष्टदीधितिः ।

तत्तेजसाभिभूतं सल्लीनोपाधितया ततः ॥ ८०३ ॥
बिम्बभूतपरब्रह्ममात्रं भवति केवलम् ।
यथापनीते त्वादर्शे प्रतिबिम्बमुखं स्वयम् ॥ ८०४ ॥
मुखमात्रं भवेत्तद्वदेतच्चोपाधिसंक्षयात् ।
घटाज्ञाने यथा वृत्त्या व्याप्तया बाधिते सति ॥ ८०५ ॥
घटं विस्फुरयत्येषः चिदाभासः स्वतेजसा ।
न तथा स्वप्रभे ब्रह्मण्याभास उपयुज्यते ॥ ८०६ ॥
अत एव मतं वृत्तिव्याप्यत्वं वस्तुनः सताम् ।
न फलव्याप्यता तेन न विरोधः परस्परम् ॥ ८०७ ॥
श्रुत्योदितस्ततो ब्रह्म ज्ञेयं बुद्ध्यैव सूक्ष्मया ।
प्रज्ञामान्द्यं भवेद्येषां तेषां न श्रुतिमात्रतः ॥ ८०८ ॥
स्यादखण्डाकारवृत्तिर्विना तु मननादिना ।
श्रवणान्मननाद्ध्यानात्तात्पर्येण निरन्तरम् ॥ ८०९ ॥
बुद्धेः सूक्ष्मत्वमायाति ततो वस्तूपलभ्यते ।
मन्दप्रज्ञावतां तस्मात्करणीयं पुनः पुनः ॥ ८[illegible] ॥
श्रवणं मननं ध्यानं सम्यग्वस्तूपलब्धये ।
सर्ववेदान्तवाक्यानां षड्भिर्लिङ्गैः सदद्व[illegible] ॥ [illegible]११ ॥
परे ब्रह्मणि तात्पर्यनिश्चयं श्रवणं विदुः [illegible]
श्रुतस्यैवाद्वितीयस्य वस्तुनः प्रत्यग[illegible] ॥ ८१२ ॥
वेदान्तवाक्यानुगुणयुक्तिभिस्त्वनुचि[illegible] ।
मननं तत्छ्रुतार्थस्य साक्षात्[illegible]रणम् ॥ ८१३ ॥
विजातीयशरीरादिप्रत्यय[illegible]म् ।
सजातीयात्मवृत्तीनां प्रव[illegible]कर[illegible] यथा ॥ ८१४ ॥
तैलधारावदच्छिन्नवृ[illegible]तद्ध्[illegible]नमिष्यते ।
तावत्कालं प्रयत्ने[illegible]र्तव्य श्रवणं सदा ॥ ८१५ ॥
प्रमाणसंशयो य[illegible]व[illegible]बुद्धेर्न निवर्तते ।
प्रमेयसंशयो य[illegible]नावत्तु श्रुतियुक्तिभिः ॥ ८१६ ॥
आत्मयात[illegible]थ्य[illegible]सिद्ध्यै कर्तव्यं मननं मुहुः ।
विपर[illegible]त्म[illegible]य[illegible]वन्न विनश्यति चेतसि ।
तावन्निर[illegible] ध्यानं कर्तव्यं मोक्षमिच्छता ॥ ८१७ ॥
या[illegible]न्न त[illegible]ण निरासितोऽपि
दृश्यप्रपञ्चस्त्वपरोक्षबोधात् ।
नि[illegible]ीयते तावदमुष्य भिक्षो-
ध्यानादि सम्यक्करणियमेव ॥ ८१८ ॥

verses 819-826 Samadhi, absolute and relative

॥ ४० ॥ सविकल्पः- निर्विकल्पः समाधिः ॥

सविकल्पो निर्विकल्प इति द्वेधा निगद्यते ।
समाधिः सविकल्पस्य लक्षणं वच्मि तच्छृणु ॥ ८१९ ॥
ज्ञात्राद्यविलयेनैव ज्ञेये ब्रह्मणि केवले ।
तदाकाराकारितया चित्तवृत्तेरवस्थितिः ॥ ८२० ॥
सद्भिः स एव विज्ञेयः समाधिः सविकल्पकः ।
मृद एवावभानेऽपि मृण्मयद्विपभानवत् ॥ ८२१ ॥
सन्मात्रवस्तुभानेऽपि त्रिपुटी भाति सन्मयी ।
समाधिरत एवायं सविकल्प वितीर्यते ॥ ८२२ ॥
ज्ञात्रादिभवमुत्सृज्य ज्ञेयमात्रस्थितिर्दृढा ।
मनसो निर्विकल्पः स्यात्समाधिर्योगसंज्ञितः ॥ ८२३ ॥
जले निक्षिप्तलवणं जलमात्रतया स्थितम् ।
पृथङ् न भाति किं त्वम्भ एकमेवावभासते ॥ ८२४ ॥
यथा तथैव सा वृत्तिर्ब्रह्ममात्रतया स्थिता ।
पृथङ् न भाति ब्रह्मैवाद्वितीयमवभासते ॥ ८२[illegible] ॥
ज्ञात्रादिकल्पनाभावान्मतोऽयं निर्विकल्पकः ।
वृत्तेः सद्भावबाधाभ्यामुभयोर्भेद इष्यते ॥ ८२[illegible] ॥

verses 827-865 The internal nature of samadhi

॥ ४१ ॥ समाधिलक्षणम् ॥

समाधिसुप्त्योर्ध्यानं चाज्ञानं सुप्ते[illegible]त्र नेष्यते ।
सविकल्पो निर्विकल्पः स[illegible]मौ हृदि ॥ ८२७ ॥
मुमुक्षोर्यत्नतः कार्यौ वि[illegible]तिनिवृत्तये ।
कृतेऽस्मिन्विपरीताया[illegible]वनाया निवर्तनम् ॥ ८२८ ॥
ज्ञानस्याप्रतिबद्धत्व[illegible]दानं[illegible]श्च सिद्ध्यति ।
दृश्यानुविद्धः श[illegible]ब्दानुविद्धश्चेति द्विधा मतः ॥ ८२९ ॥
सविकल्पस्तया[illegible]लक्षणं वच्मि तच्छृणु ।
कामादिप्र[illegible]यै[illegible]दृश्यैः संसर्गो यत्र दृश्यते ॥ ८३० ॥
सोऽ[illegible]दृश्य न[illegible]द्धः स्यात्समाधिः सविकल्पकः ।
अहंममेद[illegible]त्यादिकामक्रोधादिवृत्तयः ॥ ८३१ ॥
दृश्[illegible]न्ते [illegible]न संदृष्टा दृश्याः स्युरहमादयः ।
[illegible]सर्ववृत्तीनां द्रष्टारमविकारणम् ॥ ८३२ ॥
[illegible]क्षिणं स्वं विजानीयाद्यस्ताः पश्यति निष्क्रियः ।
कामादीनामहं साक्षी दृश्यन्ते ते मया ततः ॥ ८३३ ॥
इति साक्षितयात्मानं जानात्यात्मनि साक्षिणम् ।
दृश्यं कामादि सकलं स्वात्मन्येव विलापयेत् ॥ ८३४ ॥

नाहं देहो नाप्यसुर्नाक्षवर्गो
नाहंकारो नो मनो नापि बुद्धिः ।
अन्तस्तेषां चापि तद्विक्रियाणां
साक्षी नित्यः प्रत्यगेवाहमस्मि ॥ ८३५ ॥

वाचः साक्षी प्राणवृत्तेश्च साक्षी
बुद्धेः साक्षी बुद्धिवृत्तेश्च साक्षी ।
चक्षुःश्रोत्रादीन्द्रियाणां च साक्षी
साक्षी नित्यः प्रत्यगेवाहमस्मि ॥ ८३६ ॥

नाहं स्थूलो नापि सूक्ष्मो न दीर्घो
नाहं बालो नो युवा नापि वृद्धः ।
नाहं काणो नापि मूको न षण्डः
साक्षी नित्यः प्रत्यगेवाहमस्मि ॥ ८३७ ॥

नास्म्यागन्ता नापि गन्ता न हन्ता
नाहं कर्ता न प्रयोक्ता न वक्ता ।
नाहं भोक्ता नो सुखी नैव दुःखी
साक्षी नित्यः प्रत्यगेवाहमस्मि ॥ ८३८ ॥

नाहं योगी नो वियोगी न रागी
नाहं क्रोधी नैव कामी न लोभी ।
नाहं बद्धो नापि युक्तो न मुक्तः
साक्षी नित्यः प्रत्यगेवाहमस्मि ॥ ८३९ ॥

नान्तःप्रज्ञो नो बहिःप्रज्ञको वा
नैव प्रज्ञो नापि चाप्रज्ञ एषः ।
नाहं श्रोता नापि मन्ता न बोद्धा
साक्षी नित्यः प्रत्यगेवाहमस्मि ॥ ८४० ॥

न मेऽस्ति देहेन्द्रियबुद्धियोगो
न पुण्यलेशोऽपि न पापलेशः ।
क्षुधापिपासादिषडूर्मिदूरः
सदा विमुक्तोऽस्मि चिदेव केवलः ॥ ८४१ ॥

अपाणिपादोऽहमवागचक्षुषी
अप्राण एवास्म्यमना ह्यबुद्धिः ।
व्योमेव पूर्णोऽस्मि विनिर्मलोऽस्मि
सदैकरूपोऽस्मि चिदेव केवलः ॥ ८४२ ॥

इत्थं स्वमात्मानमवेक्षमाणः
प्रतीतदृश्यं प्रविलापयन्सदा ।
जहाति विद्वान्विपरीतभावं
स्वाभाविकं भ्रान्तिवशात्प्रतीतम् ॥ ८४३ ॥

विपरीतात्मतास्फूर्तिरेव मुक्तिरितीर्यते ।
सदा समाहितस्यैव सैषा सिद्ध्यति नान्यथा ॥ ८४४॥
न वेषभाषाभिरमुष्य मुक्ति-
यां केवलाखण्डचिदात्मना स्थितिः ।
तत्सिद्धये स्वात्मनि सर्वदा स्थितो
जह्यादहंतां ममतामुपाधौ ॥ ८४५॥
स्वात्मतत्त्वं समालम्ब्य कुर्यात्प्रकृतिनाशनम् ।
तेनैव मुक्तो भवति नान्यथा कर्मकोटिभिः ॥ ८४६॥
ज्ञात्वा देवं सर्वपाशापहानिः
क्षीणैः क्लेशैर्जन्ममृत्युप्रहानिः ।
इत्येवैषा वैदिकी वाग्ब्रवीति
क्लेशक्षत्यां जन्ममृत्युप्रहानिम् ॥ ८४७॥
भूयो जन्माद्यप्रसक्तिर्विमुक्तिः
क्लेशक्षत्यां भाति जन्माद्यभावः ।
क्लेशक्षत्या हेतुरात्मैकनिष्ठा
तस्मात्कार्या ह्यात्मनिष्ठा मुमुक्षोः ॥ ८४८॥
क्लेशाः स्युर्वासना एव जन्तोर्जन्मादिकारणम् ।
ज्ञाननिष्ठाग्निना दाहे तासां नो जन्महेतुता ॥ ८४९॥
बीजान्यग्निप्रदग्धानि न रोहन्ति यथा पुनः ।
ज्ञानदग्धैस्तथा क्लेशैर्नात्मा संपद्यते पुनः ॥ ८५०॥
तस्मान्मुमुक्षोः कर्तव्या ज्ञाननिष्ठा प्रयत्नतः ।
निःशेषवासनाक्षत्यै विपर्यासनिवृत्तये ॥ ८५१॥
ज्ञाननिष्ठातत्परस्य नैव कर्मापेक्ष्यते ।
कर्मणो ज्ञाननिष्ठाया न सिध्यति सहस्थितिः ॥ ८५२॥
परस्परविरुद्धत्वात्तयोर्भिन्नस्वभावयोः ।
कर्तृत्वभावनापूर्वं कर्म ज्ञानं विलक्षणम् ॥ ८५३॥
देहात्मबुद्धेर्विनिवृत्त्यै ज्ञानं कर्म विवृद्धये ।
अज्ञानमूलकं कर्म ज्ञानं तु भयनाशकम् ॥ ८५४॥
ज्ञानेन कर्मणो योगः कथं सिद्ध्यति वैरिणा ।
सहयोगो न घटते यथा तिमिरतेजसोः ॥ ८५५॥
निमेषोन्मेषयोर्वापि तथैव ज्ञानकर्मणोः ।
प्रतीचीं पश्यतः पुंसां कुतः प्रचीविलोकनम् ।
प्रत्यक्प्रवणचित्तस्य कुतः कर्मणि योग्यता ॥ ८५६॥
ज्ञानैकनिष्ठानिरतस्य भिक्षो-
र्नैवावकाशोऽस्ति हि कर्मतन्त्रे ।
तदेव कर्मास्य तदेव सन्ध्या

तदेव सर्वं न ततोऽन्यदस्ति ॥ ८५७ ॥
बुद्धिकल्पितमालिन्यक्षालनं स्नानमात्मनः ।
तेनैव शुद्धिरेतस्य न मृदा न जलेन च ॥ ८५८ ॥
स्वस्वरूपे मनःस्थानमनुष्ठानं तदिष्यते ।
करणत्रयसध्यं यत्तन्मृषा तदसत्यतः ॥ ८५९ ॥
विनिषिध्याखिलं दृश्यं स्वस्वरूपेण या स्थितिः ।
सा सन्ध्या तदनुष्ठानं तद्दानं तद्धि भोजनम् ॥ ८६० ॥
विज्ञातपरमार्थानां शुद्धसत्त्वात्मनां सताम् ।
यतीनां किमनुष्ठानं स्वानुसन्धिं विनापरम् ॥ ८६१ ॥
तस्मात्क्रियान्तरं त्यक्त्वा ज्ञाननिष्ठापरो यतिः ।
सदात्मनिष्ठया तिष्ठेन्निश्चलस्तत्परायणः ॥ ८६२ ॥
कर्तव्यं स्वोचितं कर्म योगमारोढुमिच्छता ।
आरोहणं कुर्वतस्तु कर्म नारोहणं मतम् ॥ ८६३ ॥
योगं समारोहति यो मुमुक्षुः
क्रियान्तरं तस्य न युक्तमीषत् ।
क्रियान्तरासक्तमनाः पतत्यसौ
तालद्रुमारोहणकर्तृवद्ध्रुवम् ॥ ८६४ ॥
योगारूढस्य सिद्धस्य कृतकृत्यस्य धीमतः ।
नास्त्येव हि बहिर्दृष्टिः का कथा तत्र कर्मणाम् ।
दृश्यानुविद्धः कथितः समाधिः सविकल्पकः ॥ ८६५ ॥

verses 866-898 Deep concentration blended with the sruti

॥ ४२ ॥ श्रुत्यवगम्यं तत्त्वम् ।
शुद्धोऽहं बुद्धोऽहं प्रत्यग्रूपेण नित्यसिद्धोऽहम् ।
शान्तोऽहमनन्तोऽहं सततपरानन्दसिन्धुरेवाहम् ॥ ८६६ ॥
आद्योऽहमनादिरहं वाङ्मनसा साध्यवस्तुमात्रोऽहम् ।
निगमवचोवेद्योऽहमनवद्याखण्डबोधरूपोऽहम् ॥ ८६७ ॥
विदिताविदितान्योऽहं मायातत्कार्यलेशशून्योऽहम् ।
केवलमात्मैकोऽहं संविन्मात्रः सकृद्विभातोऽहम् ॥ ८६८ ॥
अपरोऽहमनपरोऽहं बहिरन्तश्चापि पूर्ण एवाहम् ।
अजरोऽहमक्षरोऽहं नित्यानन्दोऽहमद्वितीयोऽहम् ॥ ८६९ ॥
अनघमभिन्नखण्डं सत्यज्ञादिलक्षणं शुद्धम् ।
श्रुत्यवगम्यं तथ्यं ब्रह्मैवाहं परं ज्योतिः ॥ ८७० ॥
एवं सन्मात्रगाहिन्या वृत्त्या तन्मात्रगाहकैः ।
शब्दैः समर्पितं वस्तु भावयेन्निश्चलो यतिः ॥ ८७१ ॥
कामादिदृश्यप्रविलापपूर्वकं

शुद्धोऽहमित्यादिकशब्दमिश्रः ।
दृश्येव निष्ठस्य य एष भावः
शब्दानुविद्धः कथितः समाधिः ॥ ८७२॥
दृश्यास्यापि च साक्षित्वात्समुल्लेखनमात्मनि ।
निवर्तकमनोवस्था निर्विकल्प इतीर्यते ॥ ८७३॥
सविकल्पसमाधिं यो दीर्घकालं निरन्तरम् ।
संस्कारपूर्वकं कुर्यान्निर्विकल्पोऽस्य सिद्ध्यति ॥ ८७४॥
निर्विकल्पकसमाधिनिष्ठया
तिष्ठतो भवति नित्यता ध्रुवम् ।
उद्भवाद्यपगतिर्निरगला
नित्यनिश्चलनिरतनिर्वृतिः ॥ ८७५॥
विद्वानहमिदमिति वा किंचि-
द्बाह्ययाभ्यन्तरवेदनशून्यः ।
स्वानन्दामृतसिन्धुनिमग्न-
स्तूष्णीमास्ते कश्चिदनन्यः ॥ ८७६॥
निर्विकल्पं परं ब्रह्म यत्तस्मिन्नेव निष्ठिताः ।
एते धन्या एव मुक्ता जीवन्तोऽपि बहिर्दृशाम् ॥ ८७७॥
यथा समाधित्रितयं यत्नेन क्रियते हृदि ।
तथैव बाह्यदेशेऽपि कार्यं द्वैतनिवृत्तये ॥ ८७८॥
तत्प्रकारं प्रवक्ष्यामि निशामय समाहितः ।
अधिष्ठनं परं ब्रह्म सच्चिदानन्दलक्षणम् ॥ ८७९॥
तत्राध्यस्तमिदं भाति नामरूपात्मकं जगत् ।
सत्त्वं चित्त्वं तथानन्दरूपं यद्ब्रह्मणस्त्रयम् ॥ ८८०॥
अध्यस्तजगतो रूपं नामरूपामिदं द्वयम् ।
एतानि सच्चिन्दानन्दनामरूपाणि पञ्च च ॥ ८८१॥
एकीकृत्योच्यते मूढैरिदं विश्वमिति भ्रमात् ।
शैत्यं श्वेतं रसो द्रव्यं तरङ्ग इति नाम च ॥ ८८२॥
एकीकृत्य तरङ्गोऽयमिति निर्दिश्यते यथा ।
आरोपिते नामरूपे उपेक्ष्य ब्रह्मणः सतः ॥ ८८३॥
स्वरूपमात्रग्रहणं समाधिर्बाह्य आदिमः ।
सच्चिदानन्दरूपस्य सकाशाद्ब्रह्मणो यतिः ॥ ८८४॥
नामरूपे पृथक्कृत्वा ब्रह्मण्येव विलापयन् ।
अधिष्ठानं परं ब्रह्म सच्चिदानन्दमद्वयम् ।
यत्तदेवाहमित्येव निश्चितात्मा भवेद्ध्रुवम् ॥ ८८५॥
इयं भूर्न सन्नापि तोयं न तेजो
न वायुर्न खं नापि तत्कार्यजातम् ।

यदेषामधिष्ठानभूतं विशुद्धं
सदेकं परं सत्तदेवाहमस्मि ॥ ८८६॥

न शब्दो न रूपं न च स्पर्शको वा
तथा न रसो नापि गन्धो न चान्यः ।
यदेषामधिष्ठानभूतं विशुद्धं
सदेकं परं सत्तदेवाहमस्मि ॥ ८८७॥

न सद्द्रव्यजातं गुणा न क्रिया वा
न जातिर्विशेषो न चान्यः कदापि ।
यदेषमधिष्ठानभूतं विशुद्धं
सदेकं परं सत्तदेवाहमस्मि ॥ ८८८॥

न देहो न चाक्षाणि न प्राणवायु-
र्मनो नापि बुद्धिर्न चित्तं ह्यहंधीः ।
यदेषमधिष्ठानभूतं विशुद्धं
सदेकं परं सत्तदेवाहमस्मि ॥ ८८९॥

न देशो न कालो न दिग्वापि सत्स्या-
न्न वस्त्वन्तरं स्थूलसूक्ष्मादि [illegible] ।
यदेषामधिष्ठानभूतं विशुद्धं
सदेकं परं सत्तदेवाहमस्मि ॥ ८९०॥

एतद्दृश्यं नामरूपात्मकं यः
अधिष्ठानं तद्ब्रह्म [illegible] देति ।
गच्छंस्तिष्ठन्वा शयानोऽपि [illegible]
कुर्याद्विद्वा[illegible]नुविद्धम् ॥ ८९१॥

अध्यस्तनामरूपादिप्रवि[illegible] [illegible]र्मलम् ।
अद्वैतं परमानन्दं ब्रह्मै[illegible]स्मीति भावयेत् ॥ ८९२॥

निर्विकारं निराका[illegible] [illegible]नमनामयम् ।
आद्यन्तरहितं [illegible] [illegible]वाहं न संशयः ॥ ८९३॥

निष्कलङ्कं नि[illegible] त्रिविधच्छेदवर्जितम् ।
आनन्दम[illegible] [illegible] ब्रह्मैवास्मीति भावयेत् ॥ ८९४॥

निर्वि[illegible] नि[illegible]सं नित्यमुक्तमविक्रियम् ।
प्रज्ञानैकर[illegible]त्यं ब्रह्मैवास्मीति भावयेत् ॥ ८९५॥

शु[illegible] बुद्धं [illegible]त्त्वसिद्धं परं प्रत्यगखण्डितम् ।
[illegible]शं पराकाशं ब्रह्मैवास्मीति भावयेत् ॥ ८९६॥

[illegible]क्ष्ममस्तितामात्रं निर्विकल्पं महत्तमम् ।
केवलं परमाद्वैतं ब्रह्मैवास्मीति भावयेत् ॥ ८९७॥

इत्येवं निर्विकादिशब्दमात्रसमर्पितम् ।
ध्यायतः केवलं वस्तु लक्ष्ये चित्तं प्रतिष्ठति ॥ ८९८॥

verses 899-908 Nirvikalpa samadhi, absolute concentration

॥ ४३ ॥ समाधिरकल्पकः ॥

ब्रह्मानन्दरसावेशादेकीभूय तदात्मना ।
वृत्तेर्या निश्चलावस्था स समाधिरकल्पकः ॥ ८९९ ॥
उत्थाने वाप्यनुत्थानेऽप्यप्रमत्तो जितेन्द्रियः ।
समाधिषट्कं कुर्वीत सर्वदा प्रयतो यतिः ॥ ९०० ॥
विपरितार्थधीर्यावन्न निःशेषं निवर्तते ।
स्वरूपस्फुरणं यावन्न प्रसिद्ध्यर्थनिर्गलम् ।
तावत्समाधिषट्केन नयेत्कालं निरन्तरम् ॥ ९०१ ॥
न प्रमादोऽत्र कर्तव्यो विदुषा मोक्षमिच्छता ।
प्रमादे जृम्भते माया सूर्यापाये तमो यथा ॥ ९०२ ॥
स्वानुभूतिं परित्यज्य न तिष्ठन्ति क्षणं बुधाः ।
स्वानुभूतौ प्रमादो यः स मृत्युर्न यमः सताम् ॥ ९०३ ॥
अस्मिन्समाधौ कुरुते प्रयासं
यस्तस्य नैवास्ति पुनर्विकल्पः ।
सर्वात्मभावोऽप्यमुनैव सिद्धेत्
सर्वात्मभावः खलु केवलत्वम् ॥ ९०४ ॥
सर्वात्मभावो विदुषो ब्रह्मविद्याफलं विदुः ।
जीवन्मुक्तस्य तस्यैव स्वानन्दानुभवः फलम् ॥ ९०५ ॥
योऽहं ममेत्याद्यसदात्मगाहदो
ग्रन्थिर्लयं याति स वासनामयः ।
समाधिना नश्यति कर्मबन्धो
ब्रह्मात्मबोधोऽप्रतिबन्ध इष्यते ॥ ९०६ ॥
एष निष्कण्टकः पन्था मुक्तौ ब्रह्मात्मना स्थितेः ।
शुद्धात्मनां मुमुक्षूणां यत्सदेकत्वदर्शनम् ॥ ९०७ ॥
तस्मात्त्वं चाप्रमत्तः समाधी-
न्कृत्वा ग्रन्थिं साधु निर्दह्य युक्तः ।
नित्यं ब्रह्मानन्दपीयूषसिन्धौ
मज्जन्क्रीडन्मोदमानो रमस्व ॥ ९०८ ॥

verses 909-921 Yoga, or union with Brahman

॥ ४४ ॥ योगः ॥

निर्विकल्प समाधिर्यो वृत्तिनैश्चल्यलक्षणा ।
तमेव योग इत्याहुर्योगशास्त्रार्थकोविदाः ॥ ९०९ ॥
अष्टावङ्गानि योगस्य यमो नियम आसनम् ।

प्राणायामस्तथा प्रत्याहारश्चापि च धारणा ॥ ९१० ॥
ध्यानं समाधिरित्येव निगदन्ति मनीषिणः ।
सर्वं ब्रह्मेति विज्ञानादिन्द्रियग्रामसंयमः ॥ ९११ ॥
यमोऽयमिति संप्रोक्तोऽभ्यसनीयो मुहुर्मुहुः ।
सजातीयप्रवाहश्च विजातीयतिरस्कृतिः ॥ ९१२ ॥
नियमो हि परानन्दो नियमात्क्रियते बुधैः ।
सुखेनैव भवेद्यस्मिन्नजस्रं ब्रह्मचिन्तनम् ॥ ९१३ ॥
आसनं तद्विजानीयादितरत्सुखनाशनम् ।
चित्तादिसर्वभावेषु ब्रह्मत्वेनैव भावनात् ॥ ९१४ ॥
निरोधः सर्ववृत्तीनां प्राणायामः स उच्यते ।
निषेधनं प्रपञ्चस्य रेचकाख्यः समीरणः ॥ ९१५ ॥
ब्रह्मैवास्मीति या वृत्तिः पूरको वायुरीरितः ।
ततस्तद्वृत्तिनैश्चल्यं कुम्भकः प्राणसंयमः ॥ ९१६ ॥
अयं चापि प्रबुद्धानामज्ञानां प्राणपीडनम् ।
विषयेष्वात्मतां त्यक्त्वा मनसश्चिति मज्जनम् ॥ ९१७ ॥
प्रत्याहारः स विज्ञेयोऽभ्यसनीयो मुमुक्षुभिः ।
यत्र यत्र मनो याति ब्रह्मणस्तत्र दर्शनात् ॥ ९१८ ॥
मनसो धारणं चैव धारणा सा परा मता ।
ब्रह्मैवास्मीति सद्वृत्त्या निरालम्बतया स्थितिः ॥ ९१९ ॥
ध्यानशब्देन विख्याता परमानन्ददायिनी ।
निर्विकार तया वृत्त्या ब्रह्माकारतया पुनः ॥ ९२० ॥
वृत्तिविस्मरणं सम्यक्समाधिर्ज्ञानसंज्ञकः ।
समाधौ क्रियमाणे तु विघ्नान्यायान्ति वै बलात् ॥ ९२१ ॥

verses 922-923 The obstacles to yoga

॥ ४५ ॥ योगविघ्नाः ॥

जनुसंध्यानराहित्यमालस्यं भोगलालसम् ।
भयं तमश्च विक्षेपस्तजस्पन्दश्च शून्यता ॥ ९२२
एवं यद्विघ्नबाहुल्यं त्याज्यं तद्ब्रह्मविज्जनैः ।
विघ्नानेतान्परित्यक्त्वा प्रमादरहितो वशी ।
समाधिनिष्ठया ब्रह्म साक्षाद्भवितुमर्हसि ॥ ९२३ ॥

verses 924-937 Direct experience gained by right knowledge

॥ ४६ ॥ स्वानुभूतिः ॥

इति गुरुवचनाच्छ्रुतिप्रमाणा-
त्परमवगम्य स्वतत्त्वमात्मयुक्त्या ।

DR.RUPNATHJI(DR.RUPAK NATH)

प्रशमितकरणः समाहितात्मा
क्वचिदचलाकृतिरात्मनिष्ठितोऽभूत् ॥ १२४ ॥
बहुकालं समाधाय स्वस्वरूपे तु मानसम् ।
उत्थाय परमानन्दाद्गुरुमेत्य पुनर्मुदा ॥ १२५ ॥
प्रमाणपूर्वकं धीमान्सगद्गदमुवाच ह ।
नमो नमस्ते गुरवे नित्यानन्दस्वरूपिणे ॥ १२६ ॥
मुक्तसङ्गाय शान्ताय त्यक्ताहन्ताय ते नमः ।
दयाधाम्ने नमो भूम्ने महिम्नः पारमस्य ते ।
नैवास्ति यत्कटाक्षेण ब्रह्मैवाभवमद्वयम् ॥ १२७ ॥
किं करोमि क्व गच्छामि किं गृह्णामि त्यजामि किम् ।
यन्मया पूरितं विश्वं महाकल्पाम्बुना यथा ॥ १२८ ॥
मयि सुखबोधपयोधौ महति ब्रह्माण्डबुद्बुदसहस्रम् ।
मायामयेन मरुता भूत्वा भूत्वा पुनस्तिरोधत्ते ॥ १२९ ॥
नित्यानन्दस्वरूपोऽहमात्माहं त्वदनुग्रहात् ।
पूर्णोऽहमनवद्योऽहं केवलोऽहं च सद्गुरो ॥ १३० ॥
अकर्ताहमभोक्ताहमविकारोऽहमक्रियः ।
आनन्दघन एवाहमसङ्गोऽहं सदाशिवः ॥ १३१ ॥
त्वत्कटाक्षवरचान्द्रचन्द्रिकापातधूतभवतापजः श्रमः ।
प्राप्तवानहमखण्डवैभवानन्दमात्मपदमक्षयं क्षणात् ॥ १३२ ॥
छायया स्पृष्टमुष्णं वा शीतं वा दुष्टमिष्ट वा ।
न स्पृशत्येव यत्किंचित्पुरुषं तद्विलक्षणम् ॥ १३३ ॥
न साक्षिणं साक्ष्यधर्मा न संस्पृशन्ति विलक्षणम् ।
अविकारमुदासीनं गृहधर्माः प्रदीपवत् ॥ १३४ ॥
रवेर्यथा कर्मणि साक्षिभावो
वह्नेर्यथा वायसि दाहकत्वम् ।
रज्जोर्यथारोपितवस्तुसङ्ग-
स्तथैव कूटस्थचिदात्मनो मे ॥ १३५ ॥
इत्युक्त्वा स गुरुं स्तुत्वा प्रश्रयेण कृतानतिः ।
मुमुक्षोरुपकाराय प्रष्टव्यांशमपृच्छत ॥ १३६ ॥
जीवन्मुक्तस्य भगवन्ननुभूतेश्च लक्षणम् ।
विदेहमुक्तस्य च मे कृपया ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १३७ ॥

Verses 938-948 The seven states of the mind

॥ ४७ ॥ सप्तभूमिकाः ॥

श्रीगुरुः -

वक्ष्ये तुभ्यं ज्ञानभूमिकाया लक्षणमादितः ।

ज्ञाते यस्मिंस्त्वया सर्वं ज्ञातं स्यात् पृष्टमद्य यत् ॥ ९३८ ॥
ज्ञानभूमिः शुभेच्छा स्यात्प्रथमा समुदीरिता ।
विचारणा द्वितीया तु तृतीया तनुमानसी ॥ ९३९ ॥
सत्त्वापत्तिश्चतुर्थी स्यात्ततोऽसंसक्तिनामिका ।
पदार्थभावना षष्ठी सप्तमी तुर्यगा स्मृता ॥ ९४० ॥
स्थितः किं मूढ एवास्मि प्रेक्ष्योऽहं शास्त्रसज्जनैः ।
वैराग्यपूर्वमिच्छेति शुभेच्छा चोच्यते बुधैः ॥ ९४१ ॥
शास्त्रसज्जनसंपर्कवैराग्याभासपूर्वकम् ।
सदाचारप्रवृत्तिर्या प्रोच्यते सा विचारणा ॥ ९४२ ॥
विचारणाशुभेच्छाभ्यामिन्द्रियार्थेष्वरक्तता ।
यत्र सा तनुतामेति प्रोच्यते तनुमानसी ॥ ९४३ ॥
भूमिकात्रितयाभ्यासाच्चित्तेऽर्थविरतेर्वशात् ।
सत्त्वात्मनि स्थिते शुद्धे सत्त्वापत्तीरुदाहृता ॥ ९४४ ॥
दशाचतुष्टयाभ्यासादसंसर्गफला तु या ।
रूढसत्त्वचमत्कारा प्रोक्ता संसक्तिनामिका ॥ ९४५ ॥
भूमिकापञ्चिकाभ्यासात्स्वात्मारामतया भृशम् ।
आभ्यन्तराणां बाह्यानां पदार्थानामभावनात् ॥ ९४६ ॥
परप्रयुक्तेन चिरप्रयत्नेनावबोधनम् ।
पदार्थभावना नाम षष्ठी भवति भूमिका ॥ ९४७ ॥
षड्भूमिकाचिराभ्यासाद्भेदस्यानुपलम्भनात् ।
यत्स्वभावैकनिष्ठत्वं सा ज्ञेया तुर्यगा गतिः ॥ ९४८ ॥

verses 949-978 The nature of knowledge

॥ ४८ ॥ ज्ञानलक्षणम् ॥

इदं ममेवि सर्वेषु दृश्यभावेष्वभावना ।
जाग्रज्जाग्रदिति प्राहुर्महान्तो ब्रह्मवित्तमाः ॥ ९४९ ॥
विदित्वा सच्चिदानन्दे मयि दृश्य परम्पराम् ।
नामरूपपरित्यागो जाग्रत्स्वप्नः समीर्यते ॥ ९५० ॥
परिपूर्ण चिदाकाशे मयि बोधात्मतां विना ।
न किंचिदन्यदस्तीति जाग्रत्सुप्तिः समीर्यते ॥ ९५१ ॥
मूलाज्ञानविनाशेन कारणाभासचेष्टितैः ।
बन्धो न मेऽतिस्वल्पोऽपि स्वप्नजाग्रदितीर्यते ॥ ९५२ ॥
कारणाज्ञाननाशाद्यद्द्रष्टृदर्शनदृश्यता ।
न कार्यमस्ति तज्ज्ञानं स्वप्नस्वप्नः समीर्यते ॥ ९५३ ॥
अतिसूक्ष्मविमर्शेन स्वधीवृत्तिरचञ्चला ।
विलीयते यदा बोधे स्वप्नसुप्तिरितीर्यते ॥ ९५४ ॥

चिन्मयाकारमतयो धीवृत्तिप्रसरैर्गतः ।
आनन्दानुभवो विद्वन् सुप्तिजाग्रदितीर्यते ॥ १५५ ॥
वृत्तौ चिरानुभूतान्तरानन्दारुभवस्थितौ ।
समात्मतां यो यात्येष सुप्तिस्वप्न इतीर्यते ॥ १५६ ॥
दृश्यधीवृत्तिरेतस्य केवलीभावभावना ।
परं बोधैकतावाप्तिः सुप्तिसुप्तिरितीर्यते ॥ १५७ ॥
परब्रह्मवदाभाति निर्विकारैकरूपिणीः ।
सर्वावस्थासु धारैका तुर्याख्या परिकीर्तिता ॥ १५८ ॥
इत्यवस्थासमुल्लासं विमृशन्मुच्यते सुखी ।
शुभेच्छादित्रयं भूमिभेदाभेदयुतं स्मृतम् ॥ १५९ ॥
यथावद्भेदबुद्ध्येदं जगज्जाग्रदितीर्यते ।
अद्वैते स्थैर्यमायाते द्वैते च प्रशमं गते ॥ १६० ॥
शयन्ति स्वप्नवल्लोकं तुर्यभूमिसुयोगतः ।
पञ्चमीं भूमिमारुह्य सुषुप्तिपदनामिकाम् ॥ १६१ ॥
शान्ताशेषविशेषांशस्तिष्ठेदद्वैतमात्रके ।
अन्तर्मुखतया नित्यं षष्ठीं भूमिमुपाश्रितः ॥ १६२ ॥
परिश्रान्ततया गाढनिद्रालुरिव लक्ष्यते ।
कुर्वन्नभ्यासमेतस्यां भूम्यां सम्यग्विवासनः ॥ १६३ ॥
तुर्यावस्थां सप्तभूमिं क्रमात्प्राप्नोति योगवित् ।
विदेहमुक्तिरेवात्र तुर्यातीतदशोच्यते ॥ १६४ ॥
यत्र नासन्न सच्चापि नाहं न चाप्यहंकृतिः ।
केवलं क्षीणमनन आस्तेऽद्वैतेऽतिनिर्भयः ॥ १६५ ॥
अन्तःशून्यो बहिःशून्यः शून्यकुम्भ इवाम्बरे ।
अन्तःपूर्णो बहिःपूर्णः पूर्णकुम्भ इवार्णवे ॥ १६६ ॥
यथास्थितमिदं सर्वं व्यवहारवतोऽपि च ।
अस्तं गतं स्थितं व्योम स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ १६७ ॥
नोदेति नास्तमायाति सुखदुःखे मनः प्रभा ।
यदाप्राप्तस्थितिर्यस्य स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ १६८ ॥
यो जागर्ति सुषुप्तिस्थो यस्य जाग्रन्न विद्यते ।
यस्य निर्वासनो बोधः स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ १६९ ॥
रागद्वेषभयादीनामनुरूपं चरन्नपि ।
योऽन्तर्व्योमवदत्यच्छः स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ १७० ॥
यस्य नाहंकृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ।
कुर्वतोऽकुर्वतो वापि स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ १७१ ॥
यः समस्तार्थजालेषु व्यवहार्थपि शीतलः ।
परार्थेष्विव पूर्णात्मा स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ १७२ ॥

द्वैतवर्जितचिन्मात्रे पदे परमपावने ।
अक्षुब्धचित्तविश्रान्तः स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७३ ॥
इदं जगदयं सोऽयं दृश्यजातमवास्तवम् ।
यस्य चित्ते न स्फुरति स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७४ ॥
चिदात्माहं परात्माहं निर्गुणोऽहं परात्परः ।
आत्ममात्रेण यस्तिष्ठेत्स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७५ ॥
देहत्रयातिरिक्तोऽहं शुद्धचैतन्यमस्म्यहम् ।
ब्रह्माहमिति यस्यान्तः स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७६ ॥
यस्य देहादिकं नास्ति यस्य ब्रह्मेति निश्चयः ।
परमानन्दपूर्णो यः स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७७ ॥
अहं ब्रह्मास्म्यहं ब्रह्मास्म्यहं ब्रह्मेति निश्चयः ।
चिदहं चिदहं चेति स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७८ ॥

verses 978-1006 Videhamukti, incorporeal libera[illegible]on

॥ ४९ ॥ विदेहमुक्तिः ॥

जीवन्मुक्तिपदं त्यक्त्वा स्वदेहे कालसात्कृ[illegible]
विशत्यदेहमुक्तित्वं पवनोऽस्पन्दतामिव ॥ ९[illegible]९ ॥
ततस्तत्संबभूवासौ यद्गिरामप्यगोचरम[illegible]
यच्छुन्यवादिनां शून्यं ब्रह्म ब्रह्मवि[illegible] ॥ ९८० ॥
विज्ञानं विज्ञानविदां मलानां च म[illegible]म् ।
पुरुषः सांख्यदृष्टीनामीश्वरोये[illegible]दिनाम् ॥ ९८१ ॥
शिवः शिवगमस्थानां का[illegible]वादिनाम् ।
यत्सर्वशास्त्रसिद्धान्तं य[illegible]नुगम् ।
यत्सर्वं सर्वगं वस्तु त[illegible]त्वतदसौ स्मितः ॥ ९८२ ॥
ब्रह्मैवाहं चिदेवाहं[illegible]वापि न चिन्त्यते ।
चिन्मात्रमेव य[illegible]देहो मुक्त एव सः ॥ ९८३ ॥
यस्य प्रपञ्चभा[illegible] न ब्रह्माकारमपीह न ।
अतीतातीत[illegible]गा विदेहो मुक्त एव सः ॥ ९८४ ॥
चित्त[illegible]तिरत[illegible]तो यश्चित्तवृत्त्यावभासकः ।
चित्तवृत्ति[illegible]नो यो विदेहो मुक्त एव सः ॥ ९८५ ॥
[illegible]त्मेति परात्मेति सर्वचिन्ताविवर्जितः ।
[illegible]ल्पहीनात्मा विदेहो मुक्त एव सः ॥ ९८६ ॥
[illegible]रवाच्यहीनात्मा सर्ववाच्यविवर्जितः ।
अवस्थात्रयहीनात्मा विदेहो मुक्त एव सः ॥ ९८७ ॥
अहिनिल्वयनीसर्पनिर्मोको जीववर्जितः ।
वल्मीके पतितस्तिष्ठेत्तं सर्पो नाभिमन्यते ॥ ९८८ ॥

एवं स्थूलं च सूक्ष्मं च शरीरं नाभिमन्यते ।
प्रत्यग्ज्ञानशिखिध्वस्ते मिथ्याज्ञाने सहेतुके ॥९८९॥
नेति नेतीत्यरूपत्वादशरीरो भवत्ययम् ।
विश्वश्च तैजसश्चैव प्राज्ञश्चेति च ते त्रयम् ॥९९०॥
विराड् हिरण्यगर्भश्च ईश्वरश्चेति च ते त्रयम् ।
ब्रह्माण्डं चैव पिण्डाण्डं लोका भूरादयः क्रमात् ॥९९१॥
स्वस्वोपाधिलयादेव लीयन्ते प्रत्यगात्मनि ।
तूष्णीमेव ततस्तूष्णीं तूष्णीं सत्यं न किंचन ॥९९२॥
कालभेदं वस्तुभेदं देशभेदं स्वभेदकम् ।
किंचिद्भेदं न तस्यास्ति किंचिद्वापि न विद्यते ॥९९३॥
जीवेश्वरेति वाक्ये च वेदशास्त्रेष्वहं त्विति ।
इदं चैतन्यमेवेत्यहं चैतन्यमित्यपि ॥९९४॥
इति निश्चयशून्यो यो विदेहो मुक्त एव सः ।
ब्रह्मैव विद्यते साक्षाद्वस्तुतोऽवस्तुतोऽपि च ॥९९५॥
तद्विद्याविषयं ब्रह्म सत्यज्ञानसुखात्मकम् ।
शान्तं च तदतीतं च परं ब्रह्म तदुच्यते ॥९९६॥
सिद्धान्तोऽध्यात्मशास्त्राणां सर्वापह्नव एव हि ।
नाविद्यास्तीह नो माया शान्तं ब्रह्मैव त[illegible]ना ॥९९७॥
प्रियेषु स्वेषु सुकृतमप्रियेषु च दुष्कृतम् ।
विसृज्य ध्यानयोगेन ब्रह्माप्येति सनातनम् ॥९९८॥
यावद्यावच्च सद्बुद्धे स्वयं संत्यज्यतेऽखिलम् ।
तावत्तावत्परानन्दः परमात्मैव शिष्यते ॥९९९॥
यत्र यत्र मृतो ज्ञानी परमाक्षरवित्सदा ।
परे ब्रह्मणि लीयेत न तस्योत्क्रान्तिरिष्यते ॥१०००॥
यद्यत्स्वाभिमतं वस्तु तत्त्यजन्मोक्षमश्नुते ।
असंकल्पेन शस्त्रेण छिन्नं चित्तमिदं यदा ॥१००१॥
सर्वं सर्वगतं शान्तं ब्रह्म संपद्यते तदा ।
इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं शिष्यस्तु छिन्नसंशयः ॥१००२॥
ज्ञातज्ञेयः संप्रणम्य सद्गुरोश्चरणांबुजम् ।
स तेन समनुज्ञातो ययौ निर्मुक्तबन्धनः ॥१००३॥
गुरुरेष सदानन्दसिन्धौ निर्मग्नमानसः ।
पावयन्वसुधां सर्वं विचचार निरुत्तरः ॥१००४॥
इत्याचार्यस्य शिष्यस्य संवादेनात्मलक्षणम् ।
निरूपितं मुमुक्षूणां सुखबोधोपपत्तये ॥१००५॥
सर्ववेदान्तसिद्धान्तसारसंग्रहनामकः ।
ग्रन्थोऽयं हृदयग्रन्थिविच्छित्त्यै रचितः सताम् ॥१००६॥

इति
श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य
श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य
श्रीमच्छङ्करभगवतः कृतौ
सर्ववेदान्तसिद्धान्तसारसंग्रहः
संपूर्णः ॥

॥ इति॥

Encoded and proofread by
Sunder Hattangadi sunderh@hotmail.com

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com
Last updated March 15, 2010
http://sanskritdocuments.org

DR. RUPNATHJI(DR. RUPAK NATH)